

ISZB-21/2010.
(ISZB-21/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2010. november 10-én, szerdán, 12 óra 17 perckor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

^{}A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A nők munkaerő-piaci helyzetének javításáról szóló határozati javaslat (H/1439. szám) (Ertsey Katalin (LMP) képviselő önálló indítványa	6
<i>Ertsey Katalin országgyűlési képviselő szóbeli kiegészítése</i>	<i>6</i>
<i>Fűrésztünde (NEFMI) véleményezése</i>	<i>8</i>
<i>Dr. Burik Mária (NGM) véleményezése</i>	<i>8</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>10</i>
<i>Ertsey Katalin országgyűlési képviselő reflexiója</i>	<i>14</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>17</i>
a) A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita); b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám); c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)	17
<i>Dr. Németh Nóra (NGM) szóbeli kiegészítője</i>	<i>17</i>
<i>Dr. Nesztor Tamás (NGM) szóbeli kiegészítője</i>	<i>21</i>
<i>Hopka Viktória (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	<i>24</i>
<i>Berényi Magdolna (ÁSZ) szóbeli tájékoztatója</i>	<i>25</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>27</i>
<i>Hopka Viktória (NGM) válaszadása</i>	<i>45</i>
<i>Sashegyi Attila (NGM) válaszadása</i>	<i>46</i>
<i>Dr. Somogyi Andrea (NGM) válaszadása</i>	<i>46</i>
<i>Dr. Németh Nóra (NGM) válaszadása</i>	<i>46</i>
<i>Dr. Nesztor Tamás (NGM) válaszadása</i>	<i>49</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>54</i>
Egyebek	54

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A nők munkaerő-piaci helyzetének javításáról szóló határozati javaslat (H/1439. szám)

(Ertsey Katalin (LMP) képviselő önálló indítványa)

2. A tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló 4/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtásának biztosítása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1441. szám)

(A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)

3. a) A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita)

b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám)

c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke

Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)

Czunnyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz)

Hirt Ferenc (Fidesz)

Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)

Dr. Stágel Bence (KDNP)

Dr. Tarnai Richárd (KDNP)

Szűcs Erika (MSZP)

Dr. Varga László (MSZP)

Baráth Zsolt (Jobbik)

Vágó Sebestyén (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig Talabért Mártának (Fidesz)

Talabér Márta (Fidesz) távozása után Ágh Péternek (Fidesz)

Csizi Péter (Fidesz) Bábiné Szottfried Gabriellának (Fidesz)

Erdős Norbert (Fidesz) távozása után Dr. Tarnai Richárdnak (KDNP)

Prof. Iván László (Fidesz) Hirt Ferencnek (Fidesz)

Kapus Krisztián (Fidesz) Dr. Stágel Bencének (KDNP)

Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz) megérkezéséig Rónaszékiné Keresztes Monikának (Fidesz)

Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz) Erdős Norbertnek (Fidesz)

Dr. Tarnai Richárd (KDNP) távozása után Dr. Lanczendorfer Erzsébetnek (KDNP)

Dr. Szanyi Tibor (MSZP) Szűcs Erikának (MSZP)

Szűcs Erika (MSZP) távozása után Dr. Varga Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Ertsey Katalin előterjesztő, országgyűlési képviselő
Fűrész Tünde főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Burik Mária főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Németh Nóra főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Nesztor Tamás főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Andráczi-Tóth Veronika főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Berényi Magdolna osztályvezető főtanácsos (Állami Számvevőszék)
Bamberger Mária számvevő tanácsos, tanácsadó (Állami Számvevőszék)
Hopka Viktória (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Somogyi Andrea (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Polyák Ferenc (Állami Számvevőszék)
Lendvai Edit (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sashegyi Attila (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Fekete László (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sáradi Lászlóné (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Gerencsér Balázs (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Osváth Sámuel (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság)
Katona Tímea (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 17 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Elkezdzenénk a mai ülésünket. Köszöntöm vendégeinket, elnézést kérünk, hogy ilyen jókora csúszással kezdjük a mai bizottsági ülést, de különleges izgalmaknak a tanúi voltunk a parlamentben és emiatt késtünk a bizottsági ülésről.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. A helyettesítéseket majd a szavazás előtt ismertetem. A kiküldött napirendi javaslatot azzal a módosítással terjesztem a bizottság elé, hogy nem szerepel a tartással kapcsolatos T/1441. számú törvényjavaslat tárgyalása, mivel módosító javaslat nem érkezett ehhez a törvényjavaslathoz.

Kérdezem, a bizottsági tagok közül, van-e valakinek hozzászólása, kérdése a napirendi pontokkal kapcsolatban. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérem, kézfelemeléssel jelezze, aki egyetért a napirendi pontokkal. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadta a bizottság a napirendi javaslatot.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A nők munkaerő-piaci helyzetének javításáról szóló határozati javaslat (H/1439. szám) (Ertsey Katalin (LMP) képviselő önálló indítványa)

Soron következik a nők munkaerő-piaci helyzetének javításáról szóló határozati javaslat.

Köszöntöm a napirendi pont előterjesztőjét, Ertsey Katalin képviselő asszonyt, és meg is adom a szót a képviselő asszonynak.

Ertsey Katalin országgyűlési képviselő szóbeli kiegészítése

ERTSEY KATALIN: Köszönöm szépen, elnök úr. Üdvözlöm a bizottságot. Az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat azért született meg, mert alapvetően azt szeretnénk elmondani, hogy az LMP támogatja a kormánynak azokat a céljait, hogy jelentős számú új munkahelynek és új gyermeknek kellene megszületnie a hazánkban.

Azt szeretnénk elérni ezzel a javaslattal, hogy ebben a munkában vegyék hangsúlyosan figyelembe a Népesedési Kerekasztal ajánlásait. Mi tudjuk, hogy sok teher hárul az ezért felelős államtitkárra és az ENSZ Fejlesztési Szervezete már 2008-ban egy ajánlásban javasolta, hogy az ilyen különösen hátrányos helyzetű munkaerő-piaci helyzetű rétegeknek a megsegítésére, a munkába való visszasegítésére, köztük a nőknek a megsegítésére, egy kormányzati biztost vagy valami személyi felelőst jelöljön ki a kormány, akkor ezt nem sikerült az akkori kormánynak sajnos figyelembe venni.

A dr. Kopp Mária által vezetett Népesedési Kerekasztal 2009 novemberében, talán tudják, Pálincás József MTA elnök úr javaslatára vagy meghívására jött létre; 37 szervezet képviselői vesznek benne részt, nyolc munkacsoportban kidolgoztak javaslatokat, amiket 2010 májusában bemutattak a kormány számára. Ezek a javaslatok nemzetközi tudományos felmérésű kutatásokon alapulnak, és egy konszenzus van arról, hogy megnézték, hogy mi történik a világban a nők munkaerő-piaci helyzetében, és azok hogy függenek össze a népesedéssel. Az alapelveik, amiket mi is osztunk, az az, hogy senkit nem lehet kényszeríteni természetesen gyermekvállalásra, de a kívánt tervezett gyermekek vállalását kell segíteni. Ezen a téren a kutatások azt mutatják – és ez egy két nappal ezelőtti konferenciának az új eredményei –, hogy 20 magyar fiatal 24 gyermeket szeretne, tehát az attitűdökkel rendben vagyunk. Az igazán nagy gond az az, hogy a magasabb végzettségű szülőkkel van súlyos negatív diszkrimináció a munkaerőpiacon és ők nem tudják a gyermekvállaláshoz való jogukat érvényesíteni és ezért biztosítani kell, hogy ők ne kerüljenek hátrányba.

Ahogy jeleztem, ezek a kutatások azt mutatták ki, hogy ott magasak a születési ráták, ahol megteremtik a lehetőséget arra, hogy az anyák rugalmasan és fokozatosan tudjanak visszatérni a munkaerőpiacra, és a két legfőbb kulcs, eszköz ehhez – úgy jelezte a Népesedési Kerekasztal - a nappali gyermekellátás és a rugalmas munkahely. Sok más javaslatuk is van, sorolhatnánk, és nagyon remélem, hogy ez a folyamat elvezet ahhoz, hogy ezeket mind napirendre veszi a kormány, de ez az a két kulcs, eszköz, ami nélkül nem tud megtörténni – erre tudok bemutatni táblákat, ha érdeklődés van.

A nappali ellátásra a mi javaslatunkban felsoroltunk egy pár olyan konkrétumot, amit ebben a folyamatban, hogyha kijelölt az országgyűlési határozat egy személyi felelős és elindul ez a folyamat, akkor elsőként érdemes megvizsgálni, a bölcsődék fejlesztése az ellátatlan területeken, illetve a másfajta nappali ellátási formák: családi napközi, családi gyermekfelügyeletek dinamikus bővítését javasolják.

A szülők fizessenek a bölcsődei ellátásért, ugye ez is egy érdekes kérdés. Jelenleg csak az ebéd, tehát az ebéd általi térítési díjat fizetik. Mi úgy látjuk, hogy a jómódú rétegek, különösen az adókedvezmények hatásával, ugye most a többgyermekes jobb módúaknak több pénze lesz, esetleg többel hozzájárulhatnak a bölcsődei költségekhez.

Javasoltunk egy olyat, hogy a béren kívüli juttatások közé érdemes felvenni olyan utalványt, akár a gyes is ki lehet ezzel váltani, amit most elvesznek a 8 órában dolgozóktól, ami az otthoni munkát, a gyerekellátást segíti akár intézményben, tehát bölcsődei utalványként vagy Csana utalványként, vagy alkalmazottként. Ezen kívül ösztönözni kellene a munkáltatókat és a felsőoktatási intézményeket, most egy hosszú szakmai kitérőt nem teszek hozzá, hogy miért a fiataloknak kellene az első gyereket vállalni, de a felsőoktatásban is fontos lenne erősíteni a gyermekvállalást, hogy közös bölcsődéket hozzanak létre egyetemek, főiskolák és munkavállalók a maguk helyén.

A másik oldal – és rögtön befejezem – a rugalmas munkahely, amivel nagyon rosszul állunk. A Népesedési Kerekasztal Start-részmunkaidő kártyát javasol, tehát a rugalmasan foglalkoztatót egy jelentős – ugye 10 százalékos most a Start-kártyának a kedvezménye – járulékkedvezménnyel honorálná. Ezt mi kiegészítettük azzal, hogy nagyon sok nő dönt úgy, hogy nem tud már alkalmazottként többet dolgozni, különösen, ha sok gyereket vállal, ezért mikrovállalkozást indítanak el. Ha járnak a neten, tudják, hogy anyák indítják el azokat a szolgáltató kisvállalkozásokat, amik anyákat segítenek, ez egy nagyon jó együttállás lenne. Mi azt mondjuk, hogy a tb járulékot fokozatosan emeljék félről akár egészre, ahogy építi fel pár órában naponta a gyermek felügyelete mellett egy fiatal anya azt a vállalkozást.

És végül a közszféra felelősségére felhívják a Népesedési Kerekasztal szakértői a kormány figyelmét, hogy a részmunkaidős és egyéb rugalmas foglalkoztatási lehetőségekben a kormánynak kell elöl járnia, hiszen ez talán most a legmerevebb foglalkoztató. És azt is javasolják, hogy a gyes megtartása - legalább utalvány formában - a 8 órás munkaerő mellett is lehetséges legyen. És ugye egy pillanatra azokat is idézzük, akiket ez a dolog érint. Szeretnék egy levelet idézni egy jól képzett - közintézménynél, közhivatalban dolgozó - jogász anyukától. Azt írja: „most nézem a NEFMI honlapján a gyessel kapcsolatos törvénytervezetet, és ha jól látom, 30 óránál többet nem lehet dolgozni a tervezet szerint a fogyatékos, tartós beteg gyerek mellett sem. Arról nem is beszélve, hogy hány egyedülállót és ikrest is érint ez; 25 ezer forintot húznak ki a zsebemből így, amit a fogyatékos gyermekem fejlesztésére fordítok, és nem véletlen dolgozom heti 40 órában mellette. Talán szólni kéne a KDNP-s, fideszes vezetőknek, hogy nincs az a közigazgatási szerv, ami 30 órás munkát engedne”.

Befejezésként még egy racionális érvet is, mert tudom, hogy érzelmileg nagyon nehéz ezt a döntést meghozni, amikor tudom, hogy a kormány betérjesztette, hogy elveszi ezt a gyeset ezektől a szülőktől is. Azt is vegyék figyelembe, hogy a nők képzettebbek ma már Magyarországon, mint a férfiak, tehát aki a pusztán gazdasági racionalitás alapján szeretne

dönteni ebben a kérdésben, az is jól tud dönteni, ha támogatja, mert a női foglalkoztatás az azonnal tudja segíteni a munkaerő nélküliség helyzetét, ugyanis ezek a nők már ki vannak képezve ellentétben azokkal a képzetlen hatalmas tömegekkel, akiket először szocializálni, kiképezni, munkahelyhez juttatni kell. Ezek a nők készen állnak arra, hogy ha lennének rugalmas munkahelyek és nappali ellátási formák, akkor azonnal munkába álljanak és megkérem, hogy támogassák ezt a törekvésüket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszonynak az előadását.

Köszöntöm a kormány képviseletében Fűrész Tünde főosztályvezető asszonyt, valamint dr. Burik Mária főosztályvezető-helyettes asszonyt, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium részéről.

Önöké a szó, kérem, reagáljanak a határozati javaslatra!

Fűrész Tünde (NEFMI) véleményezése

FŰRÉSZ TÜNDE (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Mindenekelőtt szeretném megköszönni Ertsey Katalin képviselő asszonynak és az LMP-nek, hogy támogatják a kormány törekvését az ügyben, hogy a munkát és a családi életet össze tudják egyeztetni az anyák, illetve a nők.

Tény és való, hogy mi is egyetértünk a Népesedési Kerekasztal számos javaslatával, sőt azt is mondhatom, hogy tulajdonképpen együtt dolgozunk velük, hiszen van számos olyan terület, ahol már mi is részt veszünk a munkacsoportüléseken, sőt nem olyan régen - pontosan a kisgyermekek napközbeni ellátása érdekében - alakítottunk egy közös munkacsoportot és szeretnénk javaslatokat kidolgozni, hogy hogyan lehetne komplexen fejleszteni ezt a területet. Úgy gondolom, hogy amiket leírt képviselő asszony az országgyűlési határozati javaslatában, ezek a pontok gyakorlatilag egybeesnek nagyrészt azzal, amit mi is gondolunk; más kérdés, hogy nem teljesen ebben a formában terjesztjük be vagy lehet, hogy nem pont olyan időzítéssel, ahogy képviselő asszony gondolja.

Azt gondolom, hogy nagyrészt tehát egy síkon gondolkodunk és a kormányprogramnak részei ezek a javaslatok, tehát emiatt úgy gondolom, hogy eleve adottak a keretek, a lehetőségek; tehát ezt a kormányhatározatot így per pillanat nem tudjuk támogatni, hiszen teljesen más vonalon, de már készülnek ezek az anyagok, munkacsoportok alakultak, az előkészítés megtörtént. Vannak olyan pontjai egyébként a határozati javaslatnak, ahol már törvénytervezet is olvasható ezzel kapcsolatban a kormány honlapján, tehát kérem, hogy fogadja el azt, hogy már megtettük az első lépéseket ez irányban, és hogy ehhez nincsen szükség egy külön országgyűlési kormányhatározat létrehozására. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. (Jelzésre.)

Tessék!

Dr. Burik Mária (NGM) véleményezése

DR. BURIK MÁRIA (Nemzetgazdasági Minisztérium): A Nemzetgazdasági Minisztérium részéről a foglalkoztatást érintő kérdésekkel kapcsolatban én is ki kell, hogy fejezzem azt, hogy azokat a célokat, amelyek ezen határozati javaslat mögött tükröződnek, pontosan: a foglalkoztatottság szintjének a növelése, ezen belül a nők foglalkoztatottságának a növelése a rugalmas munkavégzési formák különböző keretein belül, ez általában a kormányzat által is támogatott cél. Gyakorlatilag a rugalmas munkavégzést folyamatosan - most már két évtizeden keresztül - azt kell, hogy mondjam, minden kormány erősen szem előtt tartotta és részben az európai jogharmonizáció keretében ezt meg is valósította.

Azt kell, hogy mondjam, hogy minden rugalmas munkavégzési lehetőség nyitva áll jelenleg a munkáltatók részére, ezen belül a közszféra munkáltatói számára is. Az állam

jelenleg is támogatja mind a részmunkaidős foglalkoztatást, mind a különböző programok esetében lehetőség nyílik akár a távmunka támogatására, akár pedig az önfoglalkoztatóvá válás komoly, gyakorlatilag kamatmentes támogatására is a munkaerő-piaci szervezeten keresztül. Itt röviden csak meghivatkozom a 6/1996-os munkaügyi miniszteri rendeletet, amely részletezi a vállalkozásalapítás, ezen belül a vállalkozások által foglalkoztatottak létszámának bővítéséhez kapcsolódó egyes támogatási lehetőségeket.

Annak ellenére, hogy ezek a célok elfogadandóak és támogatandóak, ennek ellenére – részben hasonló okok miatt, amit a kolléganőm már említett – nem tartjuk támogathatónak az országgyűlési határozati javaslatot. Hangsúlyozom, ez tárcáálláspont, amiről most nyilatkozom. Ennek néhány okát megemlíteném, hiszen most a tisztelt bizottság a teljes határozati javaslatról dönt, és nem annak egyes pontjai támogathatóságáról.

Itt konkrét javaslat a Start Plusz kártyához kapcsolódóan, az önfoglalkoztatóként munkába álló nőkre történő kiterjesztésére vonatkozik. A Start-törvény, a 2004. évi CXXIII-as törvény, gyakorlatilag azokra a nőkre terjed ki, tehát konkrétan a Start Plusz kártya, akik munkatapasztalat hiányában állnak vissza dolgozni. Ez azt jelenti, hogy vagy olyan oknál fogva, hogy időközben, amíg gyermeket nevelnek, ha megszűnik a munkáltatójuk és a kieső fizetés nélküli szabadság három éve alatt gyakorlatilag elveszítik azokat a képességeiket, ami alapján ez az egyben élesben munkába lennének állíthatók, tehát a munkatapasztalat hiányára tekintettel adta meg az állam azokat a kedvezményeket, amelyeket a törvény tartalmaz. Adott esetben itt nem feltétlenül erről van szó, hiszen egy frissen egyetemet elvégzett – ahogy országgyűlési képviselő asszony mondta – anya dönt úgy, hogy vállalkozást indít és erre tekintettel is dönthet úgy, hogy ő vállalkozás indításával próbálja a megélhetését és a családja biztonságát megteremteni. Tehát nem illeszkedik gyakorlatilag az önfoglalkoztatóként munkába állókra történő kiterjesztése a Start Plusz kártyának a törvény eredeti koncepciójához.

A foglalkoztatást érintő további javaslat arra irányult, hogy a közszféra foglalkoztatói részmunkaidő, illetve távmunka vagy ezek kombinációjában ajánljanak fel álláslehetőségeket, tehát bővüljön azon álláshelyek száma a közszférában, ahol ilyen rugalmas munkavégzési lehetőség van. Azt kell, hogy mondjam, a jogszabályi feltételek adottak, tehát bármelyik közszférabeli munkáltató dönthet úgy – a feladatok jellegétől függően -, hogy ilyen álláshelyet létesít és távmunkában vagy részmunkaidő keretében foglalkoztat munkavállalókat. A lehetőség tehát adott. Az adott munkáltató munkaszervezési körülményei, lehetőségei, a feladat jellege fogja adott esetben dominánsan befolyásolni azt, hogy ténylegesen élni fog-e a munkáltató ilyen lehetőséggel. Ehhez lehet valóban állami támogatást nyújtani, azonban ez a közszférában gyakorlatilag azt jelenthetné, hogy az állam az egyik zsebéből a másikba teszi a támogatás összegét; illetve ennek egy másik aspektusa, amiről érdemes széles körben akár vitatkozni is, hogy a részmunkaidő és az ahhoz illeszkedő időarányos bér a világunkban most mennyire biztosítja egy család vagy adott esetben egy egyedülálló szülő megélhetését, komplexebb a kérdés, ezzel csak ezt szeretném érzékeltetni.

Úgy gondolom, hogy miután a kolléganőm említette, hogy a gyesnek a gyermek hároméves koráig történő visszaállítása és azzal kapcsolatban az emellett végezhető munka időtartamának a szabályozása, jelenleg úgy tudom előkészítés alatt áll és az e heti államtitkári értekezlet és a jövő heti kormányülés tárgyalja, rövid időn belül nyitva áll az a lehetőség, hogy a parlament fog foglalkozni ezzel a kérdéssel. És azt a kérdést, hogy konkrétan megmarad esetleg a teljes munkaidő, ami az utóbbi években a nők számára biztosította azt, hogy akár, ha szükségük volt rá - és ezt mindig csak így tudom fogalmazni -, a gazdasági kényszer odavitte őket, hogy teljes munkában, munkaidőben legyenek kénytelenek munkát vállalni, hogy ez a szabályozás megmaradjon vagy korlátozva legyen valamilyen mértékű részmunkaidőre.

Kétségtelen, hogy itt két szempontot kell szembeállítani egymással. Az egyik a gyermek érdeke, ami ugye azt jelenti, hogy a gyermek kiskorában, és alapvetően a hároméves kor az a meghatározó életkor, amikor egy gyermeknek a legközelebbi szülői közelségre van szüksége, ez az egyik nagyon domináns érdek; a másik viszont a már említett gazdasági érdek tud lenni – és ezt úgy gondolom, hogy majd a parlamenti vita során érdemes lesz kitárgyalni és ismételten végiggondolni. Azt gondolom, hogy ha a teljes munkaidő – ahogy a képviselő asszony említette – továbbra is biztosított marad, amellet is azok az anyák fognak tényleg visszamenni dolgozni, akiknek szükségük van olyan mértékben az anyagi biztonságra, hogy nem tudják megengedni maguknak azt, hogy a gyermek mellett maradjanak teljes egészében.

A részmunkaidővel kapcsolatban még egy gondolatot engedjenek meg nekem. Valóban Nyugat-Európában a részmunkaidő elterjedt; de úgy gondolom, hogy ott teljesen más társadalmi hagyományok maradtak fenn, illetve tudnak működni, mint akár Közép-Európában. Új információ, hogy az MTA-nak - egyébként a Közgazdaságtudományi Intézetének - megjelent egy új tanulmánya Seres Antal tollából, ami pontosan ezzel a kérdéssel foglalkozik és végső soron arra a következtetésre jut, hogy bármilyen mértékben lenne is támogatva a részmunkaidő itt Magyarországon, ez nem tudna kiteljesedni. Lehet, hogy ez a foglalkoztatottság szintjét valóban emelni tudná, mert ugye adott esetben, ha úgy veszem, egy teljes munkaidős helyett kettőt lehetne foglalkoztatni. De részben a gazdasági kényszer miatt sokan nem tudják maguknak megengedni azt, hogy részmunkaidőben helyezkedjenek el, másrészt pedig a munkáltatónak ez olyan többlet munkaszervezéssel jár, hogy nem feltétlenül fog két részmunkaidősre igényt tartani. Pláne a közsférában, ahol például a köztisztviselői törvény vagy a kormánytisztviselői törvény hatálya alá tartozó képviselők esetében gyakorlatilag egy szakemberre van szükség, aki elérhető akár a nap teljes egészében, és a munkáltató gyakorlatilag nem kényszerül arra, hogy más és más embert érjen el a nap különböző szakaszaiban.

Nézzék el nekem, ha most egy kicsit részletesebben mentem bele a kérdésbe, de úgy érzem, hogy úgy korrekt a tisztelt bizottsággal szemben és képviselő asszonnyal szemben is, ha egy picit rámutatok ezeknek a kérdéseknek a részleteire is. És hogy ki tudjam mondani azt, hogy ezen kérdéseket valahol meg kell vitatni ahhoz, hogy egy ilyen országgyűlési határozati javaslatról dönteni lehessen; és tiszteletben tartva a képviselő asszony szándékát és ténylegesen azt a szándékot, ami e mögött áll, mégsem tudjuk ilyen, ezen részlet szempontok miatt támogatni a határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen a részletes tájékoztatást. Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát. Kérdezem, a bizottsági tagok közül ki kíván hozzászólni.

Szűcs Erika képviselő asszonyé a szó!

SZŰCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy azért nem pontosan fedi a valóságot és a tényleges törekvéseket az, amit a legnagyobb jó szándékkal is, biztos, hogy szakmai elkötelezettséggel, a kormány képviselői kifejtettek. Úgy érzékelem, hogy a jelenlegi kormány intézkedései nem a nők munkaerő-piaci helyzetének a javításáról szólnak, hanem a nők családbeli szerepének a klasszikus vagy hagyományos, vagy huszadik századi modelljének a megerősítéséhez - én ennek tekintem azt, hogy a gyermekgondozási segély mellett a munkavégzést korlátozzák. És árulkodó volt itt a nők 40 év szolgálati viszony utáni nyugdíjba vonulásával kapcsolatban, hogy ez családpolitikai intézkedés, mert menjenek és segítsenek az unokák nevelésében. Mint ahogy Harrach Péter frakcióvezető úr is, amikor azt mondta a parlamentben, hogy elismerjük a nők 40 évig végzett kétműszakos hozzáállását. Úgy gondolom, hogy vagyunk nők nagyon-nagyon sokan, akik nem ebben lennének érdekeltek és nem ezt szeretnék, hanem hogy ne két műszakot, hanem

másfél műszakot kelljen teljesíteni, a másik másfél műszakot meg teljesítse a társunk, a párunk, merthogy a dolgot így is meg lehetne oldani és fel lehetne fogni. De, hogy nem így fogja fel, az teljesen világos volt a beszélgetésből, hogy két műszakot végez és kap annyit, hogy a végén 40 év után elment.

Tehát azt gondolom, hogy itt társadalompolitikailag messze nem ugyanarról beszél Ertsey képviselőtársam és a kormány. Ez csak azért problémás, mert Burik Mária asszony elmondta azt a kulcsmondatot, hogy minél tovább van otthon egy nő, a munkaerőpiacra történő visszatérése annál több és nagyobb ráfordításokat igényel. Magyarán, ha nem csinálunk másfajta modellt, mint most, és ugyanakkor meg számítunk a nőkre a munkaerőpiacon, akkor ez azt jelenti, hogy a nők esetében kétszer, háromszor, négyszer – és ez nem az élethosszig tanulással függ össze, félreértés ne essék, hanem egyszerűen a szintre hozás vagy a munkaerő-piaci kompetenciák újraélesztésével az újra és újra történő befektetés, tehát én gazdasági kényszerekről inkább abban az értelemben beszélnék. És sokkal kevésbé arról, hogy ezt azért mégis meg lehetne spórolni, ha egy olyan családpolitika lenne, amelyben egyrészt a férfiak is nagyobb mértékben részt tudnának venni és jogszabályokkal támogatottan a családi életben és a gyermeknevelésben, ha lennének kiterjedt gyermekfelügyeleti – a mostani szélesebb ellátást nyújtó – rendszerek, és a nők pedig a gyes mellett dolgozhatnak. Mert a gyesre, az ember a saját környezetében is látja, hogy akkor, amikor a nő visszatér a munkaerőpiacra, még többletköltségek vannak, a gyerekek sokszor betegek, tehát ez egy olyan kiegészítő puffer támogatás, amivel tulajdonképpen az első visszatérés utáni első időszak nehézségeit könnyebben át lehet vészeli.

Tehát a magam részéről úgy gondolom, hogy igenis, ha komolyan gondolja a kormány azt, hogy a nőkre a munkaerőpiacon számít, akkor ezzel a kérdéssel direktben, a családpolitikától függetlenül, kifejezetten a nőkre fókuszálva foglalkoznia kellene. És én ezért örülök és támogatom Ertsey Katalin képviselő asszonynak a kezdeményezését, mert azt gondolom, hogy ha ilyen típusú kezdeményezések nem lesznek, akkor a nők munkaerő-piaci helyzete nem fog érdemben változni, pláne nem javulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyé a szó!

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Nagyon érdekes volt hallani pont egy szocialista képviselő szájából, hogy milyen fontos a gyes és a gyed és a nők munkaerő-piaci úgymond rehabilitációi, hiszen nagyon jól emlékszünk, hogy pont a szocialista kormányzat vette el a gyeset és a gyedet, gyakorlatilag felére csökkentve (*Szűcs Erika: Nem vette el.*) Hány éves korig járt a gyed? (*Szűcs Erika: Kettő.*) És a gyes? Mi fogjuk visszaállítani, igen. Az pedig, hogy a gyes mellett nem lehet dolgozni, ez nem így van, hiszen a gyes mellett el lehet menni most is, illetve el lehet menni ezután is. A gyesnek viszont az a lényege és az a célja, hogy az édesanya a gyermeke mellett tölthesse a neki megfelelő időt, tehát ha napi 8 órában elmehet az anyuka a gyes mellett, akkor tulajdonképpen a gyerek érdekei sérülnek valamilyen szinten.

Azzal egyetértünk, hogy az ellátórendszer bővítés nagyon fontos; de az - ahogy a kormány képviselői is elmondták - a mi célkitűzéseink között szerepel, tehát én azt hiszem, hogy egy nagyon összefogott reakciót és egy nagyon reményt keltő jövőképet hallhattunk. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván még hozzászólni.

Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszonyé a szó!

DR. LANCZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Azt gondolom, hogy az édesanya családban betöltött anyai szerepének a megerősítése alapvetően fontos, az egész társadalom javát szolgálja. Azt gondolom, hogy Veres Pálnét mindannyian ismerjük és tiszteljük, és ő mondta, hogy amilyen a nő, olyan a család – és amilyen a család, olyan a társadalom. Tehát azt, hogy az édesanyák családban betöltött szerepét erősítsük, ezt mindenképpen támogatni kellene, mert hosszú távon az egész társadalom javát ez szolgálja.

Tudom, hogy vannak a kormány képviselői által is elmondott gazdasági szempontok, de szeretné mindenképpen a kormány ezt is kezelni; de azzal, hogy korlátozza a gyēs mellett a munkavállalást, azt gondolom, hogy éppen erősíti a családon belüli édesanyai szerepet, ez pedig alapvetően fontos a jövő szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó!

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy Szűcs Erika elmondásából én ezt úgy érzékelem, hogy számomra Ertsey Katalinnak a csomagja, tehát a tervezett csomagja, komplexen tartalmazott javaslatokat - annak az egyik pontja, hogy a gyēs alatt lehessen 8 órában dolgozni. De azt a vádat, hogy a Fidesz úgymond konzervatív vagy a családpolitikát helyezi előnybe, ezzel úgy éreztem, hogy akkor Ertsey Katalin nem a családért vagy a gyerekekért van, holott ez nem így van. Tehát ezt úgy érzem, hogy itt ebben a műhelymunkában a választások lehetőségét próbáljuk kidolgozni és megkeresni, hogy az egyetlen cél és irányvonal a család és a gyermek érdekében történjen többféle választási lehetőség.

Konkrétan a gyēs esetében. Valóban az egy olyan intézmény, ami a gyerekeknek szól, tehát a gyerekekért van azért, hogy az édesanya melléte lehessen; amelléte a 8 órás munka, de még ennek is a kidolgozása vagy a lehetőségei – megemlítette a Nemzetgazdasági Minisztérium jelenlévő szakembere. Úgyhogy szeretném, ha ezt úgy néznénk, hogy itt mindannyian nyilván a gyerekek és a családok érdekében, és nem az egyik konzervatíván; a gyerek az gyerek, akárhányat írunk, ha 2010-et, ha mást, az ő érdekében és a család és a jövő érdekében kell nekünk itt megalkotni a törvényeket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat.
Szűcs Erika képviselő asszonyé a szó!

SZŰCS ERKA (MSZP): Egy mondat. Köztünk annyi a különbség, hogy én a szülők családbeli szerepének a megerősítését, a szülői felelősség a gyerekekkel szemben, apa és anya – én ennek vagyok híve, más meg az édesanyát preferálja elsősorban. Nyilvánvalóan az én megközelítésemben az édesanya éppen olyan fontos, mint az önökében, csak én azt mondom, hogy nem nélkülözhető és nem megkerülhető az édesapa sem. És a női foglalkoztatás csak akkor fog érdemben nőni és a demográfiai helyzet érdemben változni, ha ez a változás a társadalmi szemléletben, a jogszabályban, a problémák megközelítésében bekövetkezik – ez az én meggyőződése, de az igazság vagy a bölcsék köve egyikünknek sincs a zsebében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonyé a szó!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Helyesbíténék, vagy nem tudom, hogy az ellenzék oldaláról jövő hozzászólást helyesbíthetem-e. Azt gondolom, hogy rosszul értjük egymást vagy nem jól valószínűleg, elsiklik egymás mellett a kommunikáció. A Fidesz-KDNP családpolitikai intézkedéseinek a

középpontjában a család áll, amely egyértelműen azt jelenti, amit Szűcs Erika képviselő asszony mond, hogy az apa és az anya.

Az már egy társadalmi defektusnak a következménye azt gondolom, hogy az elmúlt időszakban – részben azért, amit Ertsey képviselő asszony mondott - a nőknek a munkaerőpiacon szerepet kellett vállalni, illetve a képzettségük okán munkahellyel inkább elérhető, magasabb köztisztviselői, egyéb állásokba el tudtak jutni, így a férfiak családfenntartó szerepe egy torzult társadalmi kép alapján csökkent és a nőké erősödött. Ennek a szerepnek vagy ennek a torzulásnak a visszaállítását, vagy helyrehozatalát célozza az a családpolitikai javaslat, amely a Fidesz-KDNP részéről - és a kormányzat képviselői egyébként csírájában elmondták - ezeket az ösztönzőket célozná, hogy a nők otthonmaradásával segítsük az ép, teljes családmoddell, amit valóban mi is teljes mellszélességgel támogatunk, a család: apából, anyából és gyerekekből áll, tehát azt gondolom, hogy ebben nincs közöttünk vita. Az, hogy az anyán milyen súly és milyen teher van a család összetartásából és ebből a feladatból vagy a gyermeknevelésből, az már egy társadalmilag kialakult szerepet jelent, illetve azért ezt fogadjuk el, mert azt gondolom, hogy ezzel egyikünk sem fog vitatkozni.

Egy picit, ha már nálam van a szó, akkor itt a határozati javaslatban foglalt néhány konkrét törvényjavaslat benyújtási kezdeményezést más szemszögből is megvilágítanék, mint amit Ertsey képviselő asszony mondott, anélkül, hogy húznám az időt, a kormányzati állásponton túl.

Van néhány olyan pont, amivel egyet lehet érteni és valóban helyes vagy jó irányt vesz fel a családpolitikai rendszer akkor, ha ezeket támogatjuk. De a bölcsődékre jutó teljes állami támogatásnak a családi napköziben - és nem önkormányzati fenntartású bölcsődékben - való felhasználásának lehetővé tételéről szóló törvényjavaslat benyújtását több szempontból megvizsgálám. Egyrészt van egy működő, főként civil fenntartásban működő családi napközi rendszer vagy hálózat. Én tudom, hogy ez sokak által preferált napközbeni ellátási forma, azt is tudom, hogy ennek mi a valódi haszna és mi az igénybevételeben a könnyebbség. Azt is tudom, hogy ez egyébként a magyar átlagcsaládok számára elérhetetlen napközbeni ellátás, hiszen a családi napköziben az egy gyermek havi ellátásának költsége körülbelül 74 és 84 ezer forint között van, ha az étkezést leveszem, illetve az idejutó normatívát, amelyet, ha működési engedéllyel rendelkezik a családi napközi és nem olyan módon csinálja, mint egyébként. Csak zárójelben jegyzem meg és nem megtámadva senkit, hogy a családi napközi piacon is feltörte az a vadhajítás magát, amiről itt a múltkori bizottsági ülésen beszélgettünk, csak más szociális ellátás körében: az az illegális időotthoni tevékenység volt. Jelzem, hogy nagyon sok olyan családi napközi működik, ami működési engedély nélkül, a szülőktől étkezési és térítési díjat szedvén, ellátja a gyermekeket, azt sem merem biztonsággal mondani, hogy megfelelő feltételek között, hiszen azért azt mindnyájan jól tudjuk, hogy az ellenőrzésnek, az engedélyeztetésnek nem véletlenül vannak szakmai előírásai vagy szabályai.

Tehát ezekben az esetekben a térítési díj nemhogy a gyessel nem kompatibilis, de gyakorlatilag egy átlagkereset számára megfizethetetlen. Szükség van erre a napközbeni ellátási formára, de azt gondolom, hogy igazából akkor nyert teret a családi napközinek a civil szektorban történő alapítása és működtetése, amikor a bölcsődei normatívák csökkenése, illetve az önkormányzatok bölcsődei férőhelyeinek a megszüntetése megindult, nem olyan arányban, mint amilyen arányban egyébként a bejövő vagy születendő gyermekek száma ezt indokolta volna. Az önkormányzati finanszírozás okán vagy annak elégtelensége okán sok fenntartó önkormányzat került abba a helyzetbe, hogy bölcsődei férőhelyeket szüntett meg, egyébként ezzel valóban kárt okozva a társadalomnak, kárt okozva a családoknak.

De én mégis azt gondolom, hogy nem így kellene nyitni, van a családi napközi ellátás rendszerének működő és kialakult rendszere. De én a bölcsődei normatíva ilyen irányú

átirányítását – ismerve, tudva azt a helyzetet, hogy ha egy önkormányzat területén civil fenntartású családi napközi működik, akkor az körülbelül 90 százalékban az illetékes önkormányzattól támogatást kér annak fejében, hogy ő gyakorlatilag bölcsődei férőhelyet vált ki. Átgondolandó és a minisztérium dolgozik ezen, hogy a bölcsődei férőhelyek finanszírozása és az ellátórendszer ilyen irányú megerősítése vagy egy másik napközbeni ellátórendszer kialakítása-e a cél. Azt gondolom, hogy most elmenni egy komplex vizsgálat nélkül abba az irányba, hogy a családi napközik felé megnyissuk a normatív finanszírozás ilyen irányát, egy kicsit költségvetési szempontból felelőtlen gondolkodás.

A másik része ennek a történetnek, hogy az elmúlt években azért jó néhány önkormányzat rájött arra, hogy még a csökkenő gyermekszületési tendencia mellett is - részint azért, mert a gyes időtartama háromról kettőre csökkent az elmúlt időszakban, részint azért, mert voltak olyan munkakörök, ahol a munkáltató nem tolerálta a gyest egyébként - nem azzal van gond, hogy adott esetben a jogszabályok rosszak vagy az ellátórendszer abszolút elégtelen, azzal van gond, hogy a munkáltatók nem képesek tolerálni ezt a helyzetet, hogy egy nő munkát is végez, meg szül. Azt gondolom, hogy ilyen állami beavatkozási eszközökkel ezeken nem is tudunk rövid időn belül változtatni vagy nem elégséges csak ilyen eszközökkel élni.

Tehát azt gondolom, hogy az önkormányzatok pontosan azt az időszakukat élik, amikor revideálják korábbi döntéseiket a bölcsődei férőhelyek megszüntetése okán, és mert a tavalyi pályázati rendszerben, ismereteim szerint, több olyan pályázati anyag született, ahol bölcsődei férőhely bővítésére vagy visszaállítására kértek az önkormányzatok forrásokat. Ebből amennyi annyi meg is valósult vagy támogatást nyert, de azt gondolom, hogy maga a családi napközi intézménye, higgye el képviselő asszony, hogy egy gyermekvédelmi rendszerből, ismerve ennek az ellátásnak a lehetőségeit, meg a módszertanát, azt gondolom, hogy támogatható, de nem egy másik ellátórendszer rovására. És az pedig, hogy a bölcsődei ellátás esetében, ahol egy teljesen más normatív finanszírozási szabályzat van, más a helyzet, nem feltétlenül gondolnám, hogy kettőt, mivel két különböző ellátásról van szó és ennek a gyökere – majd beszélgetünk róla, nem itt, mert tényleg nem akarom húzni az időt – teljesen más gyökerű volt ennek a '97-es Gyvt.-be történő bevezetése. Más volt a filozófiája, más volt az intézmény bevezetésnek a jogi háttere, a családpolitikai háttere, ez egy modell volt, amit átvettünk, csak a magyar gyakorlat, illetve a magyar társadalom nem tudott élni ennek a lehetőségével vagy nem úgy élt vele, ami ennek az ellátásnak egyébként más működő társadalmakban a célja.

Tehát azt gondolom, hogy a bölcsődei ellátást pedig pillanatnyilag fizetőssé tenni, amely még egy stabil és a gyermekek számára a férőhelyek erejéig legalább azoknak a szülőknek, akik valóban a munkaerőpiacon el tudnak helyezkedni, az anya vissza tud menni dolgozni, kellő stabilitás arra, hogy a gyermeke nevelése a munkaidő alatt megtörténik, szakszerűen történik meg és egyébként pedig ebben az időszakban ő jövedelemmel rendelkezik. Tehát az, hogy most még a bölcsődéket is fizetőssé tegyük, ezt megint csak egy előzmények nélküli és átgondolatlan lépésnek tartanám, amely egyébként nem egyezik a kormányzat, illetve a kormányzat mögött lévő Fidesz-KDNP frakciónak családpolitikai elképzeléseivel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom Ertsey Katalin képviselő asszonynak a szót a reagálásra.

Ertsey Katalin országgyűlési képviselő reflexiója

ERTSEY KATALIN: Köszönöm, elnök úr. Először a kormányzati reakcióhoz. Örülök, hogy egyetértenek és az, hogy nem ebben a formában és nem most, egy, a kormány

által hangsúlyozottan talán legfontosabb nemzetpolitikai kérdésben, az azért elszomorít egy kicsit, mert azt gondolom, hogy ha valami nemzetpolitikai kérdés, akkor azt most és nagyon sokféle formában kell dolgozni rajta.

Majd lesz egy olyan kérdésem, hogy ezekbe a munkacsoportokba lehet-e esetleg delegálni szakértőket. Nagyon nehéz helyzetben vagyunk, mert ha a Népesedési Kerekasztal javaslatai elvileg ott vannak, de azért egy pontosan ellentétes intézkedések születnek, amiket mindjárt felsorolok, akkor nehéz azt látni, hogy akkor mi történik ott.

Fontos - a másik válaszra szeretném mondani. Ön azt mondta, hogy az elmúlt 20 évben minden kormány a rugalmas foglalkoztatást fontosnak tartotta – és ez látszik is. Hadd mondjam azt, hogy a 4 százalékos rugalmas foglalkoztatása a nőknek ebben a korcsoportban nem mondatja velem, hogy látszik ezeknek az erőfeszítéseknek az eredménye, 25 százalékkal alacsonyabb ezeknek a kisgyermekes szülőknek a foglalkoztatása, különösen a nőké az európáinál.

Arra, hogy más formában, illetve az hangzott el, hogy már megvannak a lehetőségek. Szeretném felolvasni az országgyűlési határozati javaslat kezdetét. Mi azt kérjük, hogy egyszemélyi felelős biztosítsa a kormányzati munkák összehangolását. Láttunk ugyanis egy eltérő felfogást talán a Gazdasági Minisztérium és NEFMI között, azt gondolom, hogy a koordináció ebben az esetben hasznos lenne. És folytatnám: így különösen a munkaadók és a munkavállalók információval való ellátását a jelenleg is elérhető, de kihasználatlan lehetőségekről, valamint új megoldások keresését - tehát pontosan erre irányul a javaslat, hogy nem használják ki. Ez összefügg azzal, amit itt mondanak, hogy a lehetőség ma is megvan. Pontosán tudjuk, hogy egy gazdálkodó szervezet nem fog olyan lépést hozni, ami ellentétes az ő legkeményebb gazdasági érdekeivel. Tehát, ha a kormányzat nem ad annak keretet, hogy a munkáltatók – és most a közszférán túlról beszélek, mert a közszférát lehet törvénnyel kötelezni erre és még így sem tesszük meg -, akkor más eszközöket kell keresni. Ezeknek az eszközöknek a keresésére irányul ez a javaslat.

A következő pontokat szeretném jelezni, hogy pillanatnyilag hogyan áll a Népesedési Kerekasztal javaslataival szemben, pillanatnyilag már sajtóban vagy a kormány előtt heverő javaslatoknak az iránya. Azt, hogy a Start Plusz kártyához kapcsolódó kedvezményeket kiterjesszék, kérte a szakértői kerekasztal, a Start Plusz kártyát kivezetik a rendszerből, ez azt hiszem sajtóhír vagy talán láttam is, de a költségvetési törvényben van, tehát kivezetik a rendszerből. Tehát ma egy munkavállaló, aki odamegy egy munkáltatóhoz, hogy íme, a Start-kártyám, a munkáltató, ha követi a törvényeket, akkor azt fogja mondani, hogy ne haragudj, ez már csak egy évig érvényes, a következő évre nem, tehát nem biztos, hogy fel fogja venni.

A másik intézkedés, amit hoznak a részmunkaidővel kapcsolatban, egy fontos különbséget kell elosztatni. Sajnos egybecsúszik a rugalmas és a részmunkaidő fogalom. Egyetértek, és nem győzöm hangsúlyozni, erre is szól a szakértői javaslat, a részmunkaidő valójában hosszú távon csapda. Az, ami jelenleg a kormány előtt fekvő javaslat, hogy 27-ről 20 százalékra csökkentsük a járulék kedvezményét annak a munkáltatónak, aki egy újonnan felvett - tehát nem gyesről ugyanarra a munkahelyre visszatérő, hiszen legtöbbször ezt szeretnék – édesanyát, kettőt négy órában alkalmaz egy helyett, ez gyakorlatilag egy életszerűtlen javaslat. Hiszen gondoljunk bele – és ezt a nők pontosan tudják -, hogy a gyes akkor jár le, a gyerekeknek az adott születésnapján. Tehát ehhez két olyan nő kellene, aki nem visszatér egy adott munkahelyre, hanem a szabad munkaerőpiacról vagy munkanélküliségből - mert ugye kidobják a visszatérő anyákat sokszor a munkahelyről - egy adott munkáltatónak egy adott munkakörre, azonos időszakban, tehát azonos napon született vagy legalábbis azonos hónapban született gyerekekkel - jelentkezik ugyanarra a munkára, ez egy nonszensz, ilyen nincsen. Ezt megkérdeztem a szakértőktől, hogy ezt ők tudják-e, hogy az ő javaslataikra való hivatkozással ilyen törvény van bent a Ház előtt, ezt nem tudták.

Tényleg nem akarok abba belemenni, hogy a részmunkaidő kevés és nem lehet megélni belőle, ez alacsony státuszon tartja a nőket, ez egy világos probléma.

Egy pillanatra hadd térjek ki arra, hogy itt a hagyományos szerepfelfogás: a családmódel, az ellenzék és a kormány között feszülő ellentétre utaltak itt többen. Azt kell mondanom, hogy a legújabb felmérések azt a drámai fordulatot hozták, hogy a magyar társadalomban nem létezik gyakorlatilag számottevő többségben ez a bizonyos hagyományos szerepfelfogás, folyamatosan csökkent azoknak a száma, akik azt gondolják, hogy a nőnek otthon a helye és a férfi keres. A legújabb 2009-es adatok, amiket tegnapelőtt mutatott be Pongrácz Tiborné a Népesedéskutató igazgatóhelyettese, azt mutatják, hogy már a 8 általánost végzett férfiak is úgy gondolják, hogy a kétkeresős családmódel, a megosztott munka és az a fajta, mondjuk úgy: módelnek nevezhető - bár én ezzel sokban vitatkoznék - felfogás túlnyomó többsége a társadalomnak. Van ugyan két szélső réteg, akik akkor is, ha bármi történik, a kormány bármilyen intézkedést hoz, a családot fogják választani teljes hivatásnak; és egy másik szélső réteg, akik akkor is a karrierjüket fogják választani, sőt már nem is szülnék gyereket, ha bármilyen intézkedés van. Köztük van 70 százaléknyi magyar, akik azt gondolják - elsősorban a nők, ők már régen így gondolták és a felsőfokú végzettségű férfiak is így gondolták, most már felzárkóztak hozzájuk az alacsony végzettségű férfiak is -, hogy a kétkeresős családmódel: a munka és családi élet összeegyeztetése a fontos. Ez azért érdekes, mert arra hivatkozni nem nagyon lehet már, hogy ezt akarja a magyar társadalom. Hogy aztán ez a válság miatt van-e így és nagyrészt kényszer, ezt nem tudjuk, de az tény, hogy a folyamatos csökkenés a válság után jelentősen, drámaian megfordította ezt a trendet.

Tehát ilyen értelemben azt a kritikát nem fogadom el az ellenzéki padosorokból, hogy a kormány a népre való hivatkozással ezt a családmódellet erőlteti, mert azt gondolom, hogy a nép már rég nem ezt gondolja.

Még egy pár kiegészítést arra, hogy a nappali ellátás hogy néz ki Magyarországon, illetve hogy lehet ezt javítani. Ön is említette – és tényleg ez egy kulcsmondat -, hogy három év alatt a Start-kártya Plusz azért jött létre, hogy három év alatt megszűnnek a nőknek azok a képességei, amik a munkába állásra alkalmassá teszik, ezzel egyetértünk, a mai világban három év alatt rendkívül súlyosan elavul az a tudás. Ezért az, hogy a Start Plusz kártyát kivezetik az egy nagyon negatív üzenet és a jó hír az, hogy a nők tanulnak, ezért van a javaslatban az, hogy a felsőoktatásban is kell segíteni azt, hogy a nők újra tudjanak diplomát szerezni gyes alatt. Ezt is az egyetemi autonómiára hivatkozva az egyetemek - a kormány támogatása vagy ellenzésétől teljesen függetlenül - meglepték, kiszorították a gyeses diplomát szerző nőket.

És végül a Csaná támogatás, az állami támogatást átadni a Csaná-nak. Pontosan azért kell átadni, hogy ne kerüljön annyiba. Tehát talán az kiderült, hogy természetesen nem arról szólnak szakértői javaslatok, hogy az állami normatívát adjuk oda a Csaná-nak, majd ő szedjen be 80 ezer forintot, pontosan ezt tartjuk felháborítónak, hogy a Csaná-k ott jött létre, ahol nincsenek bölcsődék, ahol ki tudták váltani, a 10 ezer fő alattiak, ahol nincsen bölcsőde, kényszerből odaadta. Pontosan azt kellene kiváltani, hogy ne a szülőket zsarolják vagy kérjenek tőlük ilyen mennyiségű pénzt. És ugye ugyanaz történik, most láttam egy sajtóhírt arról, beszélnek arról, hogy az ombudsman is felhívta a figyelmet arra, hogy a nappali ellátás milyen súlyos helyzetű és a NEFMI elkezdett ezzel foglalkozni és azt mondta, hogy az önkormányzatoknak kell ezt megoldani és igenis újra kell nyitni azokat a bölcsődéket - csak éppen a költségvetésben ehhez egy fillért nem adnak.

Tehát azt gondolom, hogy fontos az, hogy lássuk, hogy ez a mai helyzet nem fog megtörténni a munkáltatók akaratából, mert nem fognak a saját érdekeik ellen tenni. A közsférában szabályozással lehet őket erre kényszeríteni és ezt meg kell nézni, hogy mi történik; javaslom, hogy nézzük meg a statisztikákat, hogy hány részmunkaidősnek ajánlottak fel, amióta az előző kormány kötelezővé tette a felajánlást - nagyon alacsonyak ezek a

számok. Viszont a magánszektorban, és pontosan ezért javasolta 2008-ban az ENSZ azt, hogy erre egy külön kormánybiztost biztosítsanak; a magánszektorban nem fognak kormányzati ösztönzők és intézkedések nélkül a gazdálkodó szervezetek az ellen lépni, ami ma Magyarországon van, hogy a szülőnő, a gyermeket nevelő nő kirekesztett és súlyosan diszkriminált a magánszféra által működtető gazdálkodó szervezetekben.

Azt javaslom, hogy folytassuk ezt a beszélgetést. Ha ezt most nem tudják támogatni, akkor nagyon kérem, hogy vizsgálják továbbra is azokat a javaslatokat, amiket a Népesedési Kerekasztal letett a kormány asztalára, mert pillanatnyilag a kormány előtt fekvő intézkedések vagy a parlament előtt fekvő intézkedések pontosan az ellenkezőjére hatnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Szavazás következik, a tárgysorozatba-vételről döntünk.

Határozathozatal

Aki a H/1439. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Köszönöm szépen. A bizottság a határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen Ertsey Katalin képviselő asszonynak a megjelenését és a kormány részéről is a megjelenést.

a) A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita); b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám); c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)

Soron következik a 2011. évi költségvetésről szóló T/1498. számú törvényjavaslat, valamint a kapcsolódó az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács véleményének tárgyalása.

A kormány képviseletében köszöntöm Németh Nóra főosztályvezető asszonyt és Nesztor Tamás főosztályvezető urat a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Amennyiben sikerül elfoglalni a helyüket, akkor át is adnám a szót önöknek.

Dr. Németh Nóra (NGM) szóbeli kiegészítője

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Elnézést kérünk a mozgolódásért. Köszönöm szépen a szót. Elkezdeném a kormány nevében az előterjesztést.

Először a költségvetési törvényjavaslat makrogazdasági feltételeiről szeretnék néhány szót mondani. A kormány gazdaságpolitikájának középpontjában a gazdaság növekedésének beindítása és a foglalkoztatás növelése áll a költségvetés stabilitásának megtartása mellett.

A kedvezőbbé váló külső és belső feltételek között a gazdaság már 2011-ben is dinamikusabbá válik, így a GDP növekedés elérheti a 3 százalékot. A háztartások fogyasztásában 2011-ben szintén egy lényeges növekedés, 2,6 százalékos növekedés várható, ami mögött egyrészt a kedvező adórendszerbeli változás, illetve a versenyszférában foglalkoztatottak növekvő száma áll. Érdemi, 7 százalékos megközelítő növekedés várható a nemzetgazdasági beruházások területén is, illetve sok, elsősorban a kkv-szektorra érintő, beruházásait támogató új állami intézkedésre kerül sor, melynek hatása szintén érződni fog várhatóan 2011-től, ilyen a Széchenyi-kártya program, a kedvezményes társasági adókulcs bevezetése.

A kormány szándéka továbbá az, hogy az uniós források meghatározó részét is e területre csoportosítsa át. A folyó fizetési mérleg egyenlege várhatóan kissé negatívra fog fordulni, viszont a tőkemérleg aktívuma továbbra is fennmarad és meg fogja közelíteni a GDP 2,5 százalékát. Az infláció üteme 2011-ben 3,5 százalék körülire csökkenhet.

Néhány szóban az államháztartás céljairól és kereteiről szintén beszélnék. A kormányprogram alapján felvázolt fiskális politika a kormányzati szektor mértékének és hiányának egyidejű és folyamatos csökkentése. 2011-re ezzel összhangban tovább csökken az államháztartás hiánya, eredményszemléletben a GDP 3 százaléka alatt marad majd. Ennek feltétele természetesen az államadósság GDP-ben mért arányát, és az infláció mértékét egyaránt csökkenteni lehessen. Az elsődleges egyenleg 2011-ben jelentősen javul 2010-hez képest, ami annak az alapját jelenti, hogy az euró bevezetésre kerülhessen.

A 2011. évi prioritásokról néhány szót ejtenék, ami megjelenik a benyújtott költségvetési törvényjavaslatban. A 2011. évi költségvetési politika kiemelt feladata, hogy az államot a közérdek szolgálatába állítsa, és ennek érdekében a rendelkezésre álló eszközökkel elősegítse a munkahelyteremtést, illetve a bürokrácia leküzdését. Ezzel összhangban az államháztartás úgynevezett jövedelemtulajdonosok között jelentős átrendezést hajt végre 2011-ben. A háztartások – főleg a többgyermekes családok – az adórendszer reformján keresztül jelentős többletforráshoz juthatnak. A vállalkozások pénzügyi mozgástere a már korábban említett új Széchenyi Terv, illetve a versenyképességet növelő adócsökkentések révén szintén nő, illetve az állami szféra hatékonyságának növelése érdekében a kormányzat háttérintézményeinek karcsúsítására, illetve a kiadások visszafogására kerül sor.

A benyújtott törvényjavaslat általános kötete néhány kiemelt fő területet részletesen említ, ami megjelenik a törvénytervezetben. Ezeket csak említésszerűen jelezném, részletesen a kötetben olvashatóak. Ilyen: a nemzeti közfoglalkoztatási program elindítása; az új Széchenyi Terv indítása 2011-től; kiterjesztésre kerül a Széchenyi Kártya Program; a közfeladatok kiszervezésének megállítása teszt törekvéseket a kormány; a közrend, közbiztonság növelése; a határon túli magyarok számára a kedvezményes honosítási lehetőség megadása és támogatásuk növelése; a közoktatás modernizációja; a tanyafejlesztési program megindítása; az állami szervezetrendszer átalakítása; az egészségügy átalakítása; a nyugdíjrendszer átalakítása, biztonságossá tétele.

Nagyon röviden az adóreformmal kapcsolatban említenék néhány kiemelkedően fontos témát. Az adótörvények változásával az elmúlt 20 év legnagyobb mértékű adócsökkentésére került sor, ami szinte valamennyi adónemet érintette, így: az szja-t, a társasági adót, a jövedéki adót, a helyi adókat, illetve az áfa jogharmonizációs célú módosítására is sor kerül, illetve érinti az illetékeket. Ebből két területet emelnék ki, két adónemet emelnék ki: a személyi jövedelemadót és a társasági adót érintő változásokat.

A személyi jövedelemadó területén bevezetésre kerül az arányos egykulcsos 16 százalékos adózás; kibővül, szélesebb körben igénybe vehetővé válik a családi kedvezmény, illetve átalakul a nem pénzbeli, illetőleg bérén kívüli juttatások adózása.

A társasági adózás területén pedig a 2010 júliusától 250 millió forintban rögzített értékhatárról 2011-től 500 millió forintra emelkedik az az adóalap rész, amelyre a 10 százalékos adókulcs alkalmazható, illetve a társasági adó év végi feltöltésére vonatkozó árbevételi szint 50 millióról 100 millió forintra emelkedik.

A 2011-es költségvetés tervezésekor számoltunk a pénzügyi szervezetek különadójával, illetve ágazati különadókkal.

Az Európai Unió költségvetési kapcsolataival kapcsolatban elmondanám, hogy a törvényjavaslat elsősorban a 2007-'13-as időszak közötti támogatások felhasználási adatait szerepelteti. E támogatások közül kiemelkedőek az Új Magyarország fejlesztési terv, illetve az Új Magyarország vidékfejlesztési program támogatásai.

Ezekén túl, a korábbi évekhez hasonlóan, 2011-ben is több jogcímen érkezik jelentős összegű támogatás hazánkba, melyek nem kerülnek a költségvetésben elszámolásra, és felhasználásukra azon kívül kerül sor. Ilyen költségvetésen kívüli támogatások között összegükben a nem vidékfejlesztési célú mezőgazdasági támogatások dominálnak, illetve közvetlenül az Európai Bizottságtól pályázható egyéb támogatások közül kiemelkedőek a kutatás-fejlesztési, illetve a különböző oktatási programok keretében megpályázható források.

A törvényjavaslat az államháztartás központi alrendszerének 2011. évi bevételi főösszegét 13 079 153,4 millió forintban, kiadási főösszegét 13 767 940,6 millió forintban, hiányát pedig 688 787,2 millió forintban határozta meg, amit a költségvetési törvény normaszövege tartalmaz. Ez a különböző alrendszerek között oszlik meg. Ezekről nagyon röviden csak néhány szóban tennék említést, részletesen a törvénytervezet tartalmazza.

A költségvetési fejezetek 2011. évi tervezett saját bevétele 1816,2 milliárd forint. Ebből a fejezeti kezelésű előirányzatok uniós támogatása 1146,6 milliárd forint, a szakmai fejezeti kezelésű előirányzatok bevétele pedig 80,7 milliárd forint, míg az intézményeké 588,9 milliárd forint.

A költségvetési fejezetek 2011. évi tervezett kiadása 4205,8 milliárd forint.

A központi költségvetési szerveknél 2011-re változatlan bérrel számol a költségvetés. Ez azt jelenti, hogy az illetménytábla és az illetményalap nem módosul, illetve az intézményi dologi kiadások 2010. évi eredeti zárolással módosított előirányzatához képest egy 5 százalékos csökkentéssel számolt a tervezet.

Az elkülönített állami pénzalapok gazdálkodására vonatkozóan csak annyit említenék, hogy továbbra is a korábbi 6 elkülönített állami pénzalap működik.

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak gazdálkodásáról nagyon rövid, két-három mondatot mondanék, ezt majd a kollegám részletesebben ismerteti, a bizottság tárgykörével összefüggésben.

Az Egészségbiztosítási Alap bevételei döntően két forrásból származnak. Kiadásainak legnagyobb előirányzat csoportját a természetbeni ellátások adják.

A Nyugdíjbiztosítási Alap 2011. évi költségvetése a bevételi és a kiadási főösszeg egyezőségét irányozza elő, és 2011. januárban a jogszabályi előírások értelmében 3,8 százalékkal emelkednek a nyugellátások, havi hozzávetőleg 2,7-2,8 millió nyugdíjast érint majd.

A helyi önkormányzatok támogatásáról így előzetesen, szintén nagyon röviden néhány mondatot. A helyi önkormányzatok 2011-ben a hitelforrások nélkül több mint 3100 milliárd forinttal gazdálkodhatnak. Ehhez a központi költségvetés mintegy 1130 milliárd forintot biztosít, ez a 2010. évi korrigált előirányzat 104,5 százalékának megfelelő összeg.

Ennyit szerettem volna előzetesen az általános költségvetési törvényben előterjesztett témákról mondani. A bizottság tárgykörét érintő ágazati témákról pedig olyan struktúrában beszélnék, hogy először a NEFMI intézményekről és fejezeti kezelésű előirányzatokról szólnék röviden, és ezt követően a szociális önkormányzati ellátások tárgykörét érintően Hopka Viktória kolléganőmnek, illetve a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait érintő költségvetési vonatkozások tekintetében pedig dr. Nesztor Tamásnak adnám át a szót.

Nagyon röviden először a NEFMI fejezetben, a bizottság tárgykörét érintő témákban szereplő előirányzatokról, illetve intézményekről szólnék.

A NEFMI fejezet összes kiadása 1557,4 milliárd forint, bevétele 370,3 milliárd, az összes támogatás pedig 557,9 milliárd forint. Ebből a szociális ágazat támogatása: 147,3 milliárd, amiből az intézményi támogatás 19,2 milliárd forint, a fejezeti kezelésű támogatás pedig 128,1 milliárd forint.

A központi kezelésű előirányzatokon belül a családi támogatások 456,2 milliárd forint, illetve az egyéb szociális ellátások és költségtérítések 172,2 milliárd forint összegben jelennek meg.

A szociális ágazathoz tartozó intézményeknek a Foglalkoztatási és Szociális Hivatal, a Szociálpolitikai és Munkaügyi Intézet, az állami szociális intézetek, a gyermek- és ifjúságvédelem intézetei, illetve az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet támogatására a költségvetési törvényben a tervezett források rendelkezésre állnak.

Általában a kormányprogramban célként szerepel a családok erősítése, a gyermekvállalás támogatása és a fogyatékkal élők és családjaik támogatása, valamint a kilátástalan anyagi helyzetbe került családok támogatása.

A szociális ágazat három nagy területére: a szociálpolitikára, a család és ifjúságpolitikára, valamint a fogyatékkal élők és megváltozott munkaképességűekre vonatkozó szakmapolitikai célok mentén kerültek az előirányzatok tervezésre.

A szociálpolitikán belül kiemelt célok: a szociális szolgáltatásokkal ellátó rendszerekkel kapcsolatos projektek, tevékenységek; a szakmai munka: fejlesztési célú képzések, kutatások, programok finanszírozása; az egyház és nem állami fenntartású szociális gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézmények működési kiadásainak támogatása. Támogatott szakszolgálatok, közösségi ellátások és a jelzőrendszeres házi segítségnyújtást működtető szolgáltatók finanszírozási szerződés útján történő támogatása; a gyermekjóléti és gyermekvédelmi módszertani feladatokra kijelölt megyei, regionális és országos intézmények támogatása; a gyermekvédelmi törvény szerinti módszertani intézmények hálózatának kiszélesítése; a hajléktalan embereket ellátó intézményrendszerrel kapcsolatos feladatok ellátásában segítő szervezetek támogatása; a falugondnoki szolgáltatás erősítése, illetve a szociális intézményi foglalkoztatás támogatása. A család és népesedéspolitikai szakterület feladatait a Nemzeti Együttműködés Program, a családok erősítése és gyermekvállalás támogatása fejezetben foglaltak szerint tartalmazza a 2011. évben benyújtott törvényjavaslat.

A fogyatékosügy, esélyegyenlőségi és foglalkoztatási rehabilitációs célok területén különösen a foglalkoztatási rehabilitációs esetek, a fogyatékos és megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának növelése a cél, és legfontosabb célja a feladat ellátásának, a jelenlegi támogatási rendszer átalakítása, mellyel összhangban került a 2011. évi költségvetési törvényben a forrás megtervezésre.

Én itt felírtam magamnak még néhány részletet, ezeket nem mondanám el, nyilván a törvénytervezet tartalmazza. Konkrétan a fejezeti kezelésű előirányzatokról mondanék még néhány szót.

A szociális ágazathoz tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok összege összesen 127,5 milliárd forint; a gyermekvédelmi és ifjúsági célokra rendelkezésre álló fejezeti kezelésű előirányzatok összege 420,6 millió forint, míg a kábítószer célokra rendelkezésre álló fejezeti kezelésű előirányzatok összege 512,1 millió forint. Ifjúsági célokra összesen 420,6 millió forint áll rendelkezésre. Ezt számos előirányzat tartalmazza, melyek a költségvetési törvénytervezet egyes mellékletében tételesen felsorolásra kerültek.

A megváltozott munkaképességűek támogatására alapvetően három törvényi sor áll rendelkezésre. Ilyen a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával összefüggő költségkompenzációs támogatások, melyre a 2011. évben 24,3 milliárd forintot tervezett a kormányzat. A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával összefüggő bértámogatási előirányzat a 2010. évi előirányzathoz képest 1 milliárd forinttal, 13 milliárd forintra nőtt 2011-re; illetve a szociális intézményű foglalkoztatás támogatása a 2010. évi 3 milliárd forinttal szemben 2011-ben 5 milliárd forint.

A szociális humánszolgáltatásokra összesen 40 milliárd forint áll rendelkezésre, a kiegészítő normatíva összege 6 milliárd forint; a támogató szolgáltatások, a közösségi ellátások és a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás finanszírozásával kapcsolatos forrás 7,3 milliárd forint. A fogyatékosok támogatására 1,4 milliárd forint került tervezésre 2011-re.

Új feladatként jelenik meg a 2011. évi költségvetési törvényben a menedékkérő kísérő nélküli kiskorúak elhelyezésével kapcsolatos feladat, illetve az előzetesen fogva tartott

fiatalkorúak átvétele, ezekre tervezett előirányzatot szintén a törvényjavaslat első melléklete tartalmazza.

2011-ben a NEFMI költségvetése 23 társadalmi szervezet részére biztosít költségvetési támogatást összesen 2,4 milliárd forint értékben.

Nagyon röviden még a családi támogatásokról, illetve az egyéb szociális ellátások és költségterítésekről szólnék. A 2011. évi előirányzat tervezetek kialakítása a bázist képező 2010. évi várható adatok és a jogszabály előírások alapján az ellátásban részesülők létszámának 2011. évi várható alakulása, továbbá a jogszabályi változás figyelembevételével történt. Az öregségi nyugdíjminimumhoz kötött ellátások 2010. évi 28.500 forint/hó összege változatlan maradt a 2011. évben is, ezáltal az anyasági támogatás, a gyes és a gyed havi összegei 2011-ben nem csökkennek. A családi pótlék tervezett előirányzatának kialakításánál már 1,6 százalékos létszámcsökkenést vettünk figyelembe a tervezésnél.

Még nagyon röviden az egyéb szociális ellátások és költségterítésekről mondanék néhány szót. Az előirányzat a jövedelempótló és jövedelem kiegészítő támogatások, valamint a különféle jogcímenek adott térítések finanszírozását szolgálja. A jövedelempótló és jövedelemkiegészítő szociális támogatások alcím alatt az egyéb szociális ellátások és költségterítések címen tervezett támogatások, járadékok, pótlékok és különféle jogcímenek adott térítések előirányzat tervezeteinek kialakítása a 2009. évi teljesülési adatokra, illetve a 2010. évi várható kiadásokra, és a létszámban 2010. évben bekövetkező változásokra tekintettel történt.

Az előirányzat tervezetek kialakításánál a mezőgazdasági járadék, a bányászok korengedményes nyugdíja, a szénjárandóság kiegészítése és kereset kiegészítése, továbbá a politikai rehabilitációs és más nyugdíj kiegészítések előirányzat tervezeteinek kialakítása kivételével, az ellátások összegeinek 2011. évi emelkedésével nem számoltunk.

A mezőgazdasági járadék és a bányászok korengedményes nyugdíja, a szénjárandóság kiegészítése és kereset kiegészítése előirányzat tervezetek kialakítása a nyugdíjemelés 2011-re tervezett 3,8 százalékos mértékének a figyelembevételével történt, illetve a politikai rehabilitációs és más nyugdíj kiegészítések esetében az előirányzat tervezése során az ellátottak 6 százalékos növekedését vettük figyelembe.

A különféle jogcímenek biztosított térítések között a közgyógyellátás előirányzatára 19,5 milliárd forint forrás szükséges, ezt az egyéni gyógyszerkeret összegének alacsonyabb kihasználtsága indokolta.

Röviden ennyit szerettem volna a NEFMI fejezetben tervezett források tekintetében elmondani, és akkor a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait érintő költségvetési vonatkozások tekintetében átadnám a szót Nesztor Tamás kollégámnak.

Dr. Nesztor Tamás (NGM) szóbeli kiegészítője

DR. NESZTOR TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Nem sok időm maradt, de megpróbálom röviden összefoglalni a Nyugdíjbiztosítási Alap 2011. évi költségvetésének paramétereit. Ebben nyilván benne foglaltatnak azok az izgalmas kérdések, amik hetek óta a közvéleményt és a parlamentet is foglalkoztatják, én alapvetően a tb-alap oldaláról közelítek és aztán természetesen minden kérdésre szívesen válaszolok.

Elhangzott, hogy az alap a költségvetés, az államháztartási törvény előírása szerint nullszaldóra készült, és ez 3085,4 milliárd forint összegű bevételi és kiadási főösszeget jelent 2011-ben. Ha egy szóval kellene jellemezni a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését, akkor azt mondanám, hogy ez egy rendszerátalakító típusú költségvetésnek fogható fel 2011-ben azokban a komponensekben, amiket most én itt felsorolnék valamilyen szinten.

Az alap bevételei alapvetően két forrásból származnak, ez közzismert: a járulékbevételek és hozzájárulások képezik az összes bevétel 85 százalékát, ezek 2011-re tervezett nagysága 2619,8 milliárd forint. Összehasonlításképpen jelzem, hogy ez a 2010. évi

várható 2370 milliárd forinthez képest értelemszerűen egy növekedést, mintegy 300 milliárd forintos növekedést tartalmaz.

A másik bevételi komponenst a központi költségvetési hozzájárulások jelentették egészen 2011-ig, amelyeknek a helyébe most az államháztartás helyzetét kiegyensúlyozó alapból származó bevételek fognak belépni - erről egy kicsit részletesebben majd beszélek -, ez az összes bevételen belül 14,6 százalékot jelent és ennek az abszolút nagysága 45,8 milliárd forint.

A járulékbevételek döntő hányadát ezek a munkáltatói és biztosítotti járulékbefizetések képezik. Ennek az összes bevételen belüli aránya – ezen a bizonyos 85 százalékon belül – 82,5 százalék, abszolút összegben 2547,6 milliárd forint. Ennek a tervezésénél a következő komponensek lettek a 2011. évi számítási anyagban a fiskális pályán figyelembe véve. Először a 2010. évi várható értékek, amelyek a 2010. évi első 9, 10 hónapnak az adataiból tevődtek össze. Látható egyébként a 2010. évi várhatóban, hogy a 2010. évi járulék tervezése már elég jól közelíti a valós folyamatokat, mert igen kicsi az eltérés a várható a 2010. évi, tehát az idei várható évi bevételek és előirányzatok között.

A 2011. évi költségvetést megalapozó makrogazdasági prognózisból adódott a keresetkiáramlás 1,9 százalékkal.

A következő ilyen lényeges pont a járulékszabályozásban az utóbbi napokban bekövetkezett változás, amelynél megemlítendő a biztosítotti járulék mértékének 9,5 százalékról 10 százalékpontra történő emelése. Ez a fél százalékpont nagyságú növelés, a becslések és a prognózisok szerint, a biztosítotti befizetéseket körülbelül 33 milliárd forinttal emeli, ez valójában egy – hogy úgy mondjam – keretet ad arra, hogy hosszú távon megteremtődjön egy bevételi fedezete annak a kormányzati elképzelésnek, amely a hosszú, legalább 40 éves munkaviszonnyal rendelkező nők tervezett öregségi nyugdíjba vonulásának a lehetőségét teremti meg. Ennek a részletszabályai kidolgozás alatt vannak, illetve kormány-előterjesztés készült, amelyet a következő rövid időszakon belül tárgyal a kormány, ennek megfelelő törvénymódosítások, a szabályok pontosítása természetesen még egyeztetést, illetve további részletes munkálatokat igényelnek.

Itt inkább csak annyit jegyeznek meg, hogy ez a 0,5 százalék 33 milliárd forint a becslések szerint, és ezen a pályán belül kell megtalálni azokat a szabályozásokat, amelyen ezen az új, a munkahelyi helyállást és a családi helytállást - a 40 éves kereteken belül honoráló rendszert - működteti azzal a biztonsággal, hogy nem csak 2011-re, hanem a további évekre is fedezetet nyújtson. Tehát egy hosszabb távú fedezete ennek a rendszernek, nyilván a terhelése változó – erről is majd esetleg szót ejtenék.

A járulék, tehát a bevételi oldal tervezéséhez tartozott a 2010. évi CI-es törvényben foglalt hatás, amiben a magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvényeket módosították. Ennek értelmében ez a bizonyos egy-tizennégy hónapon keresztül, 2010. november 1-jétől a magán-nyugdíjpénztári tagok tagdíj helyett járulékot fizetnek, illetve a 8 százalékos tagdíj mértéket járulékbevételek közötti forrásként veszi figyelembe az állam, ami megjelenik a biztosított által fizetett nyugdíjjárulék-előirányzatban a dokumentációban. Önmagában ez az intézkedés 2011-ben 360 milliárd forinttal növelte az alap bevételeit.

A bevételek másik csoportja, ez a 14,9 százalék az államháztartás helyzetét kiegyensúlyozó alapból származik. Ennek az elnevezése – a törvényjavaslat bent van az Országgyűlés előtt – még változhat, olyan elképzelés is volt, hogy ez nyugdíjreform és adósságcsökkentő alap névre változik; nagyjából, egészéből ez fedi is, hogy milyen irányokban történik az ide befolyó forrásoknak a felhasználása, tehát az elnevezés az vagy az államháztartás helyzetének a kiegyensúlyozása általában, vagy pedig a nyugdíjreform és adósságcsökkentő feladatokat fog adni. Ez úgy kapcsolódik az alaphoz, hogy ez valójában azt biztosítja, hogy a központi költségvetés garanciája és hozzájárulása, amely ugye egy igen jelentős tétel és állandó tétele a nyugdíjbiztosítás költségvetésének, és hát valójában,

amelynek az alapját az 1997. évi LXXXI-es törvény 2. §-a mondja ki, amit én most azért citálnék, mert ez minden más esetben is fontos dolog lesz, hogy a tb nyugellátások kifizetését az állam akkor is biztosítja, ha az alap kiadásai meghaladják a bevételeit. Tehát valójában ez a garanciahelytállás, mert eleve az alapnak egy olyan forrása, amely a nullszaldót lehetővé teszi, de értelemszerűen e fölött is helytáll az állam akkor, abban az esetben, amikor az szükséges és indokoltta válik.

Ebből az államháztartás helyzetét kiegyensúlyozó alapból történik tehát a központi költségvetési garancia és hozzájárulás kiváltása, és emellett még ebből az alapból származó bevételek fedezetet teremtenek a rendvédelmi szervek és a Magyar Honvédség hivatalos állományú tagjainak a kedvezményes nyugellátási kiadásaira történő hozzájárulásra; a gyesben, a gyedben és a rehabilitációs járadékban részesülők nyugdíjbiztosítási járulékanak a kifizetésére. Ha szükséges, akkor ennek az összegét most itt röviden elmondom. Tehát ez összességében 450 822 millió forint. Ebből ezek a bizonyos rendvédelmi, kedvezményes nyugdíjellátáshoz történő hozzájárulások egyúttal 27,2 milliárd a HM fejezetből, 58,2 milliárd a belügyminisztériumi fejezetből, a 3,6 milliárd a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fejezetből és 607 millió a Külügyminisztérium fejezetből. A gyes, gyed rehabilitációs járulékból már részesülők utáni központi költségvetési térítés kiváltása, ezen alapforrások szerint: 25 056 millió forint. Ez a központi költségvetési garancia és hozzájárulás összege pedig – egy tizedre pontosan – 336 178 3 milliárd forint.

Áttérve a nyugdíjbiztosítási alap kiadásaira, ennek értelemszerűen több mint 99 százaléka nyugellátási kiadás, ez 3054,4 milliárd forint. Ez a 2010. évi várható értékhez viszonyítva 162,9 milliárd forint növekedést jelent. Ezt a növekményt a következő elemek alakítják: a már említett 3,8 százalék nyugellátási emelés, amelynek az értéke a méltányossági emelés nélkül 108,2 milliárd, a méltányossági emelés áthúzódó hatásával együtt pedig másfél milliárdot képvisel, így együttesen 109,8 milliárdot jelent.

A hosszú munkaviszonnyal rendelkező és az említett 40 éves - hogy úgy mondjam - helytállást: családi és munkahelyi helytállást kialakított új konstrukció, körülbelül ezzel a 33 milliárd forinttal szerepel. Ebben az összegben nyilván a konkrét szabályok kapcsán derül ki, hogy ez a 33 milliárdon belül milyen forrást igényel. És ezen kívül a növekedésnek része az egyszeri segély és méltányossági alapon történő nyugdíj-megállapítások is, ezt részben már említettem. Annyit mondtam, hogy természetesen van egy automatizmus is ebben, amit a szokásos adott évi létszámváltozás, a kiegészítő ellátások számának a változása – ez összetétel változást és lecserélődést jelent – ez olyan 14 milliárd forint a számítások szerint.

Az alapkezelés az igazgatási szervezet működésére fordítható összeg 23,5 milliárd forint, ez az összes kiadásnak 0,76 százaléka. Itt megjegyezném, hogy miután országos rendszerben a kormányhivatalok felállásával a tb igazgatási szerveinek a státusza is változik, ezeknek egy jelentős része, adott esetben előirányzat, illetve alap pénzeszköz átadással a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezetébe fog átkerülni.

A magam részéről magának a tb-nek a felvázolását vagy a tb költségvetésnek a felvázolását befejezném. A rendszerváltó dologhoz egy dolgot tennék hozzá – és ez ugye a bevételi oldalra adódik. Nagyon fontos komponense ennek a költségvetésnek, hogy valójában van egy civil tényező benne. Ez a civil tényező pedig az a tényező, ahogy a megnyitott magán-nyugdíjpénztári visszalépési lehetőség realizálódik, annak függvényében valójában a második pillér a korábbi visszalépésekhez képest jelentősen változhat összetételében, erejében, vagyonában is. Ezek a források, mint jeleztem, ebben az elkülönített alapon kerülnek majd felhasználásra, ahova portfólió fog érkezni, és ez a költségvetést úgy segíti, hogy ezek a portfólió összegekből egy év alatt, vagy az idők folyamán felszabadítható prudens magatartás, és kezeléssel történő források kerülnek át a nyugdíjalapba, illetve adott esetben a nyugdíjalapon felül adósságcsökkentésre. Ehhez egyetlen egy dolgot tennék hozzá, ami azonnal nyilván felmerül, hogy ennek az alapnak miért megy egy része adósságkezelésre.

A korábbi időszakokban a magánnyugdíjpénztár miatt történő forrás igénybevételekre a nyugdíjalap minden évben kapott ellentételezést; következésképpen az alap létrehozása a központi költségvetési körben lenne elvileg indokolt, hiszen ezt már az alap elvileg megkapta. De ugyanakkor a visszatérő – hogy úgy mondjam – magán-nyugdíjpénztári állományú és a magán-nyugdíjpénztári így visszatérő megtakarítások, tehát a tagok önkéntes vállalása alapján történő megtakarításoknak a nyugdíjcélú felhasználása egy kiemelt cél volt, és ezért alakult ki alapvetően az, hogy ez az alap nyugdíjforrásként kerül ismételt igénybevételre. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: A helyi önkormányzatok szociális támogatásaival kapcsolatban Hopka Viktória kolléganőnk foglalja röviden össze a törvénytervezetben foglaltakat.

Hopka Viktória (NGM) szóbeli kiegészítése

HOPKA VIKTÓRIA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Ahogyan főosztályvezető asszony már említette, a helyi önkormányzatok 2011-ben mintegy 3100 milliárd forint hitelforrások és pénzmaradvány nélküli bevétellel számolhatnak. Ehhez a központi költségvetés állami hozzájárulásokkal és támogatásokkal, valamint az átengedett személyi jövedelemadó révén 1134 milliárd forinttal járul hozzá - ezzel a feladat változásokkal a korrigált bázist 4,5 százalékkal haladja meg. Ezen belül az önkormányzatok szociális és gyermekjóléti, gyermekvédelmi ellátási feladataihoz 252,9 milliárd forint hozzájárulás kapcsolódik, amely 1,7 milliárddal haladja meg a korrigált bázist. Ezen belül a többcélú kistérségi társulások 7,8 milliárd forint költségvetési támogatást kapnak.

A szociális és gyermekvédelmi szolgáltatások területén alapvetően jelentősebb változások nem történnek. Az alapszolgáltatások, alapellátások körében azonban ki kell emelni, hogy a központi költségvetés a jövő évben biztosítja az ellátotti létszámnövekményhez kapcsolódó többletforrásokat, így például a bölcsőde tekintetében több mint ezerfős létszámbővüléssel számolunk az idei évhez képest, és ehhez a központi költségvetés biztosítja a hozzájárulásokat. Illetve még szintén az alapszolgáltatások körében ki kell emelni, hogy 2011-től ismét külön-külön jogcímen fognak megjelenni az étkeztetés, a házi segítségnyújtás és az idősok nappali ellátásának hozzájárulásai, ugyanis az ezen ellátásokat kombináló úgynevezett otthonközeli ellátás, ami az idei évben került bevezetésre, megbonyolította az igénylést és az adminisztrációt, ezért ez kivezetésre kerül és ismét külön-külön jogcímen jelennek meg az egyes feladatok.

A szakellátások finanszírozása, szerkezete lényegében szintén nem változik; az ápolási, gondozási szükséglet mértékétől függően különböző fajlagos összegekkel ismeri el a költségvetés az eltérő szakmai tartalmú szolgáltatásokat. Egy területen pontosodik a szabályozás: a gyermekvédelmi különleges és speciális ellátás tekintetében. Itt a szakmai tapasztalatok azt mutatták, hogy egyértelműen rögzíteni kell, hogy milyen típusú intézményekhez jár a támogatás; illetve jövő évtől megszűnik a bázis-szállás, mint szolgáltatás finanszírozása. Ennek egyetlen oka van, azt hiszem, ez három éve van a rendszerben, és azóta egyetlen igény sem érkezett ezen a jogcímen, tehát felesleges lenne a jövőben fenntartani.

Annál nagyobb mértékű változás lesz a pénzbeli ellátások: segélyezés, közfoglalkoztatás területén. Egyrészt a kormány javaslata – ahogyan ez már elhangzott – az egységes rendszerű nemzeti közfoglalkoztatási program kialakítása. Ez az önkormányzatok foglalkoztatási feladatait, illetve segélyezési feladatait is érinti, ugyanis ebben az új programban az önkormányzatoknak a foglalkoztatás már nem, mint kötelezettsége, hanem mint lehetősége fog megjelenni, és mint pályázók jelennek meg majd, jelentős forrásokra pályázhatnak majd az önkormányzatok ennek a programnak a keretében. És nagyon fontos hangsúlyozni, hogy ennek a keretében a korábbiakkal megegyező arányú bértámogatás, azaz

95 százalékos bértámogatás mellett, a dologi kiadásaihoz is támogatást kaphatnak majd a települések.

A program keretében megvalósuló foglalkoztatás mellett a valóban munkaképes, de munkával nem rendelkezők a jövőben bérpótló járandóságot fognak kapni. Az ellátásra való jogosultság megállapítása és a járandóság folyósítása az önkormányzatok feladatkörében marad, és a részletszabályokat majd a szaktörvény fogja rögzíteni.

Mindezeknek a szabályoknak megfelelően a közfoglalkoztatás forrása 2011-ben már nem az önkormányzati fejezetben, hanem a Munkaerő-piaci Alap költségvetésében jelenik meg, ezzel is korrigálásra került az ő finanszírozási bázisuk.

A különböző segélyekhez, ugye: bérpótló járandósághoz, rendszeres szociális segélyhez, illetve az egyéb önkormányzati ellátásokhoz az idei évhez, illetve a korábbi évekhez is hasonlóan, kétcsatornásan biztosítja a költségvetés a támogatást. Az egyik: a normatív kötött felhasználású támogatásoknál az egyes jövedelempótló támogatások kiegészítése előirányzatból az önkormányzatok által kifizetett ellátások jelentős részét vissza lehet igényelni havonta. A másik része pedig az úgynevezett pénzbeli szociális juttatások előirányzata, amely az egyes segélyek kifizetésének az önrészéhez járul hozzá.

A pénzbeli ellátások területén további fontos változás az ápolási díj területén van. Ennek az összege ugyanis 2011-től elszakad a nyugdíjminimumtól, ugyanis a kormány célja az, hogy fokozatosan növelje az ápolási díj összegét. Ennek keretében 2011-ben ezer forinttal, 29 ezer 500 forintra emelkedik a díjnak az összege; és egy másik változás, ami igazából csak igénylési technika, hogy az óvodáztatási támogatás a jövőben nem központosított előirányzat lesz, hanem egy normatív kötött felhasználású támogatás keretében lehet majd igényelni.

Még egy dologról kell beszélnem: a nyári gyermekétkeztetésről, amelyhez a gyermek szegénység elleni program keretében 2011. évben is biztosított 2,4 milliárd forintos forrást, amely két hónapra teszi majd lehetővé a rászoruló gyerekek étkeztetését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük.

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönjük szépen és kérnénk a benyújtott törvénytervezet elfogadását.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kimerítő tájékoztatót. Mielőtt a bizottság elkezdené a vitát, az Állami Számvevőszék részéről köszöntöm Berényi Magdolna osztályvezető főtanácsos asszonyt és Bamberger Mária számvevő tanácsos és tanácsadó asszonyokat.

Önöknek adnám át a szót!

Berényi Magdolna (ÁSZ) szóbeli tájékoztatója

BERÉNYI MAGDOLNA (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Mi meghallgattuk a részletes előterjesztést, úgyhogy ehhez az ÁSZ részéről megpróbálom egy rövid összefoglalást adni a véleményünkről.

Mindenekelőtt, ami objektív körülmény volt, hogy a 2011. évi költségvetési törvényjavaslat ÁSZ véleményezéséhez rendkívül rövid idő állt rendelkezésre.

Az alapvető megállapításunk a törvényjavaslatról, hogy számos elemében jobb a korábbiaknál, de még mindig jobbá tehető.

Pozitívumok. Kedvező változások, hogy történt egy kezdeményezés a bázis alapú tervezési módszertan felváltására, azonban a tervezési tájékoztató a konkrét követelmények meghatározásánál már visszatért a bázis alapú tervezéshez.

A költségvetési dokumentum normaszövege és indoklása az egyszerűsítés és az áttekinthetőség irányába változott. A sokoldalú, megismételt információtartalmú táblázatok kikerültek az előterjesztésből, kicsit vékonyabb lett. Az idei évről szóló költségvetés esetében

pozitívum, hogy 33,5 százalékra csökkent azoknak az adóbevételeknek az aránya, amelyekről az ÁSZ nem tudott véleményt mondani.

Pozitívnak ítéljük azt is, hogy az európai uniós tagsághoz kapcsolódó támogatások tervezése során a szerződések és a kötelezettségvállalások figyelembevételével tervezték meg a kiadásokat.

Az átláthatóságot segíti az is, hogy a társadalmi szervezetek támogatása önálló törvényi soron jelent meg és a PPP programokkal kapcsolatos kiadások túlnyomó része is egy tárcához került, a NEFMI fejezetéhez.

Mi a javítanivaló? Évek óta visszatérő kockázat az, hogy a törvényjavaslat benyújtásának időpontjában az egyes előirányzatokat megalapozó jogszabályok még nem hatályosak. A törvényjavaslatból az idei évben is hiányzik az áttekinthetőség, a döntések megalapozását elősegítő összegző kimutatás. A költségvetési évet követő három év várható előirányzatai nem szerepelnek, továbbá a 2010. évi várható adatok sem jelennek meg a költségvetési törvényjavaslatban.

Mik a főbb megállapításaink? Indokoltnak tartanánk véleményünk szerint, az éves központi költségvetés szerkezetét, tartalmát és annak kialakításában résztvevő szervezetek feladatait, ideértve az ÁSZ-t is. Az ÁSZ részére történő adatszolgáltatást törvényi szinten egy átfogó jellegű közpénzügyi törvény keretei között szabályozzák.

Az adóbevételek 47,5 százalékát, az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek 85,9 százalékát és a közvetlen kiadások közel 100 százalékát, valamint az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások több mint felét megalapozottnak értékelte az ÁSZ.

Magas kockázatúnak minősítettük ugyanakkor a társasági adót, a hitelintézeti járadékot, az állami vagyonnal kapcsolatos bevételekből az értékesítési bevételeket.

Közepes kockázatúnak értékeltük a jövedéki adóbevételt, a társasági adó és az áfa-bevételek esetében kockázati tényező lehet véleményünk szerint a GDP tervezett növekedésénél alacsonyabb teljesülés is.

A költségvetési törvényjavaslatban megjelenő hiányhoz, ami a központi alrendszer hiánya esetében közel 17 milliárd forinttal magasabb az ellenőrzés során megismertnél, nem állt rendelkezésre finanszírozási terv.

A költségvetésben rendelkezésre álló uniós fejlesztési források keretösszege biztosítja véleményünk szerint a feladatok ellátását, mivel a szabályozás lehetőséget ad arra, hogy a költségvetési törvényben betervezett összeget túllépjék.

A fejezeti kezelésű előirányzatoknál a tervező szervek mozgásterét szűkítették. A fejezeti kezelésű előirányzatok közül két területen: a központi beruházásoknál és a folyamatban lévő peres eljárásokkal kapcsolatos kiadásoknál tapasztalható véleményünk szerint forráshiány.

Az elkülönített állami pénzalapok tekintetében – ahogy hallottuk – a Munkaerő-piaci Alap költségvetési szerkezete teljesen átalakult. Az alap az egészségbiztosítási és a munkaerő-piaci járulékból származó bevételeit teljesíthetőnek minősítettük, ugyanakkor kockázatot látunk az álláskeresői támogatások csökkenő összegében.

A Nyugdíjbiztosítási Alapnál a bevételi főösszeg teljesülési kockázata, a járulékbévételek változása, a GDP, a bruttó keresettömeg, valamint a foglalkoztatási létszám és a bér alakulása. A nyugdíjkiadások változásánál pedig a GDP, a nettó átlagkereset és a fogyasztói árindex alakulása jelenthet kockázatot.

Ezen túl, az említettek szerint, kockázatként jelentkezik a magán-nyugdíjpénztári tagok állami rendszerbe történő visszalépésének az üteme.

Az Egészségbiztosítási Alap várható hiánya 2010. évben meghaladja a tervezettet.

A helyi önkormányzatok költségvetési támogatásai abszolút értékben csökkennek, de ha ezeket korrigáljuk, akkor valóban - ahogy említette a kormány képviselője - a változás 4,5 százalékos növekedés. Ugyanakkor meg kell említenünk azt is, hogy a helyi önkormányzatok

feladat- és hatáskörében nincs alapvető változás, ezért az önkormányzati forrásszabályozásban is csak apróbb elmozdulásokat, áttekinthetőséget kissé javító egyszerűsítéseket terveztek a költségvetési törvényjavaslatban.

Nagyon röviden ez lenne a véleményünk, a további kérdésekre szívesen állok rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! A napirendünk szerint a Költségvetési Tanács képviselőjének hozzászólása következne, azonban Kopits György úr jelezte, hogy a testület létszámbírány miatt nem tud a meghívásnak eleget tenni, így erről most nem lesz szóbeli tájékoztató, viszont az Országgyűlés honlapján megtalálható a Költségvetési Tanács véleménye, és bízom benne, hogy volt, akinek sikerült már ilyen rövid idő alatt elolvasni.

Tisztelt Bizottság! A vitát megnyitom. De mielőtt ezt megtenném, engedjék meg, a jegyzőkönyv számára jelezsem, hogy véleményem szerint mind az Állami Számvevőszéknek a leadott észrevételeit, mind a Költségvetési Tanács észrevételeit egy nap alatt nem lehet komoly szinten tanulmányozni, tehát önmagában ezzel az eljárással egyáltalán nem értek egyet, nem tartom eléggé megfontoltnak így a mi döntésünket.

Nos, tisztelt bizottság! Megnyitom a vitát, kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván hozzászólni a 2011. évi költségvetéshez.

Baráth Zsolt képviselő úré a szó!

Kérdések, vélemények

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm elnök úr, a szót. Előre kell bocsátanom, hogy minden elismerésem azoké a pénzügyi szakembereké, akik egy költségvetést, egy ország költségvetését, egy egész éves költségvetését így elkészítik és elének is tárják. Én nem vagyok pénzügyi szakember, sokkal földhözragadtabb kérdéseket fogok feltenni a rövid bevezető után.

Azonban azt is el kell mondani és azt is szeretném elmondani, hogy én elsősorban a szociális szféra látószögéből fogom ezt a költségvetést ízekre tépni, nem annyira kell ezt szó szerint venni, de néhány dolgot fel szeretnék tenni. Dr. Nesztor úr egy kicsit az én koncepciómat, vagyis engem megerősített abban, hogy a kérdéseimet majd a következőképpen tegyem fel, és azt jelezném az elnök úrnak is, meg a jegyzőkönyvnek is, hogy kettő körben szeretnék majd kérdezni. Az első körben konkrét számokra kérdeznék rá, a második körben pedig olyan dolgokra, amik abban a nagyon vaskos költségvetésben szerepelnek, többek között több száz oldalon keresztül, ami az intézmények finanszírozásával kapcsolatos, és akár negatív, vagy akár pozitív értelemben jelennek ezek meg, tehát akár kiadási hiány van, vagy kiadási többletben jelennek meg a 2011-es évre vonatkozólag. De engem igazából még az is érdekel ezzel kapcsolatban, hogy azok az intézmények konkrétan például miért kapnak arra annyit, amennyit - előirányzatban legalábbis.

És akkor most szeretném azt elmondani, hogy a nemzeti együttműködés programját böngészgetve, meg az Orbán Viktor által előterjesztett 29 pontot, hogy hogyan vághatnak esetleg össze dolgok - és természetesen elsősorban még egyszer mondom, hogy a szociális szféra látószögével kapcsolatban.

Amikor a Réthelyi miniszter úrnak a jelölti meghallgatása volt, akkor már feltettem azt a kérdést, ami különben utána, vagy azzal majdnem egy időben az orbáni 29 pontban: a 15-ös pontban jelenik meg, valamilyen szinten a közsféra bérkiadásait átalakítják. Tulajdonképpen bennünket a választók küldtek ide, és többen is megkérdezték azóta tőlem - én a szociális szférából jöttem -, hogy mikor fogják emelni, vagy 2011-ben fogják-e emelni a fizetésünket? Azért mondtam, hogy ilyen földhözragadt kérdéseket is képes leszek majd feltenni. Én akkor megkérdeztem Réthelyi - akkor még miniszterjelölt - úrtól ugyanezt a kérdést, hogy fogják-e

emelni a közsférában dolgozók fizetését, nem kaptam rá választ még jegyzőkönyvileg sem – ennek azóta utánanézttem.

Nem ez a dolognak a lényege természetesen, ez csak azt a jó néhány ezer közmunkást érdekli, meg tulajdonképpen engem is. A költségvetés tulajdonképpen erre se ad igazából konkrét választ, annál is inkább, mivel amikor ezt így lebontjuk - és nem volt nagyon könnyű dolga annak a szakértőnek, aki elének tárta azt a táblázatot, ami alapján a konkrét számokra vonatkozó kérdésemet fel fogom tenni - a pénzübeli szociális juttatások, az egyes szociális feladatok támogatásával kapcsolatban és a gyermek és ifjúságvédelem intézeteivel kapcsolatban. És most a jegyzőkönyvnek mondom még, hogy fog érdekelni a kábítószer-fogyasztás megelőzésével kapcsolatos feladatokra szánt összegek előirányzata, aztán a Budapesti Európai Ifjúsági Központ működtetése és fejlesztése és az előzetesen fogvatartott fiatalok átvétele, ez annál is inkább, mivel nekem a munkám gyakorlatában ez előfordult elég sok esetben.

Kezdeném azzal, amit itt az előbb jeleztem, hogy a nemzeti együttműködés programja. Többek között ma a magyar embereket és családokat nem csak a munkanélküliség és a bűnözés veszélyezteteti, hanem a szociális biztonság széthullása is, ami szintén az elmúlt 8 év kormányzati politikájának következménye, mondja a 62. oldal első bekezdésében a 4-es pont alatt: itt az idő, hogy megteremtsük a szociális biztonságot. Majd, hogyha haladunk tovább a 64. oldalra, írja a nemzeti együttműködés programja: szemben az eddigi évek gyakorlatával az új kormányzat felelőssége, hogy a szociális biztonság finom szövetét ne dűlja fel, az egyének és családok elemi biztonságát kiszámíthatóan garantálja, ösztönözze és segítse a gyerekvállalást, a nemzet fennmaradását és lehetőség biztosításával adjon esélyt mindenkinek az önálló élethez.

Az Országgyűlés Gazdasági és informatikai bizottsága a Jobbik képviselőcsoportja kisebbségi véleménye, amiből szintén egy bekezdést szeretnék felolvasni. Bíztonak tűnik, amikor azt mondják, hogy a második prioritásként említett családpolitika támogatottságának növekedése szintén nem mutatható ki a költségvetésben, de erre megfelelő magyarázatot ad, hogy a támogatás bővülése az adórendszer kedvezményein keresztül valósul meg. Ezt öröndetes változásnak tekintjük, tudniillik, hogy a súlypont a támogatásokról, segélyekről az adórendszerre helyeződik át.

És akkor feltenném az első három konkrét kérdésemet a kormány képviselőihez.

Az első kérdésem, ahogy jeleztem, a pénzübeli szociális juttatások – itt már volt erről szó, ugye az ápolási díj emelkedik, az óvodáztatási támogatás; és akkor az energiaár-kompensációról nem emlékszem, hogy hallottunk volna. A kigyűjtés alapján a 2010-es, tehát az elmúlt év költségvetésében 69 401 millió forint volt erre szánva és a 2011-es költségvetésben – ha jól tekintettük és jól figyeltünk - 60 591 millió forint, ez 8 809 millió forint híján negatívumot eredményez, százalékban mínusz 13 százalék. Ez lenne az első kérdésem, hogy ezt jól látom-e én, jól számoltuk-e, jól kalkuláltuk-e és ez miből ered.

A második kérdésem az egyes szociális feladatok támogatásánál, itt mínusz 22 százalékos negatívumot érzékeltünk. 113 729 millió forintról 88 901 millió forintra, ez 24 828 millió negatívumot eredményez, ebből ered ez a 22 százalékos negatívum.

És amit jeleztem korábban, a gyermek és ifjúságvédelem intézetei, ha ezt konkretizáljuk, akkor itt a minisztériumi intézetekről van szó, olyan, mint: Kalocsa, Esztergom, Zalaegerszeg például. Itt egy 3777 milliárdos 2010-es összegről 3588 milliárdra csökken, itt egy mínusz 5 százalékos csökkenést vettem észre. Ezzel kapcsolatosan annyit szeretnék még elmondani, hogy ez a minisztériumi intézményeket is elég érzékenyen érinti, akár az önkormányzati fenntartásban lévőket, ott is találtunk ilyen negatívumokat - ezt kollégáim, jobbikos képviselőtársaim fogják érinteni többek között.

Egyelőre az első körben ennyit szerettem volna kérdezni, de még egyszer jelezném, hogy második körben is szeretnék még majd szót kapni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tudomásul vettük. Amennyiben nincs kormánypárti jelentkező, Szűcs Erika képviselő asszonynak adom meg a szót.

SZÚCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A benyújtott költségvetés általános megítéléséről a frakció már az adótörvények kapcsán is szólt, hiszen a makrogazdasági feltételek és hipotézisek, amelyek a tervezett változások és a bevezetett változások után a gazdasági fellendülést eredményeznék, ezzel kapcsolatos kritikánkat megfogalmaztuk. Megismételném, hogy valójában a legjobban keresők jelentős forrás bővüléséből mi nem gondoljuk, hogy komoly belföldi keresletnövekedés támadhat, nem gondoljuk, hogy a társasági adó kedvezménye egy komoly beruházásösztönző a vállalkozásoknál, mint ahogy nem gondoljuk azt, hogy a vállalkozóknál az adókedvezményből ottmaradó pénz az. Mert minden szakmai tapasztalat azt mondhatja, hogy amit a cégből magánfogyasztásra, magánvagyonra ki lehet venni, azt kiveszik, és csak annyi marad mindig ott, ami a minimális önrész és az összes többi bankhitelből fedezik - ez a normális működési módja egy vállalkozásnak. És a járulékok helyett a közvetett hatáson, tehát a belső fogyasztáson keresztüli keresletbővülés, és ennek a foglalkoztatás bővítő hatásában mi ezek miatt igazából jelen pillanatban nem hiszünk, ezt nem gondoljuk egy komoly gazdaságélénkítő csomagnak, programnak. Ettől függetlenül a rendkívüli intézkedésekkel a 2011-es költségvetésnek az egyensúlya biztos, hogy rendben van - nagy kérdés, hogy mi lesz 2012 '13 és '14-ben.

A költségvetésnek a mi területünket érintő nagyon sokrétű összefüggéséből csak néhány dolgot szeretnék kiemelni, részben értékelve, minősítve, részben pedig erősen kérdezve.

Az egyik dolog az, hogy a családpolitika, a családtámogatás adórendszeren keresztüli támogatása így elsőre látványos, hiszen 145 milliárd forint többlet kerül a gyermeket nevelő családokhoz. De hogyha figyelembe vesszük a Költségvetési Tanács becslését, ahol azt mondja, hogy az egygyerekes adózók 39-40 százaléka azt a 10 ezer forintot sem tudja igénybe venni, mert olyan a keresete és az adópozíciója. A kétgyerekes adózók 60 százaléka nem tudja azt a 20 ezer forintot sem igénybe venni; viszont a háromgyerekeseknél olyan a helyzet, hogy a 95 százalék nem tudja teljesen igénybe venni, ez 142 ezer fő; nyolcezer fő igénybe tudja venni, erre a 8 ezerre 10 milliárd forint a tervezett kiadás, 142 ezer főre pedig 30 milliárd.

Ez olyan mértéktelen aránytalanság, amit nem lehet megmagyarázni, én nem tudom megérteni, hiszen ebben a bizottságban nagyon sokszor elhangzott, hogy gyermekekre van szükség, ezeknek a gyermekeknek a tisztességes felnevelésére, amelyben az oktatás és a minőségi élet – ugye itt az a kifejezés hangzott el, hogy minőségi gyereknevelés. Na, most én nem hiszem azt, hogy a minőségi gyermeknevelés költségei annál alacsonyabbak, minél kevesebbet keres egy család, és annál magasabbak, minél többet keres, merthogy ez a rendszer ezt csinálja, hogy ahol sokat keresnek, oda sokat juttat a minőségi gyerekneveléshez, ahol meg keveset keresnek, oda kevesebbet juttat.

Tehát emiatt ennek a családtámogatási rendszernek a társadalmi későbbi hatásai meglehetősen kétségesek, és ha igaz az, amit már nem tudom milyen forrásból, de tegnap vagy tegnapelőtt a rádióban többször elhangzott, és valószínűleg jó, majdnem jó a becslés, mert szerintem a szegény családokban ettől az adórendszerrel semmi nem fog változni és nem fog a gyerek csökkenni, mert az nem pénzügyi kérdés, sokkal összetettebb dolog. A jól kereső családokban, ahol két gyerek van, ott valószínűleg a harmadik gyerekekre az eddigieknél lényegesen többen fognak vállalkozni, viszont a társadalomnak a gerincét jelentő alsó középosztály és középosztályban a gyermekvállalási kedvet – az említett számok és adatok alapján – lényegesen nem valószínű, hogy meg fogja változtatni - akkor kérdezem, hogy honnan lesznek ácsaink, pékjeink, pincéireink és nem folytatom tovább.

Tehát ezért mi a családtámogatási rendszerben azt, hogy több forrás jusson a gyermeknevelésre, ezzel maximálisan egyetértünk. Ezzel a módjával nem, ezért is nyújtottunk be az adótörvényekhez egy módosítást, amely a negatív adó vagy a visszatérítés eszközét javasolta bevezetni, de ez nem lett elfogadva, ezért ezt a részét a költségvetésnek nem tudjuk támogatni.

A második dolog a nyugdíjkérdés, én most azzal itt nem foglalkoznék, mert ismerik az álláspontunkat, hogy a magánnyugdíjpénztár és a magánnyugdíjpénztári-tagok megtakarításainak jövőre történő elő-takarékosságának kezelésével kapcsolatban mi a véleményünk, abszolút nem tudunk ezzel több szempontból sem egyetérteni. De a nyugdíj filozófia, amely azt mondja, hogy értékörzés lesz a nyugdíjmelés meghatározója.

Mi úgy gondoljuk, hogy a mi korábbi országgyűlési határozati javaslati csomagunkban benyújtott méltányossági nyugdíjmelési keretnek a megemlése ebben a kontextusban különösen fontos lenne, hiszen egy, két, három év elteltével a nyugdíjba vonulás időpontjában meglévő bérszínvonal miatt kialakult ugyanolyan munkakör, ugyanolyan szolgálati idő mellett kialakult nyugdíjkülönbségek, biztos, hogy igényelni fogják, hogy valamilyen eszköz legyen a kezében a nyugdíjrendszernek, hogy a nem méltányolható különbségeket rendezze. A mostani helyzetben pedig az átlagnyugdíj nagyságának az ismerete, illetve a válság elhúzódása, a kivetett válságadók várható hatása, mindenképpen azt igényelné, hogy a méltányossági nyugdíjkasza emelve legyen, és úgy tűnik, hogy arra egyébként még forrás is lenne - tehát nem igazán értjük, hogy itt miért nem teremti meg a lehetőségét a kormány annak, hogy legyen mozgástere.

Az utolsó kérdéskör, amivel kapcsolatban kérdésem lenne, hiszen nagyon keveset lehet tudni róla: a nemzeti közfoglalkoztatási program. Ami ebben mindenképpen pozitív, az, hogy a kormány belátta azt, hogy egyik napról a másikra azt a fajta gazdasági elmaradottságot, amely az ország bizonyos területeit jellemzi, nem lehet felszámolni. Lehet itt Széchenyi-kártya, új Széchenyi Terv, akármi, a vállalkozások fejlődése, a gazdasági erő bővülése, a foglalkoztató képesség növelése Észak-Magyarországon, Észak-Alföldön, Dél-Dunántúlon és azokban a kistérségekben, ahol ezek a problémák jelentősek, nem megy egyik napról a másikra. Tehát a közfoglalkoztatásnak részben a foglalkoztatási szint emelésében, részben pedig a munkaerő-tartalék minőségének a szinten tartásában, illetve javításában komoly feladata és szerepe van. Tehát azt gondolom, hogy ebben maximálisan egyetértünk, és ennek én örülök, hogy erre a belátásra eljutottak, mert ezzel ellentétes megállapítások is elhangzottak az elmúlt egy- másfél esztendőben.

De azzal is egyetértünk, és egyetértek személy szerint is, hiszen ez a logikus lépés, hogy a foglalkoztatás szervezésben az önkormányzatról a munkaügyi szervezetekre helyeződjön át a hangsúly; hogy később is ez-e a jó irány, arról lehetne vitatkozni, de azt mondom, hogy első lépésként nincs máshova tenni. Ezért az a kérdésem - és ez most fontos -, hogy hogyan alakul a munkaügyi szervezetek létszáma és költségvetési helyzete, van-e ott is létszámleépítés, költségmegtakarítási igény, és akkor hogyan lehet ezt összhangba hozni azzal, hogy már az eddigi programhoz is közfoglalkoztatás szervezőkre volt szükség, kiegészítőkre, tehát hogyan lesz prioritizálva az intézményrendszerben ez a feladat és ennek a végrehajtási feltételeinek a megteremtése.

Homály fedi azt, hogy mennyi lesz a bérpótló juttatás. Czomba államtitkár úr nyilatkozott olyat, hogy lényegesen el kell egymástól távolítani a nem munkában töltött időre járó járandóságot és a munkabért; én azt gondolom, hogy azért a 28 ezer 500 forint eléggé el van távolítva most már. Hogy ehhez képest csökkenés van, ez lesz-e az, csak a rendelkezésre állási támogatás van átnevezve, ez lenne a második kérdésem.

Kérdésem, hogy megmarad-e a segély, ugyanis az „Út a munkához” program nem egy foglalkoztatási program volt, hanem arról szólt, hogy a szociális ellátáson belül az aktivitás nőjön, merthogy a szociális ellátásba kerülő emberek foglalkoztatási vagy munkaerő-piaci

kompetenciáinak a megőrzése és fejlesztése az egyik, a másik fontos cél pedig a társadalmi kirekesztődésnek a megelőzése vagy enyhítése volt. Mert azt csak az aktivitással lehet biztosítani, az, hogy valaki otthon ül, várja a postát, és megkapja az akármilyen kicsi pénzét, csak rontja a közérzetet, és annak az embernek a munkaerő-piaci és emberi mivoltát is, akiről éppen szó van. Ezért az eddigi rendszer úgy szólt, hogy az aktív korú, de munkavégzésre nem képes ember, és akinek nincs más jövedelempótló ellátása, nyilván, akinek nincs járadéka meg semmi, az kap segítyt, és annak a számítási módja a korábbi időszaké. Ez marad-e, és ugyanez marad-e, a munkára képesek pedig bérpótló juttatást kapnak, illetve foglalkoztatásba mennek?

Kérdezem, hogy kik pályázhatnak erre a 65 milliárd forintra, az önkormányzatok, vagy bővül a kör? Mert itt valamelyik anyagban benne van, hogy ebben az esztendőben 96 milliárd forint a közfoglalkoztatásra kifizetett összeg az összes 188 milliárdból. Ami azért jelentős, mert amikor ez a program indult, akkor szakemberek azzal a szándékkal indultak, hogy a korábbi 20 százalékos arányt, az átalakítás előtti 20 százalékos arányt, amelyet a szociális ellátáson belül az akkor is létező közfoglalkozás finanszírozott, 80 százalék volt a sima pénzbeli ellátás, egy 50-50 százalékra alakítsák át. Ezt 2009-ben a létszám rendkívül gyors és nagy mértékű bővülése miatt – hiszen 200 ezerről pillanatok alatt 300 ezerre duzzadt az ebben az ellátásban részesülők száma – nem sikerült teljesíteni, miközben a foglalkoztatásra kifizetett összeg jelentősen nőtt, de még mindig maradt a kétharmad-egy harmad. Tehát a 20 százalékról elmozdultunk, és most már az 50 százalék van.

Itt sokféle vélemény elhangzik, hogy értékteremtő, nem értékteremtő. Én azzal találkoztam, hogy az önkormányzatokat az ellátásaik, a szolgáltatásaik jelentős részében támogatta és segítette ez a foglalkoztatás. Városi, kisvárosi, községi településeken találkoztam azzal, hogy a közfoglalkoztatáson keresztül tudták azt a személyi feltételt biztosítani a közétkeztetéstől az idősothtoni ellátáson keresztül a gyermekintézményi ellátásban, plusz ezen keresztül tudtak speciális roma támogató programok bérköltségére pályázni, ami az önkormányzat számára rendkívül fontos volt. Én mindig úgy fogalmaztam, hogy ez a 96 milliárd forint önkormányzati támogatás volt, ennyivel több volt az önkormányzatok által a saját szolgáltatásaikra és feladataikra felhasználható forrás. Ha most 65 milliárd van előirányozva, és arra esetleg nemcsak az önkormányzatok, hanem mások is pályázhatnak, akkor azt úgy kell fölfogni és úgy kell interpretálni, hogy ennyivel kevesebb lesz az önkormányzatok által a saját szolgáltatásaikra felhasználható forrás. Kérdezem akkor én, hogy miután nincs normatívaemelkedés, nincs inflációkövetés a normatívákban, a keretekben nincsenek jelentős növekedések, akkor hogyan fogják tudni az önkormányzatok pótolni azt a kiesett forráslehetőséget, amelyet a közfoglalkoztatás révén korábban használhattak.

A nyomon követő fórumokon fölvetődött egy olyan szakmai javaslat, és én ezt a mostaninál szerencsésebbnek tartanám, amely kizárólag pályázatos úton támogatja a közfoglalkoztatást, amely azt mondja, hogy nem 90 napos, hanem egy rövidebb időben, feltétel nélküli foglalkoztatás annak érdekében, hogy minél több ember ténylegesen valamilyen aktivitásban részt tudjon venni, esetleg többször is, vagy hosszabb ideig, a hosszabb idejű foglalkoztatás pedig projektjelleggel és korlátos forrásokkal történjen. Ez már egy kombináció, és egy építkezési lehetőségre az önkormányzatok számára lehetőséget biztosít, hiszen én azt tapasztaltam, hogy az önkormányzatok jelentős részében nem egyik napról a másikra, nem egyik hónapról a másikra gondolkodtak a közfoglalkoztatásban, hanem akár évről évre, és voltak hosszú távú célkitűzéseik is, amelyeket ennek a lehetőségnek a segítségével kívántak megoldani.

Tehát azt tudom mondani, hogy rendkívül fontos, hogy kik lesznek az alanyai ennek a nemzeti közfoglalkoztatási programnak, tehát ki az, aki bekerülhet közfoglalkoztatottként, kik pályázhatnak, és hogyan fogja ez végül is az önkormányzatok közfoglalkoztatás révén is kialakult jelenlegi pozícióit várhatóan érinteni.

Még egy kérdésem van. Az önkormányzati költségvetésnél szó volt arról, hogy a feladatátcsoporthozításokat is figyelembe véve volt-e feladatátcsoporthozítás a szociális területen, vagy a bizottság hatáskörébe tartozó területen az önkormányzat és a központi kormányzat között, vagy jól emlékszem-e, hogy bennünket ez nem érintett.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszonya a szó.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Sűrűn jegyzeteltem magamnak, de még mielőtt néhány reflexiót megengednék magamnak az előttem szólókra, addig egy kicsit más szemüveggel nézzük meg azokat a számokat, amelyeket elsődlegesen a mi bizottságunk hatáskörét tekintve a Nemzeti Erőforrás Minisztérium szociális ágazatának fejezeti kezelésű előirányzatai adnak.

2011-ben a kiadás 132 124,2 millió forint, a bevételi előirányzat 4027 millió forint, a támogatás a 128 097,2 millió forint. A központi kezelésű előirányzatokon belül a családi támogatás előirányzata 456 215 forint, egyéb szociális ellátások és költségtérítések előirányzatára 172 174 millió forint került elkülönítésre.

Az előttem szólók kritizálták abból a szempontból a 2011. évi költségvetést, hogy nem található benne az a preferált terület, amely a mi bizottságunk ülésén már sokszor elhangzott, éppen ezért mondanám, hogy a kabinet kiemelt célja a családok támogatása, a gyermekvállalás ösztönzése, ugyanis megjelenik ebben a költségvetésben. Ennek megfelelően a tárca 2011-ben a gyermekgondozási segélyre 65 079 millió forint támogatást irányzott elő, ami több mint 3 milliárd forinttal magasabb összeg, mint a 2010-ben az erre a célra folyósított támogatás. A kormány a fenti célok elérése érdekében a gyermekgondozási díjra 2011-ben 93 749,8 millió forintot fordít, ami viszont 3,5 milliárd forinttal nagyobb összegű támogatás az előző kormány által 2010-ben nyújtott támogatáshoz képest.

A fogyatékosági támogatásra 2011-ben 31 308 millió forint az előirányzott összeg, ami közel egymilliárd forinttal haladja meg a 2010. évi előirányzatot. Ami pedig az második Orbán-kormányának a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának elősegítésével kapcsolatos kiemelt célját illeti, itt is erre a célra egymilliárd forinttal többet különített el, 2011-ben 13 milliárd forintot a költségvetés. A szociális intézményi foglalkoztatás normatív támogatását kétmilliárd forinttal emelte 2010-hez képest, a nyugdíjbiztosítási alap kiadási és bevételi előirányzatai – a számokat nem mondom – megegyeznek a 2011. évivel. 2010-hez képest a nyugdíjalapnak mind a bevételi, mind a kiadási előirányzatai 150 962,5 millió forinttal növekednek 2011-ben. A 2010-ben meghozott nyugdíjpolitikai intézkedés –, amelyről itt már szintén volt szó – a magánnyugdíjpénztárak szabályozása, mely szabályozás lényegi eleme a tagdíjfizetés felfüggesztése és az állami nyugdíjrendszerbe való visszalépés lehetőségének biztosítása. A felfüggesztés eredményeképpen 360 milliárd forinttal, a pénztárakból visszalépők vagyonából hozzávetőlegesen 529 milliárd forinttal számol a költségvetés bevételi oldala, melyről hallhattunk itt a kormány részéről, ezt nem részletezem.

A benyújtott törvényjavaslat 24 százalék foglalkoztatói nyugdíjbiztosítási járulék és 10 százalék biztosított egyéni nyugdíjjárulék-mértékkel számol. A nyugdíjjárulék-fizetés alá tartozó jövedelem összegének felső határa módosul, az egy naptári napra jutó összege 2010-ben 20 420 forint volt, ez 21 000 forintra nő 2011-ben. A mindenkor legkisebb öregségi nyugdíj mértékének emelését nem tervezik, az ehhez kapcsolt ellátások tekintetében ez azt jelenti, hogy itt sincs növekedés, viszont az eddig felsorolt ellátások jelentős könnyítéseket adnak az ilyen típusú ellátásokból élőknek.

Illetve még egy fontos dolog van, az ápolási díj összegének emelése. Én figyeltem az előterjesztő részéről, illetve a kormány részéről elhangzottak során a képviselőtársaim fanyar fintorral mondták, hogy 1000 forint. Igen, 1000 forint, de ennél az ellátásnál nem nagyon volt

emelkedés, illetve ennek a rétegnek, nem tudom, hogy ki hány ápolási díjból élő és beteg hozzátartozót vagy gyermeket nevelő családdal és milyen kapcsolatban van, de itt bizony még az ezer forintok is számítanak. Pillanatnyilag összefüggéseiben nézve a költségvetést, erre az ellátási formára ezer forintos emelkedést irányzott elő.

A rokkantsági nyugdíj és baleseti rokkantsági nyugdíjra elkülönített összeg 3,7 milliárd forinttal meghaladja az előző évi előirányzatot, a rehabilitációs járadék normatívája 2011-ben közel 11,5 milliárd forinttal több, mint 2010-ben, a hozzátartozói nyugellátásokra a kormány 2011-ben 359 371 millió forintot biztosított, ami közel 8,5 milliárd forinttal több a 2010. évi előirányzathoz képest.

Azt gondolom, hogy én szándékosan gyűjtettem ki azokat az összegeket vagy azokat az előirányzatokat, amelyekről azt gondolom, hogy ezeknek a növekedése, illetve a minisztériumi előkészítés során az ilyen módon történő előkészítése igazolja azt, hogy igenis a költségvetés mögött koncepció áll. A költségvetés mögött - mert itt most hallottunk ilyen-olyan kritikákat - van egy olyan koncepció, amely a családot, a munkát és egyébként pedig a családalapítás vagy a gyermekvállalás ösztönzését próbálja segíteni. Ennek első lépése - és korántsem gondolom, hogy az utolsó lépése - lehet a 2011. évi költségvetés meghatározása, amelynek rendkívül fontos és meghatározó része, amiről egyébként már tárgyaltunk korábban: az adórendszer reformjával összefüggő. És azt a filozófiát követő más típusú intézkedés, mely során a munka értékét felbecsülendő, a munkából, bérből, jövedelemből élők számára számukra több keresetet, jövedelmet hagyva, gyakorlatilag biztosítjuk. Ezeknek, az egyébként hivatkozott itt sok pénzügyi szociális ellátásra néhány képviselőtársam, azt gondolom, hogy a jövedelmi viszonyok rendezésével néhány szociális ellátás az önkormányzati normatív finanszírozásban vagy méltányossági jogkörben adott támogatások, más megközelítésbe kerülnek akkor, amikor az emberek jövedelemből képesek eltartani a családjukat és nem kell segélyért menni az önkormányzathoz.

Elhangzott itt, hogy a rendkívüli intézkedésekkel egyensúlyban a költségvetés kiadási és bevételi főösszegei között, vagy ezekkel a rendkívüli adókkal, amelyekről a közelmúltban döntött a parlament, lehet konszolidálni a 2011. évi költségvetést - és képviselőtársam aggodalommal volt a 2012 '13, '14 évekre vonatkozó költségvetési évekre. Igen, lehet jogos az aggodalom, ezt nem cáfolom arról az oldalról. Én viszont azt mondom, hogy ez a költségvetés is annak a bizonyítéka, hogy mi a választások során azt ígértük, pontosabban azt vállaltuk a választóink felé, hogy azt a fajta adópolitikát, azt a fajta költségvetési politikát, amely a megszorításokról szólt - és egyébként ez a költségvetés, amelyet örököltünk, és egy átmeneti időszakban és rövidített időszakban kell a 2011. évi költségvetést meghatározni - azt gondolom, hogy fontos dolog, hogy a mi költségvetésünk, a mi adópolitikánk nem a megszorításokról szól.

Nem szeretném, hál' istennek nem is kell megtapasztalni azt, hogy mi lett volna, ha típusú folytatása van a kormányzati pozícióknak, mert valószínűleg akkor mind a kevesebb jövedelemből élők - úgy, ahogy ez eddig történt - megsarcolása történik. A mi adórendszerünk, illetve a mi költségvetési filozófiánk szerint most ebben az évben, meg a jövő évben azok az emberek fognak a bevételeikből nagyobb arányban hozzájárulni a költségvetéshez, akik többet kerestek, történetesen a különadók tekintetében azok a multik, azok a nagyvállalatok, bankok, akik bizony a gazdasági válság negatív hatásait saját bőrükön nem érezték, ugyanakkor a választóink a gazdasági válság hatásait a saját pénztárcájukon érezhették meg. Azt gondolom, eddig sarcolták, illetve mind az adó, mind a költségvetési politika a szegény emberek ellen volt, most pedig mi úgy gondoljuk, hogy éppen itt az ideje annak, hogy azok fizessenek, akiknek a gazdasági válság ellenére megtakarításaik vannak - zárójel (azért a PSZÁF jelentése, meg úgy általában a bankok jelentése nem arról szól, hogy ők itt az elmúlt másfél-két évben olyan jelentős mínuszokkal küzdöttek volna).

Aztán az is fontos, volt itt kérdés a családtámogatási adópolitika irányában. Azt gondolom, hogy az, hogy ácsok, pékek vagy szakmunkások hogyan kerülnek a rendszerbe, ezt nem kötném össze egyenes arányban esetlegesen a kevesebb jövedelmű családok gyermekvállalási hajlandóságával vagy gyermeknevelési képességeivel; azt gondolom, hogy ácsok, pékek, szakmunkások vannak-e az országban vagy nincsenek, az egy másik bizottság asztala; gondolom, hogy az a szakképzési rendszer eddigi elbaltázott reformjainak vagy félre irányított reformjainak a következménye. Ide tartozik, nem mellesleg, a korábbi felsőoktatási törvénymódosítás, de ez nem a bizottságunk asztala, azt gondolom, szakember vagy szakmunkás nem attól lesz, hogy a kevesebb jövedelmű családok gyermekvállalását az önök szemüvegével mennyire érezzük hatékonynak vagy nem. A munka értékének helyreállításával azt gondolom, hogy a társadalom helyén fogja tudni kezelni a szakmunkás, a felsőfokú végzettségű vagy egyéb szakképzett társainknak a helyét, és akkor van rend; nem ettől, hogy most kicsit megfordított logikával próbáljuk átminősíteni vagy górcső alá venni a jelenlegi kormányzati szándékot a gyermekvállalás vagy családtámogató adópolitika összevetésével.

Ebben a költségvetésben, mint ahogy az adópolitikában is a munka és a család jelenik meg értéként, a szociális támogatások, illetve a NEFMI alá tartozó előirányzatok tekintetében azt gondolom, hogy az előbb elmondottak alapján - persze mi is tudnánk ezer forintokkal számolgatni, hogy hova, kinek, mennyivel többet -, összességében értékelve a költségvetést, megfelel azoknak a kormányzati céloknak, amelyeket a Fidesz-KDNP frakciószövetség támogat.

Utoljára hagynék egy fél mondatot Szűcs Erika képviselőtársamnak. A közfoglalkoztatásról hosszasan érvelt, annak a NEFMI-nél keresett előirányzatait, illetve a közfoglalkoztatásra a jövőben fordítandó költségvetési előirányzatokat. Azt gondolom, hogy nem is a NEFMI-nél kell keresnünk, hiszen az NGM-hez került a foglalkoztatás, illetve ez az „Út a munkához”, vagy közfoglalkoztatással foglalkozó költségvetési csokor. Ennek okán azt gondolom, hogy ez is azt a fajta változást és változtatást jelenti, amelyet a mi politikai oldalunk képvisel ebben a kérdésben, elismerve egyébként, valóban így van, ennek a programnak a hasznos és továbbvihető elemeit. Úgy gondoljuk, hogy a foglalkoztatási tárcánál produktívabb, eredményesebb lehet ennek a programnak a folytatása, így a NEFMI előirányzatai között kifejezetten azok az összegek, előirányzatok szerepelnek, amelyek a szociális ellátások körébe esnek, azt gondolom, hogy ebben a tekintetben majd a Foglalkoztatási bizottság kifejti az álláspontját.

Azt gondolom, hogy itt az előttünk szereplő és a NEFMI-hez tartozó és a bizottságunk által vizsgálendő költségvetési tételek tekintetében némi kiegészítéssel, illetve természetesen figyelembe véve, és hogy mondjam tanulságul vagy tanulságként rendelve, azért a Költségvetési Tanács és az ÁSZ észrevételeit is megszívlevélve azt gondolom, hogy az Országgyűlés számára elfogadásra javasolhatjuk ezt a költségvetést. Köszönöm szépen, bocsánat, hogy hosszú voltam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén képviselő úré a szó!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. De mielőtt a kérdésemet feltenném, reagálnék egy mondattal a Bertalan Judit kolléganő, képviselő asszony által felvetett dolgokra. Az ápolási díjjal kapcsolatban. Lehet, hogy mi fanyarul mosolygunk, amikor – én is fanyarul mosolyogtam, azért vettem magamra is –, amikor az ápolási díj ezer forintos emeléséről van szó. Igen tudom, hogy százalékosan ekkora összegnél ezer forint sokat számít, mert 28 ezer forintnál 1000 forint rengeteg százalékos arányban. De ha azt nézzük, hogy amíg az ápolási díjnak a mértéke nem akkora, ami az alapvető életfenntartáshoz elegendő, addig teljesen mindegy, hogy hozzáadunk vagy elveszünk belőle ezer forintot.

De rátérve a konkrét kérdéseimre. Előrebocsátom én is azt, amit Baráth Zsolt előrebocsátott, hogy én sem vagyok egy közgazdász, nem érthetek mindenhez. Ezeket a számokat, az összegzett számokat egyszerű, józan, nem paraszti, hanem szociális szakemberi ésszel próbáltam vizsgálni, és összevettem a kormány, illetve a kormányoldal hangzatos ígéreteivel. Akkor egyből feltűnt nekem az, hogy itt van például az ORSZI kérdése, az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet kérdése, aminél egy az, hogy már eleve a mostani törvénymódosításokkal is jelentősen csökkent a jogköre és a hatásköre ennek az intézetnek. A kormány állítólag ígéri, hogy még tovább fogja csökkenteni, amit én örömmel tapasztalok, és szerintem a szakmában dolgozók nagy része, illetve az intézményeket vezetőik nagy része is örömmel tapasztalt, ehhez képest itt csak 14 százalékos csökkenést látok az ORSZI támogatásában.

Kiemelten kezelte a kormány részéről az előadó hölgy is a gyermekellátásokkal, alap- és szakellátásokkal kapcsolatos módszertani munkát, de ennek a támogatásának is a csökkenését látom. Illetve, ha már a módszertani intézeteknél tartunk, a kormány tervei között szerepel a megyerendszer megerősítése. Ez a megyei kormányhivatalok felállításánál is látszik, amit én szintén örömmel fogadok, mert, ez egy privát véleményem, és egyébként a Jobbik véleménye is az, hogy a regionális gondolkodásmódot nem tartom helyesnek. Ehhez képest, ha ezt a módszertani intézmények szemszögéből nézzük, akkor azt mondjuk, hogy ezek szerint a módszertani intézmények számának növekednie kellene, és a regionális rendszerről, jó lenne, ha ezek az intézmények is visszatérnének a megyei rendszerre. Ehhez képest a módszertani feladatok támogatása 52 százalékkal csökken. Ezt is furcsának és ellentmondásosnak érzem. Bízom abban azért, hogy hozzáértő emberek logikus magyarázattal ezeket az ellentmondásokat fel tudják oldani.

Van még egy-két érdekes kérdés. Az egyik érdekes kérdés például a fogyatékosüggyel kapcsolatos intézkedések. Azt örömmel látom, hogy az országos érdekvédelmi egyesületek, illetve országos érdekvédelmi szövetségek támogatása nagyon nagy mértékben emelkedik, ezt örömmel tapasztaltam, azt viszont nem értem, hogy az Országos Fogyatékosügyi Tanács költségvetését miért kell szinte a felére csökkenteni.

És még egy-két apróság. Itt van például a nyugdíjbiztosítási költségvetési szervek és központi kezelésű előirányzatok, itt tapasztalunk egy olyat, amit én nem értek, és a hozzáértők tanácsát szeretném kérni ebben, hogy a személyi juttatások igazgatói körben csökkennek, illetve alsóbb szinten pedig nőnek. Ezt örömmel is venném, hogy a vízfejűsítés ellen tegyünk valamit, és tényleg kicsit megváltozzon az arány, de azt látom, hogy a munkaadókat terhelő járulékok az első résznél arányaiban sokkal jobban nőnek, mint amennyivel a személyi juttatások nőnek. Összevetve az igazgatási szerveknél a személyi juttatásokkal, illetve a munkaadókat terhelő járulékok csökkenésével, van egy olyan érzésem – de ezt cáfolják meg, ha nincs igazam, mert mondom még egyszer, én nem értek ehhez annyira, nem vagyok közgazdász meg munkajogi szakember sem –, hogy a munkaadókat terhelő járulékok nem lehet-e, hogy azért nőttek arányaiban sokkal jobban, mert a külsős szakértői, illetve a megbízási szerződések száma fog növekedni ennél az ágazatnál. Ez felveti azt a kérdést, hogy nem elképzelhető-e az, hogy az igazgatási szervektől leépített embereket esetleg visszafoglalkoztatják szakértőként vagy egyéb más módon.

Még egy kérdés, de ebben már tényleg csak érdeklődnék, hogy mi a helyzet. Visszatérve a fogyatékosüggyre, azt sem értem, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság költségvetését miért csökkentették. És még egy érdekes dolog, a nyugdíjakkal kapcsolatban van ez a házastársi pótlék, ami csökkenni fog a 2011-es évben. Ez minek köszönhető? Van-e esetleg olyan kimutatás, hogy a 2011-es évben kevesebb özvegynek fog lejárni az özvegyi nyugdíja és ezért szükséges ez?

Csak csemegeként, ezen csak megakadt a szemem, ez inkább csak egy költői kérdés lenne, hogy szintén ebben a sorban a bányászok korengedményes nyugdíja, a szénjárandóság

kiegészítése, illetve keresetkiegészítése 5 százalékkal nőni fog a 2011-es évben. Lehet, hogy üldözési mániám van, de, mondjuk, akinek üldözési mániája van, nem biztos, hogy nem üldözik éppen, de egy olyan kérdésem lenne, hogy ez az 5 százalékos emelés nem annak köszönhető-e esetleg, hogy szépen, fokozatosan a márkushegyi bánya végleges bezárása a cél, mert ott a bányászoktól valamilyen szinten, valamilyen formában meg kell szabadulni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Én igyekszem először általános kérdésekből a bevételi és kiadási oldalon következtetéseket levonni, majd rátérnék a szociális ágazat egyes tételeire, nyilván normatívákra, illetve keretösszegekre, és az ezzel összefüggő, mondjuk úgy, közfoglalkoztatási, foglalkoztatási kérdésekre, amelyek nyilván nem feltétlenül direkt a mi bizottságunk hatáskörébe tartoznak, de mégiscsak összefüggenek ezek a szociális és munkaügyi kérdések.

Először is a költségvetésről általában bevételi oldalról, és kifejezetten azokat a kérdéseket szeretném megközelíteni, amikben különbözik elsősorban ez a költségvetés a korábbi évek költségvetéseitől. Két nagyobb tétel van, amit változásként érzékelhetünk, az egyik, mondjuk úgy, a különadók rendszere, a másik nagyobb tétel a magánnyugdíj-pénztári befizetéseknek – sokszor fogalmaztunk ebben mind a két oldalról politikai módon, de mondjuk úgy – a költségvetésbe való bevonása, és akkor még nem is dobtam be egy gyújtóbombát most a bizottságba hirtelen. Ez az a mintegy 530 milliárdos tétel. Ezen kívül kalkulál a költségvetés egy 3 százalékos bővüléssel. Megjegyezném itt, hogy a mértékadó pénzintézetek, gazdasági elemzők, szakemberek, a KSH ennél alacsonyabban kalkulál már, inkább 2-2,5 százalék környékével, ami nyilván a bevételek teljesülése szempontjából nem mindegy szerintem.

Először is a különadó rendszeréről egy általános vélemény, amiben nyilván nem értenek egyet az ellenzék és a kormányoldal képviselői. Én azt gondolom, hogy a különadók rendszere részint szól valóban azoknak az adóztatásáról, akik többet tehetnek egy válság idején, de túlnyomórészt arról szól, hogy a kormánynak két alapvető célja lehetett a költségvetés betérjesztésével: a bevételi oldalon egyrészt a 3 százalékos, illetve az alatti hiányt teljesíteni, másrészt meg olyan módon terhelni az embereket, hogy a tehernövekedést ne azonosítsák a kormány politikájával. Ezt nyilvánvalóan úgy lehet elérni, ha a tehernövekedést valaki más közvetett módon hárítja át a lakosságra. Hozzátenném, persze ne legyen igazam a volumenjében, én azt gondolom, hogy a túlnyomó részét ezeknek a különadós terheknek a szolgáltató cégek, távközlési cégek áthárítják, a bankok pedig már áthárították a lakosságra. Én azt hiszem, hogy ez semmiképpen nem jó. Nem látjuk azokat a törekvéseket, amik az áthárítás csökkentéséről szólnának. Én csak azért mondom el ezt ehelyütt, mert nyilván az általános vitáját folytatjuk le a költségvetésnek, az általános vitára alkalmasságát vizsgáljuk, tehát akkor kitérhetünk nem csak a mi szakmai hatáskörünkbe tartozó kérdésekre is. Egyenesebb lett volna talán bevállalnia a kormánynak nehéz döntéseket is, nem áthárítani ilyen jellegű terheket. A lakosságot persze ez attól még negatívan fogja érinteni.

A magánnyugdíjpénztárakról annyit, ezt is nagyon sokszor elmondtuk, és tényleg nagyon sokat vitatkoztunk erről a bizottsági ülésen, úgyhogy ezt sem kívánom újra felnyitni, én úgy látom, hogy ez a dolog a jövő feléléséről szól. Emberek megtakarításokat eszközöltek, hozamokat produkáltak a magánnyugdíjpénztárak. A válság idején voltak csökkenései ezeknek a magánnyugdíj-pénztári megtakarításoknak. De már most idén – az elmúlt egy évre visszatekintve – olyan hozamok vannak, amelyeket az állam nem tud produkálni és

garantálni, különösen nem úgy, hogy egyébként a másik oldalról itt az 500 milliárd környéki nagyságrendet el is költi az állam az innen származó pénzeknek.

A magán-nyugdíjpénztári befizetések visszaáramlása az államhoz az pedig generál még egy sort, amely szerintem megint csak érdekes a költségvetés általánossága szempontjából; ez pedig - remélem, jól idézem - az államháztartás egyensúlyát javító alap, igyekszem tanulni, azt hiszem így hívják pontosan. Úgy jön létre, tehát az államnak visszaadott magán-nyugdíjpénztári pénzekből ez az alap, hogy egyébként meg nincsen általános tartalék. Ez azért nagyon fontos, mert akkor, ha jól értem, egyébként a költségvetésben ténylegesen soron szereplő magán-nyugdíjpénztári befizetésekből finanszírozott elköltések mellett, létrejön ez a nagy alap, amibe persze ebben a pillanatban nem tudjuk megmondani, hogy pontosan milyen nagyságrend az, ami visszafizetésre kerül. Nyilván, önök úgy gondolják, hogy nagyobb, szerintem kevesebb – lehet ezen vitatkozni, csak tényleg nem látjuk a jövőt. Szóval beszédes ennek az alapnak a neve is önmagában, hiszen akkor, ha jól értem, ha mégsem ekkora a bővülés, ha mondjuk nagyobb az infláció, ha mondjuk valami nem teljesül a költségvetésből úgy ahogy, akkor ebből az alapból – vagy cáfolják meg, ha ez nem így van, akkor inkább így mondom, a kormány képviselői – a zárszámadásnál még el lehet varrni a költségvetést. Tehát akkor az van, hogy akkor még lehet, hogy a költségvetésben direktben szereplő magán-nyugdíjpénztári elköltéseken, vagy onnan származó bevételeken túl lehet olyan, hogy 100 milliárdos nagyságrendben még ebből finanszírozzák a következő évi költségvetés teljesülését. Remélem nem így van, de ha nincs általános tartalék, akkor nem tudom, hogy merre és hogyan gondolkodjunk, biztos az én figyelmemet kerülte el valami ebben a dologban.

Nézzük a kiadási oldalt. Tényleg igyekszem rövid lenni, mert ezekről is sokat beszélünk. Egykulcsos szja. Elmondják erre, hogy nyilván a konzervatív gazdaságpolitika és társadalompolitika vagy egyéb, mondjuk, munkahelyet teremt az, akinek ezáltal lehetősége van. Bár így lenne, én ebben szkeptikusabb vagyok; de azt meg végképp nem tudom elfogadni, hogy egy ilyen válsághelyzetben a felső középosztályt és a gazdagokat elsősorban támogató adórendszerünk legyen, ebben nem értünk egyet, megint lefolytathatjuk ennek a vitáját, az meg, szerintem – mindegy, nekem ez a véleményem.

A másik eleme ennek az szja-nak, ami mégiscsak összefüggésben van a költségvetéssel - tudom, hogy nagyon távolról közelítem meg -, a családtámogatásoknak az átalakítása vagy ennek a rendszernek az újragondolása - gyakorlatilag minden normatíva be van fagyasztva. Ahol a családok támogatásának érdemi bővülését lehet várni, az ugye nyilván ez a családi adókedvezmény logika, amit önök bevezetnek. És azóta ráadásul volt egy Népesedéspolitikai albizottsági ülésünk, ahol egy nagyon jó prezentációt láthattunk arról, hogy milyen demográfiai folyamatok vannak az országban; és azt hiszem, hogy ezen a bizottsági ülésen is teljesen politikamentesen egyhangúlag úgy gondoltuk, hogy ezen változtatni kell. Nyilván azért egy dolgot biztosan nem lehet elvitatni az elmúlt 20 év kormányaitól, hogy alapvetően szeretnének a demográfiai helyzeten változtatni - egyelőre mindenki, kevesebb sikerrel. Azt gondolom, hogy ez a javaslat sem fog ezen változtatni, merthogy ez a görbe egy ilyen U-alakú dolog, tehát hogy az alsóbb középosztálynál, illetve a legszegényebb rétegekben magas a gyermekvállalási kedv, vagy magasabb az egész társadalomhoz képest, és hogy a leggazdagabbaknál eleve magasabb; és a középosztály, a masszív középosztály, ahol alacsonyabb általában véve a gyermekvállalási kedv, ilyen alakú a görbe, tehát ez egy szakmai kérdés. Azt gondolom, hogy azon kéne változtatnunk, hogy ez ne legyen ennyire U-alakú, tehát, hogy a közepét elkezdjük felfele tolni.

Na most, szerintem ez az adókedvezmény rendszer nem ezt csinálja, ugyanis azok, akik egyébként a saját szociális helyzetüktől részint függetlenül sok gyereket vállalnak, azoknak a helyzetén nem változtat érdemben, reálértékben csökkent egyébként a pozícióikon, míg a gazdagoknak segít, akik között egyébként is ez a görbe magasabban volt - lehet, hogy

egy picit még magasabban lesz, de ez sem a társadalmi olló záródása irányába mutat. Azt meg Szűcs Erika képviselőtársam elmondta, hogy a középosztálynak elég nehéz igénybe venni ezt az adókedvezményt, tehát kimeríteni maradéktalanul valamennyit nyilván lehet ebből, de a támogatás nagy része, a veleje nem ott fog hasznosulni.

Szóval nyilván ezzel is van egyfajta vitánk és azt gondoljuk, hogy egyébként meg persze olyan presztízs típusú vagy érthetetlen kiadásokra is megy el ez a többlet lehetőség, vagy levegő, mint például a Terrorelhárító Központ – teljesen nem tartozik ide a bizottságunk hatáskörébe, de azért mégiscsak 13 milliárd. És ha már szociális feszültségekről, vagy helyi társadalmi problémákról beszélhetünk, akkor jó, ha tudjuk, hogy ebből kétezer kmb-st lehet finanszírozni, ami azért meg már szociális kérdés is. Kelet-Magyarországról jövök, még egyszer mondanám, azt hiszem ott ez elég világos, de hát fontos a TEK-nek bűváruha beszerzést csinálni, úgyhogy megértem, hogy ilyen magas az összeg.

A debreceni stadion mintegy 10 milliárdos fejlesztése pedig végképp érthetetlen, merthogy ez 5 plusz 5 milliárd. Nyilván ennek kapcsán azért lehetne – bár ez inkább sport téma, de azért mégiscsak elmondanám, mert fent nem sikerült, vannak itt olyan kolleganők, akik voltak fent, és egy másik bizottsági ülésen meg belém fojtották a szót. Tehát azt gondolom, hogy nyilván lehetne találni olyan lehetőségeket, fejlesztéseket, amik jobban támogatnák a helyi törekvéseket, beléptető-rendszereket hoznának létre; nem értem, hogy mindenféle érdemi helyi támogatás nélkül miért kell ilyen nagyságrendű támogatási összegeket pályázat és minden egyéb nélkül kiosztani, szerintem ez minimum irritáló, pláne, hogy még nemzeti stadionunk sincsen érdemben, ami XXI. századi követelményeknek megfelelő lenne.

És akkor egy nagyon picit tényleg a normatívákról, bár ezekről már esett szó. 3,5 százalékos inflációt kalkulál maga a költségvetési előterjesztés. Az más kérdés, hogy ugyanúgy, mint ahogy a bővülést is alacsonyabbra prognosztizálják gazdaságkutatók mára, ugyanúgy egyébként az inflációt is kezdik bőven 4 százalék környékére vagy fölé prognosztizálni. Persze tudjuk, hogy a prognózisok változhatnak hónapról hónapra, de leginkább - amennyire én látom - romló tendenciát mutatnak, úgyhogy ebben is lehet a teljesülés kapcsán probléma, ami szintén az államháztartás egyensúlyát javító alap igénybevitelét feltételezi a részemről, ami semmiképpen nem örömdetes.

Na most, itt a normatívák, a szociális normatívák rendszerében gyakorlatilag tényleg egy kivételt nem tudok mondani, vagy talán tényleg nagyon minimális helyeken fedezhető fel olyan, hogy normatíva növekedés van, a normatívák 90-95 százalékánál nominál értékben ott marad, ahol; magyarul: reálértékben 3,5 százalékkal minimum, még az önök előterjesztése szerint is, csökkennek ezek a normatívák.

Ugyanakkor a szociális normatívák keretösszegei pedig igen komoly csökkenést mutatnak. A pénzbeli szociális juttatások 87 százaléka a 2010-es törvényjavaslatban található; az egyes szociális feladatok támogatása 78 százalék; egyes jövedelempótló támogatások kiegészítése, ott is egy ilyen 78 százalék körüli nagyságrend van. Magyarán – most próbálom ezt így végiggondolni – az van, hogy vélhetően azért a válság hatásai, mondjuk így a következő évben még nem múlnak el teljes mértékben. Tehát nem gondolhatjuk azt, politikától vagy oldaltól függetlenül, hogy kevesebb ember lesz jövőre, aki szociális ellátásban, támogatásban kell hogy részesüljön; akkor a normatívák befagyasztása mellett is érthetetlen az, hogy miért csökken ennek az összege. De nyilván, ha majd többet kell igénybe venni, akkor vélhetően az államháztartás egyensúlyát javító alaphoz erre még majd, gondolom lesz lehetőség, bár persze reálisabb lett volna ezt talán a realitásokhoz jobban igazítani.

Viszont, ha csökkennek a szociális támogatások abszolút értékben, tehát mondjuk, a keretösszegekre gondolok, akkor meg valószínűleg azt is gondolhatják - és lehet, hogy ez egy várakozásuk, ami legitim -, hogy akkor több ember fog dolgozni. Ez egy fontos törekvése mindenkinek. Ígértek egymillió munkahelyet, igaz, nem egy ciklusra, hanem tíz évre –

gondolom, megelőlegezik a választói bizalmat –, de akkor, gondolom, jövőre érezhetően több munkavállaló vehet részt aktívan a munkaerő-piacon, tehát nagyobb lesz a foglalkoztatás.

Igen, a közsférában is vannak elbocsátások. Azt gondolom, hogy a válságadó kivetése is vethet fel kérdéseket. Hiszen, mondjuk, egy válságadó által sújtott cég mit tehet, alapvetően három dolgot: fejlesztéseket nem csinál meg, leállít, elbocsát vagy áthárít. Körülbelül ezt a hármat tudja csinálni, tehát akkor valószínűleg ott is lehetnek elbocsátások még. Mondom, nem vitatva még egyszer azt, hogy egyébként valóban lehet olyan adót kivetni, ami a profitot adóztatja meg az ilyen típusú cégeknél, de önköknél nem is a profit az adóalap, hanem árbevétel, tehát ezért vitatkozom csak ezzel a kérdéssel változatlanul.

Tehát, ha a közsférában elbocsátás van, itt is várható elbocsátás, és a szociális sférában is kevesebben vannak, tehát kevesebben vannak, mondjuk, ebben a passzív rendszerben, akkor valószínűleg többen kellene hogy dolgozzanak. Azt nem látom, hogy hogyan, mert a piac szerintem jövőre még nem képes érdemben, nagyságrendekben munkahelyet teremteni, ugyanakkor pedig ennek a nemzeti közfoglalkoztatási programnak 64 milliárd forinttal, nagyon jó, hogy új neve van, mert az mindig jó, csak alapvetően a hasonló célú programok összesenhez képest 2010 tekintetében egy lényegesen alacsonyabb összeget mutat. Tehát azt gondolom, hogy mivel minden oldalról, aktív, passzív oldalról és a költségvetés egyéb szerkezetéből következik az, hogy emberek helyzete, akik hátrányos helyzetűek, reálértékben, pozícióban romlik, míg az aktív keresőknek is az alacsonyabb tartományban szintén romlik, ezért azt gondolom, hogy ezzel nehéz ebben a formában egyetérteni. De azt gondolom, hogy erre tényleg jó lenne választ kapni, hogy egyéb magánnyugdíj-pénztári megtakarításokat kívánnak-e majd az ilyen módon támadt lyukak befoltozására költeni.

Nyilván nagyon sok mindent mondhatnék még, de nem akarok, gondolom, még úgyis fogunk hozzászólni, mert biztos elindul majd egy polémia erről. Még egyet emelnék ki, a lakástámogatások területét, ahol mindent egybevetve az előirányzat csökken. Ez különösen azért érdekes, mert ez egy komoly kampányígéretük volt, a lakhatás segítése, elsősorban a fiatalok lakáshoz jutása. Nyilván önköknél volt '98-2002 között egy lakástámogatási rendszerük, amivel azért nem lehetett egyébként egyetérteni, mert ott is plafon nélküli volt ez a rendszer, és elsősorban azok, akiknek komoly megtakarításai eleve voltak, vagy önrészei, amikkel finanszírozni vagy megtámogatni tudták ezeket a hiteleket, tehát akkor is a felső középosztály és a gazdagabbak tudták ezt igénybe venni. Szóval, ebben rendet kellett vágni, de azt tudjuk jól, hogy az elmúlt időszakban a lakáspiac is pang, és nagyon nehéz a fiataloknak lakáshoz jutni. Ez objektív kérdés, tehát ezt nem vitatja senki. Akkor ezért nem értem Bencsik államtitkár úrnak azt a kijelentését például, hogy elég harmincezer új lakás ebben a tekintetben évente, beáll ezzel a piac. Megjegyezném, hogy ez korántsem az a volumen, amiről korábban beszéltek. Egy szóval, ha nem is igazán alakult még ki az új lakhatási vagy lakástámogatási rendszer, amit önkök szeretnének, ugyanakkor lakás sem nagyon fog épülni önkök szerint, akkor mégis hogy fognak a nehéz helyzetűek, fiatalok, pályakezdők, vagy egyáltalán bárki, aki szándékszik lakáshoz jutni ma Magyarországon.

Összességében véve talán első körben ennyit szeretnék mondani. Nagyon sok pénzübeli ellátás, szociális előirányzat nyilván csökken, ezeket már javarészt érintették a képviselőtársaim, azonban az jól látszik a Költségvetési Tanács véleménye szerint is, amennyire ennyi idő alatt át lehetett nézni, hogy azért ezek nélkül a különadók nélkül, a magánnyugdíj-pénztári megtakarításoknak a költségvetésbe való bevonása nélkül a hiány nagyságrendileg 7-7,5 százalék környékén lenne.

Az egyes előirányzatok teljesülése bevételi oldalon szerintem minimum kérdéses, ezért, mint ahogy már azt elmondtuk, nem tudjuk támogatni a költségvetésüket. Nem csak egy olyan szokásos oka van ennek, ami nyilván triviális, hogy az ellenzék miért vállalná a

politikai felelősséget a kormányoldal költségvetéséért, hanem alapvető filozófiai, társadalompolitikai, gazdaságpolitikai különbség van köztünk.

Egyetlen mondat a végére: nagyon remélem, hogy tudunk az adótörvények alapján a költségvetési előterjesztésről folytatni ennek kapcsán egy vitát. Nyilvánvalóan el fogják mondani, és ez teljesen politikailag érthető is, hogy mert a nyolc év, mert mit csináltunk, mert hogyan, csak hogy önök teremtettek bevételi oldalon, egyébként persze vitatható módon, különadókkal és magánnyugdíj-pénztári megtakarításokkal lábat annak, hogy társadalompolitikát csináljanak. Azzal nem értünk egyet, amit ebből a levegőből próbálnak meg csinálni, de ez a 2011-es költségvetési tervezetben van benne. Én azt gondolom, hogy lehetne erről úgyis vitát folytatni, hogy a 2011-es évre tekintsünk előre és a jövő évi számokra.

Ennyi, mert nyilván a többi vitarészét már lefolytattuk többször, mindenféle előterjesztés kapcsán, és most is le fogjuk, már érzem előre, de én azt hiszem, az lenne egy jó út, ha erről beszélnénk, ezekről a számokról, a jövő évről, az ország ebbéli helyzetéről, és arról, hogy önök kormányoznak fél éve, és egyébként ezt terjesztették elő a saját megfontolásaik alapján. Na, ezekkel a megfontolásokkal nem értek egyet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonya szó.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Én azt gondolom, hogy amikor a 2011-es költségvetési tervezést vizsgáljuk felül, akkor semmiképpen sem tekinthetünk el az elmúlt nyolc évtől, merthogy az teremtett egy olyan finanszírozási alapot, helyzetet, amiből ki kell indulnia a jelenlegi kormánynak. Én ezt a költségvetést önkormányzati szempontból, intézményfenntartóként – hiszen polgármester is vagyok – mindenképpen elfogadhatónak tartom, hiszen két irányból is elfogadható számomra, egyrészt támogatja a Fidesz-KDNP pártszövetség választási ígéreteit, programját, azt gondolom, hogy azt a filozófiát, amit mi magunkénak tartunk, mindenképpen támogatja, másrészt pedig annak ellenére biztosítja az intézményfenntartási finanszírozáshoz feltétlenül szükséges forrásokat, hogy a képviselőtársam legalább 3,5 százalékos csökkenést lát ebben a költségvetésben.

Az én 14 éves polgármesteri tapasztalatom az, hogy folyamatosan, különösen az elmúlt nyolc évben csökkentek az önkormányzatok számára biztosított fenntartói finanszírozási források, és hoztak olyan szabályozásokat, amire itt a kormány részéről is kitértek, például az ötven közeli ellátásoknál, amivel szinte lehetetlen volt igénybe venni a forrásokat, merthogy olyan szabályozást hoztak, aminél két ellátást összekötöttek, és ha az egyiket nem vette igénybe az ellátott, akkor már egyikre sem volt jogosult. Tehát gyakorlatilag úgy vontak el tőlük forrást, hogy látszólag forrást biztosítottak bizonyos ellátásokhoz. Én azt gondolom, hogy ezeknek a fajta technikáknak a megszüntetése mindenképpen a 2011-es költségvetésben örömteli, tehát én kifejezetten örülök annak, hogy az ötven közeli ellátás megszűnik, és normális módon lesznek a normatívák elérhetőek az önkormányzatok számára.

Kifejezetten örülök annak, hogy a szociális foglalkoztatás kétmilliárd forinttal nőni fog, hiszen ez is egy olyan súlyú probléma, különösen a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben, amihez a forrásbővülés mindenképpen örömteli. Én azt gondolom, hogy ez a költségvetés vállalható, és remélem, hogy a képviselőtársam is meggyőződik majd 2011. év végén, hogy ez egy jó költségvetés volt.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most én szeretnék néhány szót hozzászólni a vitához.

Az én véleményem, és azt hiszem, a Jobbik véleménye is, hogy a humán területek gyakorlatilag komoly megszorítást szenvednek. Ha összesítjük a számadatokat, akkor lehet pró és kontra mondani különböző célszámokat, különböző előirányzatokat, amikor növekedés található, illetve csökkenés található, viszont én mindenképp ajánlom, hogy a vitáknak, legalábbis az ilyen jellegű vitáknak az elkerülése szempontjából érdemes megnézni a központi alrendszer funkcionális kiadásai című fejezetet, ahol elég jól mutatja egy összesített táblázat, hogy többet vagy kevesebbet kap adott esetben egy ágazat.

Csak nagyon röviden felsorolnám, hogy a táppénz, anyasági, vagy ideiglenes rokkantsági nyugdíjak tekintetében mínusz 42 milliárd a végösszeg. Nem mondom a nyugellátásokat, mert itt teljesen átrendeződött a rendszer, erről majd fogok beszélni. A következő az egyéb társadalombiztosítási ellátások területén mínusz 3 milliárd. A munkanélküli ellátások területén mínusz 8 milliárd. A családi pótlék és gyerekek után járó támogatásoknál 23 milliárd, egyéb szociális támogatások mínusz 14 milliárd. Ugyanakkor lehet találni a szociális és jóléti intézményszolgáltatásoknál egy plusz 8 milliárd forintos összeget. Tehát én úgy gondolom, hogy ez összességében, ha magát a nyugellátásokat kiviszem ebből a területből, mínusz 82 milliárd forintot jelent ezen a területen. Tehát ezek azért a fő számok, ezeket látjuk és bizony, hogyha ehhez hozzávesszük azt a 3,5 százalékos inflációt, akkor ezt még sok-sok tízmilliárddal sajnós meg kellene toldanunk. Ezt szerettem volna itt a vita elején mindenképp leszögezni, hogy én személy szerint igen szomorú vagyok, hogy ilyen jellegű az elénk tárt törvényjavaslat, bár nem csodálkozom rajta. Megmondom őszintén, hogy én már akkor, mikor megalakult az új kormány, akár a miniszter úr személyében is azt láttam, hogy olyan személyt választottak, aki el fogja vinni – idézőjelben - „azt a balhét”, hogy igenis csökkenni fog a humánterületeknek a támogatása. Most nem akarom az egészségügyet is idehozni, ott is legfeljebb azt mondhatjuk el, hogy ugyanazon a szinten marad a támogatás, de hát infláció is létezik; magyarul: ott is tízmilliárdokkal fog csökkenni reálértékben a támogatás vagy az oda csoportosítható összegek nagysága.

Külön ki szeretnék térni néhány dologra. És az egyik, talán egy rövid dolog, hogy az egymillió új munkahelynek a teremtése ugyebár a Fidesznek a fő célkitűzése, ezt elmondták többször is. Én már erre a parlamentben is reflektáltam, és akkor elmondtam, hogy mennyivel jobban hangzana, ha egymillióval több munkahelyet ígért volna a Fidesz, és nem egymillió új munkahelyet. A mostani előterjesztés és a mostani költségvetés alapján a Költségvetési Tanács egyetlenegy mondatát idézném: az adóváltozások elsősorban a munkaintenzitás emelkedését okozzák, nagyon szép; de van egy további része a mondatnak: a foglalkoztatás bővítő hatás négy év alatt mintegy 0,5 százalékra, 15 ezer főre tehető. Ez nem lesz valahogy egymillió új munkahely, legalábbis a négy év alatti 15 ezer plusz munkahelynek az előteremtéséből számítva. Azért mondom, mert lehet a szavakon lovagolni, de az emberek nem egymillió új munkahelyet vártak, egymillióval több munkahelyet vártak, és ez annyira kevés. Tehát nyilván lehet prognózisok közt változtatni, és lehet, hogy keveset számoltak: 10, 20 vagy 50 százalékkal, de még akkor is rettenetesen messze áll attól a célkitűzéstől, amit a kormány tíz évre vállal - persze marad még mindig hat év, hogy ez megvalósuljon adott esetben.

A magán-nyugdíjbiztosítási pénztáraknak a kérdésköre, és az innen átcsoportosított összegek kérdése. A Jobbik kifejtette az álláspontját a parlamentben is, hogy mi sem értünk azzal egyet, ahogy most működnek a magán-nyugdíjbiztosítási rendszerek, ennek valóban az átalakítását szeretnénk elérni, de viszont egyáltalán nem úgy, ahogy elénk van terjesztve, akár ebben a költségvetésben is. Úgy érzem, hogy itt nincs másról szó, minthogy felhalmozódott egy hatalmas adósság Magyarország és az állam részéről - ebben az elmúlt 8 év egyértelműen a legnagyobb bűnös -, és az teljes mértékben igaz, hogy ennek része a magán-nyugdíjbiztosítási pénztárak, folyamatosan 3-400 milliárd forintot kellett belepumpálni a magyar államnak ebbe a rendszerbe és ezért is növekedett az adósságállományunk. De mi

nem úgy gondoltuk, hogy az adósságállományt adott esetben az emberek már mégiscsak megtakarított pénzével fogjuk majd visszafizettetni.

A Jobbik határozott álláspontja volt, hogy igenis, ha kell, tárgyaljuk újra ezeket az államadósságokat, nézzük meg lehet-e ennek az átütemezése, netalántán elengedésére eredményeket elérni. Ezt az utat nem vállalta a Fidesz, ezt el is elmondta a parlamentben maga Orbán Viktor miniszterelnök úr is. Úgy érzekem – mondhatnám így is -, hogy a külföldi tőke, ha már valamit be kellett áldozni azért, hogy a magyar állam ne kerüljön csődközei helyzetbe, akkor nyilván nem az államadósságot, ami sokkal-sokkal nagyobb tétel és sokkal nagyobb veszteség lenne a külföldi tőke számára, hanem egy, hát nem kis tétel, de mégis egy kisebb tételt választott, és gyakorlatilag egy ilyen megegyezés született, hogy akkor ezt feláldozzuk. De viszont ez mégiscsak az emberek megtakarítása, tehát ez egy kardinális kérdés a számunkra, és valószínűleg a költségvetést sok-sok indok miatt nem tudjuk elfogadni, de ez az egyik ilyen fontos dolog. Arról meg nem beszélve, hogyha belemegyünk egy kicsit, hogy igen óriási ismeretlen dolgokkal állunk szembe, hiszen a kormány 521 milliárd forintot jósol arra az összegre nézve, ami majd visszakerül a visszalépésekkel kapcsolatban a magyar államhoz – nem tudjuk, hogy ez mennyi lesz, ez lehet ennek a kétszerese is, lehet ennek a fele is.

Nekem az a gyanúm egyébként, hogy ha nem jön létre az egyéni számlavezetés rendszere, amit folyamatosan szorgalmaz a Jobbik, akkor nem nagyon biztos, hogy olyan sokan vállalják a visszalépést az állami rendszerbe, mert teljes mértékben úgy fogják érezni, és teljesen joggal, hogy elveszik az a pénz, amit ők eddig megtakarítottak ebben a rendszerben. Ha viszont ez fennállna, akkor valószínűleg nagyobb bátorságuk lenne, és jobban bíznának ezekben a dolgokban, de talán nem ok nélkül nem jön össze, sehogy sem létre, ami szinte csak technikai dolog.

A másik fontos dolog, amit meg kell említeni ezzel kapcsolatban, hogy a magyar állam itt nem készpénzt fog kapni, hanem részvényeket, kötvényeket, államkincstárjegyeket, amiket viszont pénzben kell majd folyósítania, tehát magyarul: pénzzé kell tenni ezt az összeget, ami megint csak felvet eléggé komoly problémákat - mi lesz, ha hirtelen csökkennek a részvényárak, satöbbi, satöbbi, ha nagyobb portfólió kikerül adott esetben.

Még külön egy kis apró megjegyzés, csak már nincs itt Szűcs Erika képviselő asszony, de azt nem tudtam elhallgatni, hogy megint szóba került a roma szociális programoknak az ügye. Én itt is le szeretném szögezni és mindenhol leszögezem, hogy a Jobbik véleménye szerint szegény és szegény ember között nem lehet faji alapon különbséget tenni. A magyar ember, a német, a horvát, a szerb is, ha rászorult, ugyanúgy meg kell hogy illesse a szociális támogatás, mint hogyha cigányember – ezt csak szeretném leszögezni és bízom benne, hogy ezt a Fidesz is hasonlóan fogja gondolni, és nem tesz különbséget faji alapon a szociális ellátások tekintetében.

És akkor rátérnék néhány részletre, ami kérdés lenne tulajdonképpen számomra, hogy hogyan is alakulnak ezek az előirányzatok.

Az egyik kérdés a Nyugdíjbiztosítási Alapnál, hogy a 720 870 millió forint a biztosítottak által fizetett nyugdíjjárulék az előirányzatban, az elénk tárt tervezetben. Nem tudom, hogy ebben a 0,5 százalékos most megszavazott (*Megszavaztuk már egyébként.?*) (*Dr. Buksza Zsolt tanácsadó: Meg.*) nyugdíjjárulék-emelés vajon benne van-e, tehát az a 33 milliárd forint, hiszen - ahogy itt is elhangzott épp az Állami Számvevőszék részéről - van, amikor a törvények nincsenek is megalkotva, amire már alapozzák adott esetben a költségvetést - tehát ez az egyik kérdés számomra.

Engedjék meg, hogy itt lapozgassak, és ami fel lett jegyezve, azokat keresem elő, egy pillanat. Kérdésem lenne, hogy mit takarnak a minisztériumi fejezetben, a 20. fejezetben, a családpolitikai programok, ez egy 160 milliós tétel, nem hatalmas, de nem találtuk ennek az

előző évben a nyomát; és ugyanitt található a családpolitikai célú pályázatok 40 millió forintos összege, ezt sem találtuk tavaly, ezt csak kíváncsiságból kérdezem.

A gyes és gyeden lévők hallgatói hitelének célzott támogatása viszont jelentős mértékben növekszik. Ez azért kérdés és érdekes számomra, mert itt a Jobbiknak volt egy törvényjavaslata hasonlóan, hogy a főiskolán vagy iskolában tanuló nők különböző plusz kedvezményeket kapjanak családpolitikai területen. Ez az összeg eddig 261 millió volt, most 561 millióra növekszik, tehát 300 millió forintos plusz növekmény áll elő. Akkor itt gyakorlatilag a számok, tehát, hogy több a felsőoktatásban hallgató, résztvevő fog majd gyermeket vállalni, úgy gondolják, vagy pedig növelni fogják ennek a hallgatói hitelnek az összegét - vagy pedig a diákhitelnek a folyósításából adódik az, hogy növekedni kellett ennek az összegnek. Aztán egy másik dolog, az időügyi programok viszont 130 millió forintról 80 millió forintra csökken, ez is egy mínusz 50 millió forint. Itt is kíváncsi volnék, hogy miért kellett ezt így megnyirbálni.

Szó volt már a magyar tanya- és falugondnoki szolgálat megerősítéséről. Lehet, hogy ezt pályázati úton képzelem el a mostani kormányzat, mindenesetre itt csökkenés tapasztalható ezen az előirányzaton. Most 17,8 millió forintot kapnak, előzőleg ez 20 millió forintos összeg volt, tehát ez legalábbis jelen pillanatban nem egyezik az elképzeléssel.

Külön meg szeretném jegyezni, hogy nem teljesen értem, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság és tagszervezeteinek támogatása szerepel előirányzatként, ugyanakkor megint csak szerepel alatta a Magyar Paralimpiai Bizottság támogatása. Nem tudom, hogy ez így teljesen helyes-e, hogy két előirányzat ugyanannak a szervezetnek a nevére irányul, és ugyanez érvényes a Fogytékosok Nemzeti Sportszövetségére. Ezt, megmondom őszintén, nem láttam olyannak, ami biztos, hogy jó.

Meglepetéssel vettem észre, hogy a Magyar Máltai Szeretetszolgálat is jóval kevesebb támogatást fog kapni, 250 millió forint helyett csak 193 millió forintot. Ennek is az okára lennék kíváncsi. Nem hiszem, hogy a szociálisan rászorultak száma csökkenne az elkövetkező időszakban.

A családi támogatásoknál a családi pótlék összege 7 milliárd forinttal csökken a tervezet szerint. Azt tudjuk, hogy nem változik az összeg. Lehet, hogy ez akkor a népességfogyásból vagy a kevesebb gyermek számából adódik, de nekem túl soknak tűnik ez a 7 milliárd, szerintem nem csökken ekkora mértékben a lakosság, illetve a gyerekek száma. A gyermeknevelési támogatás 2 milliárd forinttal csökken, ezt is jó lenne látni, hogy miért. Az életkezdési támogatás 358 millió forinttal csökken. Ez gyakorlatilag, ha jól tudom, a babakötvényt jelenti. Szerintem legalábbis, még kevesebb gyermek nem fog születni a következő évben, legalábbis ez a prognózis, amiben én nem vagyok teljesen biztos, de akkor jó lenne látni, hogy kevesebb gyermek születésével számol a kormányzat, mert ebből mind az jön, például a babakötvényből konkrétan, vagy csökkentik magát az összeget, vagy pedig több gyermek születik, ha a felső 5 százalék vállal még gyermekeket a továbbiakban. A megváltozott munkaképességűek járadékánál is van egy 6 milliárd forintos mínusz, ezt is szeretném, ha egy kicsit meg lehetne világítani, hogy ez miből adódhatott.

Azt hiszem, hogy ezek voltak az én részletesebb kérdéseim, úgyhogy köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Kérdezem, hogy a bizottság részéről ki kíván még szólni. *(Jelzésre:)* Ágh Péter alelnök úrnak adok szót.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon rövid ideig szeretném rabolni a bizottság tagjainak a figyelmét, de azért azt gondolom, hogy van egy-két olyan felvetés, amire érdemes reagálni.

Amikor a költségvetést vizsgáljuk, akkor évről évre felmerül, hogy mi az, ami növekszik, mi az, ami csökken, de talán érdemes megnézni azt, hogy mindez minek a

tükrében történik, és milyen helyzetet örököltünk. Ebből kifolyólag, mivel már számtalan alkalommal beszéltünk arról, hogy milyen volt ez a nyolc év és milyen örökséget tartogatott, talán fontos, hogy rámutatunk arra, hogy milyen irányba szeretnénk menni, és a kormánynak mi a prioritása, ez pedig a családok támogatása és a gyermekvállalás élénkítése. Minden egyes eddig meghozott intézkedés, azt gondolom, hogy ebbe az irányba mutat, és a költségvetésnek is ez a fő prioritása. Már a képviselőtársaimtól egy-két felvetés elhangzott, amely, azt gondolom, hogy alátámasztja ezt, de gondolhatunk a gyermekgondozási segély növekedésére, a gyermekvédelmi támogatás növekedésére, és még számtalan más olyan pozitív vonatkozású intézkedésre, amely a költségvetés elfogadása esetén ebbe az irányba fog mutatni.

Nyilvánvalóan, ha valaki gyermeket kíván vállalni, és fiatalon kívánja ezt megtenni, akkor ahhoz szükség van otthonra, mint ahogy erre Varga képviselő úr is nagyon helyesen rámutatott. Arra azért fel szeretném hívni a képviselő úrnak a figyelmét, hogy a kormány tett intézkedéseket annak érdekében, hogy elinduljon egy olyan program, amely a fiatalokat segíti az otthonteremtés területén. Bencsik államtitkár úr a Fecskeház projektről már több alkalommal is nyilatkozott, amely el fog indulni, és ennek keretében a 35 év alatti fiataloknak nyújtanak segítséget a lakáscélú előtakarékosság vállalása esetén abban, hogy lakáshoz, otthonhoz tudjanak jutni, és ők öt év után saját erőből tudják majd megoldani ezáltal a lakhatásukat. Én azt gondolom, hogy ez egy pozitív kezdeményezés. Ha emellé odatesszük az új Széchenyi-terv otthonteremtési programját, akkor, azt gondolom, lesz a fiataloknak lehetőségük arra, hogy otthonhoz tudjanak jutni. Köszönöm szépen.

Még annyi kiegészítést tennék az elnök úrhoz, hogy többször elhangzott a Jobbik részéről, hogy el kellene gondolkodni esetleg azon, hogy az adósságot nem fizetjük vissza. Azért, ha ez megtörténne, szerintem a mostaninál sokkal-sokkal rosszabb helyzetben lennénk, és sokkal-sokkal negatívabb dolgokról kellene beszélnünk a bizottsági üléseken, mivel az egy elég komoly katasztrófát okozna a magyar gazdaság számára.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm.

Csak egyetlen egy mondat, vagy csak egyetlen egy reagálás: ezzel nem tudunk teljesen egyetérteni. Mi nem arról beszélünk, hogy holnaptól ne fizessük vissza az államadósságot, itt csak arról van szó, hogy igenis újra lehet tárgyalni akár az IMF-fel is bármilyen adósságot, át lehet ütemezni. Csak megjegyzem, hogy 94 állam, legalábbis az IMF történetében, kérte az államadósság átütemezését, és a nagy része sikerrel, tehát azért nem lehetetlen dolgok ezek. Köszönöm.

Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Még egy kicsi türelmét kérem a bizottságnak és az itt levő kormányzszakértőknek. Ahogy jeleztem, még néhány kérdést föltennék, konkrétabban és rövidebben, mint az előbb.

A kormány preferálja tudomásom szerint a kábítószer-prevenciót, azaz a megelőzést, és annál a tételnél 49 százalékos visszaesést tapasztalok, 1 milliárd forintról 512 millióra csökken a kábítószer-fogyasztás megelőzésével kapcsolatos feladatokra szánt összeg. A kérdésem, hogy ebben milyen koncepció van.

A következő kérdésem az, hogy van ez a Budapesti Európai Ifjúsági Központ, ahol a 2008-as megalakulása óta nyolc darab konferenciát rendeztek, ötöt 2008-ban, kettőt 2009-ben, egyet pedig 2010-ben. Ez a központ most 139 százalékos támogatást kap, 28-ról 68 millió forint nőtt, 40 millió forintos emelkedést tapasztalunk. Ez minek köszönhető? Több roma holokauszt vagy szélsőjobboldali és médiakonferenciát fognak végezni, vagy minek köszönhető ez a támogatás?

Jeleztem, hogy az előzetesen fogva tartott fiatalok átvétele 347 millió forint, azaz 100 százalékos irányösszeg-emelkedést az ideikhez képest, amikor nulla forinttal támogatták. Miről szól ez az előzetesen fogva tartott fiatalok átvétele? Ugyanis nekem a korábbi munkakörömmel szorosan kapcsolatos volt ez a feladat, és egyszerűen nem tudom, hogy mi kerül itt országos szinten is hirtelen, egyik évről a másikra 347 millió forintba.

Az utolsó kérdésem az lenne, hogy találtam még ezt a PROGRESS társadalmi és szolidaritási programot, amely 62,4 millió forint támogatást kap 2011-ben. Az interneten utána böngésztem ennek egy kicsit, és a 2007-2013 közötti végrehajtásra szánt pénzügyi keretösszege az, hogy 657 millió 590 ezer euró. Ez hatalmas nagy pénz megítélés szerint. Akkor miért kell itt még pluszban támogatni? Hogy egy kis politikai színezetet is adjak, és biztos ismerik Susan George-nak a könyvét, ami az lisszaboni felvetésével foglalkozik, azt írja az internet, hogy „A PROGRESS program pénzügyileg támogatja a szociálpolitikai menetrenddel kapcsolatos közösségi célkitűzések megvalósítását a foglalkoztatási és a szociális ügyek terén, és ezzel hozzájárul ezeken a területeken a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez 2007 és 2013 közötti időszakban.”.

Köszönöm szépen, elnök úr, ennyit szerettem volna még kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e valaki a bizottság tagjai közül hozzászólni. *(Nincs jelzés.)*

Amennyiben nem, akkor megadom a kormány képviselőjének a viszontválaszra a lehetőséget.

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönjük szépen. Megpróbálnánk csoportosítva válaszolni.

Először az önkormányzati támogatási rendszert érintően Hopka Viktória kolléganőnk próbál reflektálni az elhangzott kérdésekre.

Hopka Viktória (NGM) válaszadása

HOPKA VIKTÓRIA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm. Baráth Zsolt képviselő úrtól és Varga László képviselő úrtól is érkezett kérdés azzal kapcsolatban, hogy a pénzbeli szociális juttatások és az egyes szociális feladatok támogatása, ezen belül a jövedelempótló támogatások előirányzata miért csökken. Ennek nem az az oka, hogy a további vagy az önkormányzatoknak a pénzbeli ellátások forrásai csökkennének, hanem egész egyszerűen a közfoglalkoztatás átrendeződése az oka. Ha azt vesszük figyelembe, hogy 2010-ben a közcélú foglalkoztatás előirányzata 58-60 milliárd forint volt, ehhez képest a csökkenés a két előirányzatnál csak 33,6 milliárd, tehát nem a teljes összeget vittük el a fejezetből, a megmaradó források biztosítanak támogatást az ápolási díj növekedésére, illetve az esetlegesen a bérpótló juttatásban részesülők növekedésére, illetve az egyéb ellátásoknak a növekedésére.

A közfoglalkoztatással kapcsolatosan Szűcs Erika képviselő asszony tett fel kérdéseket. Itt azért azt látni kell, hogy ugyan valóban kétségkívül pozitív példát is rengeteget lehetne felsorolni az „Út a munkához” programmal kapcsolatban, és a célkitűzése valójában jó volt; ugyanakkor olyan foglalkoztatási terheket rakott az önkormányzatok nyakába, amellyel nem tudtak megbirkózni. Mintegy 300 ezer ember került be az ellátásba és mind jogi, mind fiskális szempontból foglalkoztatási nyomás alatt voltak, ami a rendszer torzulását eredményezte és helyenként nemcsak, hogy nem értékteremtő munkát nem tudtak biztosítani a közcélú foglalkoztatottaknak, hanem helyenként még olyan tapasztalatok is vannak, hogy nem is valós munkavégzés történt. Emellett persze azt is be kell látni, hogy az idei évben ez egy felülről nyitott előirányzat volt, jelentősen túlteljesült, ami tervezhetetlenné teszi az előirányzatot - ha nem történnek változások, ez hosszabb távon fenntarthatatlan. Ez persze

nem jelenti azt, hogy az önkormányzatoknak kevesebb lesz a szolgáltatásokra felhasználható forrás, hiszen a valós munkavégzésekhez jelentős pályázati forrásokat tudnak majd lehívni a jövő évben is.

További kérdés volt, hogy a bérpótló járandóság összege változik-e. Nem tervezzük a változtatását, tehát a rendelkezésre állási támogatásnak megfelelő összeg lesz a bérpótló járandóság összege is várhatóan. Illetve megmarad-e a szociális segély? Természetesen ugyanannak az ellátotti körnek a rendszeres szociális segélye a jövő évben is biztosított lesz.

A további közfoglalkoztatási kérdésekre majd a kolleganő fog válaszolni, azt hiszem, hogy engem ennyi érintett. Köszönöm.

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Akkor a családtámogatási ellátásokkal kapcsolatban Sashegyi Attila kollegánk válaszolna.

Sashegyi Attila (NGM) válaszadása

SASHEGYI ATTILA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Elnök úr és Vágó Sebestyén úr kérdésére, amelyek a NEFMI fejezetében található előirányzatokra vonatkoztak. A bányászok korengedményes nyugdíja esetében mintegy 2 százalékos létszámcsökkenéssel számoltunk, melyet megerősít az, hogy 2000 óta az ellátást igénybe vevők száma ezzel az értékkel csökkent folyamatosan. Mivel azonban ezen ellátás nyugdíj, ezért 2011-ben a várható nyugdíjemelítés mértékével, mintegy 3,8 százalékkal emelkedik az ellátás mértéke, így a két szám eredőjének megfelelőjével emelkedik az előirányzat összege.

Gyes, gyed, életkezdési támogatások esetében nem számoltunk sem az ellátottak létszámának változásával, sem az ellátások összegének emelkedésével, azonban a 2011. évi előirányzat kialakítását a bázist képező 2010. évi várható tényleges kifizetési adatok is befolyásolják.

És végül a családi pótlék tervezett előirányzatának kialakításánál mintegy 1,6 százalékos létszámcsökkenést vettünk figyelembe a jogosultsági korhatár változása miatt. Köszönöm szépen.

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): A sport területet érintő kérdésekre Somogyi Andrea kolleganőnk reagálna.

Dr. Somogyi Andrea (NGM) válaszadása

DR. SOMOGYI ANDREA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Elnézést, könnyű helyzetben vagyok, mert a Sportbizottság ülésének vége van, tehát a Magyar Paralimpiai Bizottság támogatása nem csökken 2011-re. A 2010. évi eredeti előirányzata 15,4 millió forint, a 2011-es előirányzata 18 millió forint. Azért van külön a MPB és tagszervezetei, illetve a Fogyatékosok Sportszövetsége és tagszervezeteinek támogatása, ez kifejezetten sport célra külön kérése volt az elmúlt években, hogy minden egyes köztestület külön jelenítődjön meg, elkülönítve a Magyar Paralimpiai Bizottság működési támogatásától. Tehát összességében így a fogyatékosok sportjára 230 millió forint áll rendelkezésre, ezt egészíti ki a Paralimpiai Bizottság működési támogatása 18 millió forinttal és a Fogyatékosok Sportszövetségének támogatása 25,2 millió forinttal. Köszönöm szépen.

Dr. Németh Nóra (NGM) válaszadása

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Én viszont megpróbálnék válaszolni a nyugdíjalap kivételével felmerült egyéb kérdésekre, rendszerezetten - elég sok kérdés merült fel.

Az első kérdés, ha jól értettük, arra irányult, hogy a gyermek és ifjúságvédelem intézetei esetében mi volt az oka az 5 százalékos csökkentésnek.

Alapvetően az intézmények esetében minden esetben a tervezési köriratban meghatározott elvek szerint történt a tervezés. Mind a személyi juttatások, mind pedig a dologi kiadások esetén bizonyos csökkentéssel számolt, az általános ismertetésben is jelzett bürokráciacsökkentés, illetve egyéb csökkentési törekvésekkel összefüggésben. Itt az adott intézmény esetében konkrétum a 2010. évi előirányzat, ami 3 777 7 millió forint volt. A tervezési köriratban szereplő csökkentéseknek megfelelően: 32,5 millió forint zárolás bázisba építés; 1,8 millió forint tételes eho kivétele; 79,5 millió forint jutalomkeret csökkentés; 24,5 millió forint jutalom járulékcsoökkentés; 48,4 millió forint 5 százalékos dologi kiadásokcsökkentés és 5,3 millió forint állományba nem tartozók juttatásai miatti csökkentéssel jön ki az a 3 588 7 millió forint, ami az intézmény rendelkezésére áll, egyéb csökkentés nem történt.

A következő a nemzeti közfoglalkoztatási program keretében felmerült kérdések. Itt a kolléganőm már néhány, az önkormányzati fejezetet érintő témában válaszolt. Próbálnék itt a feltett kérdésekre válaszolni.

Az egyik kérdés, amire még nem hangzott el válasz, hogy a nemzeti közfoglalkoztatási programot bonyolító regionális munkaügyi szervezet tekintetében milyen létszámú lehet a költségvetési többlet, illetve egyéb létszámgigénnyel számoltunk, illetve hogyan kalkuláltuk a többletfeladatot.

El szeretnénk mondani, egyrészt a rát-osok jelenleg is regisztrált álláskereső, tehát benne vannak regisztráltak a rendszerben. Alapvetően a közfoglalkoztatási program bonyolítása, a decentralizált keretek bonyolításához hasonló módon, azokkal összhangban analóg módon fog végrehajtásra kerülni, tehát alapvetően az sem szabályozási, sem pedig adminisztrációs többletterhet ilyen formában nem jelent. Nyilvánvalóan a pályázati feladatoknak a lebonyolítása jelent némi többletfeladatot az intézmény tekintetében, ez azonban alapvetően a jelenlegi rendszer szerint fog bonyolódni. Tehát összességében, azon túl, hogy a regionális munkaügyi központok esetében szintén a tervezési köriratban előírtak szerinti csökkentésekkel számoltunk, további csökkentéssel növekedést emiatt nem láttunk indokoltnak.

Felmerült a kérdés, hogy mennyi lesz a bérpótló juttatás, erre válaszolt a kolléganőm, illetve, hogy kik pályázhatnak a programra, illetve bővül-e a kör.

Alapvetően, ahogy már elhangzott az észrevételben is, mind központi programok, mind pedig decentralizált programok kerülnek megvalósításra. A decentralizált programok végrehajtása során elsősorban továbbra is az önkormányzatok fognak részesülni támogatásban, illetve, ha jól értettük a kérdést, ez mennyiben fogja a feladatellátás struktúráját befolyásolni? Alapvetően a közcélú foglalkoztatást lefedő, egy egyszerűbb feladatellátást jelentő típusú foglalkoztatási forma, csakúgy, mint egy tartósabb szolgáltatási jellegű feladatellátást biztosító közfoglalkoztatási forma, támogatásra kerül majd az előirányzat terhére. Ez gyakorlatilag az alanyi kör, tehát ez nem fog változni, nagyrészt ugyanaz marad, mint a mostani közfoglalkoztatási program keretébe bevont foglalkoztatotti kör. Azt gondolom, hogy a többi, ehhez kapcsolódó kérdésre a kolléganő válaszolt, mennék tovább a feltett kérdések tekintetében.

Felmerült az ORSZI-val kapcsolatban egy kérdés. Ha jól értettük, itt azt észrevételezte a képviselő úr, hogy a csökkentés nincs arányban a feladatcsökkenéssel, tehát hogy túl sok az ORSZI-ra tervezett összeg. Itt nem mondanám el még egyszer ezeket a mínuszokat, amiket már jeleztünk. Elmondtam, hogy a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Intézet esetében ugyanilyen tételesen megvannak azok a csökkentő tételek, amelyekkel leminuszolásra került az ORSZI költségvetése. Egy-két plusz tétel, a jubileumi jutalomkeret, illetve a cafetériaajuttatásokra vonatkozó tételek csökkentése okoz eltérést az előző körben említettekhez képest, tehát

ennyivel több itt a csökkentés. Ami észrevehető feladatcsökkenés történt az ORSZI esetében is, hogy nem láttuk a költségvetési forráscsökkentésben, az alapvetően az, hogy a gondozási szükségletvizsgálat kikerült az ORSZI feladatai köréből, ez azonban alapvetően nem az intézményi költségvetésben volt eredetileg sem tervezve, hanem feladati sorral a szociális alap és szakosított ellátások, módszertani feladatok támogatása sorról került év közben átadásra az intézménynek. Ez 150 millió forinttal valóban csökkentésre került, de ez már az intézménynél látszik, tehát az a viszonylag kisebb arányú csökkenés ahhoz képest, hogy feladatában csökken az ORSZI feladatköre, valóban nem látszik.

Itt térnék rá a következő kérdésre, hogy a módszertani feladatok támogatása miért és mennyiben csökken. Egyrészt a módszertani feladatokra 2010-ben rendelkezésre álló keret ezzel a 150 millió forinttal kerül csökkentésre, ami pont a gondozási szükségletvizsgálathoz kapcsolódó feladat megszűnésével összefüggésben alakult, illetve a tavalyi eredeti 936 milliós keret nagy része a minisztériumi átalakulásokkal összefüggésben és a statútumtörvény szabályozásával összefüggésben feladatként átkerült a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumhoz, 346,6 millió forint az esélyegyenlőségi célzatú módszertani feladatokkal összefüggésben ott került tervezésre. Ezt szintén tartalmazza a benyújtott törvénytervezet 1. melléklete a X. fejezetben.

Még szintén konkrétan kérdés volt, hogy a családpolitikai programok, illetve a családpolitikai célú pályázatok milyen célt szolgálnak. Valóban nincs előzménye. A két új fejezeti kezelésű sor azzal összefüggésben került tervezésre, hogy a családpolitikai területen a kormányzat meg kívánta erősíteni az erre a területre rendelkezésre álló forrásokat. A családpolitikai programok előirányzatból a Családi és Népesedéspolitikai Tanács működésének költségei, a családbarát munkahely pályázat fejlesztéséhez, lebonyolításához, monitoringjához kapcsolódó költségek kerültek tervezésre, családügyi és demográfiai témájú nemzetközi kötelezettségek teljesítéséhez, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolattartáshoz szerepel rajta forrás. EU-s elnökségi családügyi és demográfiai prioritásokhoz kapcsolódó programokhoz, a népesedés világnapja és a családok napja központi rendezvények megrendezéséhez, különféle cselekvési és szakmai programok, modellkísérleti programok működtetéséhez, végrehajtásához, ilyen például a friss házásoknak, újszülötteknek a Gyermeksarkot a közintézménybe program, a Három királyok akció, illetve a Fehér zászló program a gyermekek születésekor, illetve a gyermekes kedvezménykártya, tehát ezek kerülnek finanszírozásra, illetve a családbarát közbeszéd elterjedése érdekében lefolytatandó kommunikációs kampány forrását tartalmazza a családpolitikai programok sor. A családpolitikai célú pályázatok sor pedig alapvetően családügyi pályázatok lebonyolításához, illetve bonyolításához nyújt fedezetet.

Még kérdés volt a BEIK támogatása. Ez alapvetően az Európai Tanács és a magyar kormány által 1996-ban aláírt 19. számú nemzetközi szerződésben vagy székhelyegyezményben foglaltak teljesítését célozza, ez egy ebből eredő kötelezettsége a magyar államnak, hogy fenntartsa egy ilyen intézményt és ezt finanszírozza, tehát ennek az éves kiadását tervezi a törvénytervezet a meghatározott összegben.

Az előzetesen fogva tartott fiatalkorúak átvételénél szintén kérdésként merült fel, hogy miért szerepel ekkora összeg ezzel összefüggésben. Itt alapvetően arra szolgál a forrás, több alkalommal felmerült a debreceni javítóintézet férőhely-kapacitásának túllépése, ez alapvetően ennek az intézménynek a bővítését szolgálná, így az új, létrejövő férőhelyekkel megoldódna a keleti országrészben bűnelkövetéssel vádolt fiatalkorúak javítóintézeti ellátása, illetve előzetes letartóztatása, konkrétan erre szolgálna.

A PROGRESS programhoz kapcsolódóan tervezett forrásra a hatalmas uniós források mellett miért van szükség: alapvetően a nyertes pályázatok el nem számolható áfarészáért biztosítására szolgál az előirányzat. Ez nem elszámolható költség az uniós szabályozás szerint, ezt célozza rendezni az előirányzat.

Volt még a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával összefüggő költségkompenzáció soron jelentkező jelentős csökkentés. Ez alapvetően a rendszerátalakítással függ össze. Előzetesen a felvezetőben jeleztem, hogy azzal egyidejűleg, hogy ebben a megváltozott munkaképességet érintő foglalkoztatásban foglalkoztatottak létszámnövekedése mellett egy strukturális átalakításra van szükség az egész rendszer finanszírozását tekintve, itt a csökkentett előirányzat alapvetően azt célozza, hogy várhatóan 2011. június 30-tól a megváltozott munkaképességű foglalkoztatás rendszere a tervezettek szerint átalakul, és alapvetően ez látszik az előirányzatok között forrásmegosztásban. A bértámogatás soron van egymilliárd forint többlettámogatás tervezve. Hosszabb távon egy ilyen típusú finanszírozási konstrukcióban gondolja a kormány ellátni a feladatot, és várhatóan a költségkompenzáció rendszere, illetve ebben támogatott elemek fognak csökkenni az új rendszerben, tehát alapvetően ezért került erre az előirányzatra ennyivel kevesebb támogatás tervezésre.

Igyekeztem az elhangzott kérdéseket csokorba szedve nagyjából megválaszolni, reméljük, mindenre kitértünk.

Bocsánat, még valamire nem tértünk ki, hogy a gyes-gyeden lévők hallgatói hitelének célzott támogatására miért kerül sor jelentős többlet tervezésére. Ez egyszerűen annak a következménye, hogy a korábbi években alul volt tervezve az előirányzat. Ez a tényleges 2010. évi várható teljesítési adatok alapján visszakorrigálja a várható teljesítést, tehát ez ennek a korrekciójaként került így tervezésre.

Átadnám a szót Nesztor Tamás kollégánknak, aki az ny.-alappal kapcsolatban próbál válaszolni a kérdésekre.

Dr. Nesztor Tamás (NGM) válaszadása

DR. NESZTOR TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Én két csoportba osztottam a kérdéseket. Az egyik oldalról a dokumentáció mélyrétegeit érintő kérdésekre, amelyekre próbálok kapásból válaszolni, és azt gondolom, hogy ami a magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatos dolgokat érinti, az koncepcionális kérdés, és ott nagyjából elmondanám azt, hogy önmagában a költségvetés készítése milyen bázison alapult, mert ebben nagyon sok politikai felhang is van, amelyben nyilván értékelési különbségek is vannak, és, gondolom, nem tisztem, hogy ebbe én kormányzati oldalról beavatkozzak.

Ami a mélyrétegeket illeti, tényleg kapásból, röviden egy-egy dolog. Előrebocsátom a következőket: a nyugdíjalapban igen erős az automatizmusok hatása, következésképpen jó néhány kérdésre az a válasz, hogy a tapasztalat és az automatizmusok így adják, mert önmagában az előirányzatok összehasonlítása mögött nincs ott az a folyamat, ami egy várható vagy tényleges teljesítést – hogy mondjam – szembesít a következő év dolgaival. Tehát a 2011-es költségvetésben nyilván olyan tapasztalatok is benne voltak, amiről ebben nem lehet önmagában az előirányzatokat milliméterre lemérve mondani, hogy csökken vagy nem. Ebből a szempontból, úgy gondolom, hogy bizonyos automatizmusok vagy tapasztalatok feljogosítanak arra, hogy egyes részkérdéseket illetően, egyes ellátási formákat illetően eltérjünk attól a trendtől, amit az előirányzat, és nem is a teljesítés vagy a várható diktálna.

Ami a méltányossági kassza emelését illeti és ennek a jelentőségét, idősorban azt tudom mondani, hogy igazából a méltányossági emelések alapvetően azt a trendet követik, amelyet a 2009. évi és az azelőtti és a 2010. évi időszak adott. Tehát valójában a benyújtott méltányossági kérelmek, ezeknek a kielégítése alapvetően egy bizonyos szempontból vezérelt folyamat, és amikor a méltányossági keretek vagy konstrukció nem volt elegendő, a kormányzat értelemszerűen ennek – hogy úgy mondjam – a nem zárt előirányzatnak utánament és akkor ilyenkor a tartalékból kiegészítette ezeket a forrásokat. Tehát amikor mi azt mondtuk - most nem vitatva Szűcs képviselő asszonynak a felfogását -, hogy ez mennyire fontos dolog, vagy egy akut problémája a rendszernek, valójában a 2011. évi számok, úgy

gondoljuk, hogy helyén kezelik egyelőre a kérdést, tehát ez egy másik koncepció, amely a méltányosságnak nagyobb súlyt akar adni ebben a rendszerben.

Ami a Vágó Sebestyén felvetését illeti, az, hogy a munkaadót terhelő járulékok nőnek-e arányaiban, és hogy ebből lehet-e olyan következtetéseket levonni, hogy külső szakértők vannak-e mögötte, nem tudom, meg fogjuk nézni ezt az arányt. Azt el kell mondanom, hogy itt természetesen az egész igazgatási szféra átalakítása, hogy a kormányhivatalokhoz mi kerül a regionális nyugdíjigazgatóságoktól, hogy a központ hogy old meg dolgokat, ezek önmagában egy bizonytalansági tényezőt adnak, amely a belső arányokat is átadhatja. Csak egy példát mondok, a jogorvoslati igazgatóságnak a pozíciója a 2011. évi költségvetésben, meg a 2010. évi megoldásban is probléma volt, hogy ez most egy regionális szervezethez kerüljön vagy pedig a központnál maradjon. Tehát a kormányhivatali struktúrához képest nyilván a működési kiadásokban is követni lehetett bizonyos pontokat, nem zárom ki, de semmiképpen sem ilyen, hogy úgy mondjam, hátsó szándékok lennének benne, de meg fogjuk vizsgálni, erre konkrét választ nem tudok adni.

A házastársi pótlék miért csökken? Mert az a tipikus dolog, amikor egy automatizmus adja magát. Ugye a tapasztalatok azt mutatják és a kiadási tételekben is, én legalábbis ezt ismerem a Nyugdíjbiztosítási Alaptól kapott információk szerint, hogy a kétkeresős modell irányába mennek el a nyugdíjas állományok a korábbi egykeresőssel szemben. És ez értelemszerűen a jogosultsági szabályok szerint azt jelzi, hogy kevesebb innentől kezdődőleg a pótlékigénylés - ezt már mondjuk a 2010. évi előirányzathoz képest történő kisebb teljesítés is mutatja -, tehát feltehetőleg a szakmai terület ezt a csökkenést ebben, hogy úgy mondjam, tudja indokolni és a magunk részéről mi ezt elfogadtuk.

Ami a bányászok kereset kiegészítését illeti, ez értelemszerűen a mi felfogásunkban valójában az 5 százalékos emeléssel függ össze.

Talán még konkrétabb kérdés volt, hogy vajon a fél százalék emelés benne van-e a számításokban? Igen. És akkor ehhez hadd tegyem hozzá, hogy 16-17 változatban dolgozott folyamatosan számításaiban a tervező csapat, hiszen az egyik oldalról az adótörvények és egyéb változások miatt mindig át kellett, hogy úgy mondjam, a rendszert kalibrálni. A másik oldalról pedig a költségvetési tervezés normál menete, hogyha van egy számszaki anyag, akkor arra van egy intervenció, egy végrehajtási csomag, ez egy oda-vissza hatás volt, és azt kell mondjam, hogy természetesen, amikor a 40 éves munkaviszony szerinti konstrukció létrejött, akkor ez a fél százalék automatikusan a legújabb változatba bekerült, magyarán: igen, tartalmazzák ezt a 33 milliárd forintot.

Akkor most áttérnék - lehet, hogy egy-kettőt kihagytam, akkor azt kérem, hogy arra hívják fel a figyelmemet - a konkrétak közül erre a koncepcionális kérdésre.

Tehát először is azt kell elmondanom, hogy a számítások most mit tartalmaznak. Tehát az első megközelítésben mi a magán-nyugdíjpénztári tagság 30-35 százalékának a visszalépésével számolunk, és ez közel 40 százalékos magán-nyugdíjpénztári vagyonnak megfelelő portfólió áthozatalát hozza. A 2009., 2010. évi adatok alapján, amiket el tudok mondani, ez nagyjából annyit jelent, hogy ha száz százaléknak veszem a 2009. év végi piaci értékállományt, akkor körülbelül 42 százaléka a teljes magán-nyugdíjpénztári portfóliónak állampapír, mintegy 16 százaléka különböző részvény - csak a fontosabb kategóriákat emelem ki -, 28 százalékot tesznek ki a befektetési jegyek és ilyen 3 százalék körül van az a likviditás, ami a különböző mobil eszközökben van meg. Na most, ha ennek körülbelül az 50 vagy a 40 százalékát vesszük, akkor is közel ezermilliárd forintnyi, hogy úgy mondjam, visszatérő portfólió vagyonnal számoltunk, és ennek a likvid része vagy a likviddé tehető része az az 530 milliárd forint, amelyet a költségvetés számaiban szerepeltettünk. Ez az adott arányok mellett már önmagában az állampapír állományból kijön, és logikus is, hogy a visszakapott állampapír portfólió az alapkezelő szempontjából azonnali bevonhatóságot

jelent, vagy legalábbis, hogy úgy mondjam, azonnal csökkenti az ezzel meglévő fizetési kötelezettséget.

Ez még a számítási alap, de egy kicsit a koncepcióról, mert itt az általános tartalék is és más oldalról is elhangzottak vélemények. Szóval az az igazság, hogy úgy gondoljuk, hogy valójában a magán-nyugdíjpénztári rendszernél, amikor az egyik fő indokként azt jelöltük meg, hogy az implicit adósságot explicit adóssággá tesszük, ez valójában nagyon jól sikerült, hiszen az elmúlt 15 év valójában tényleges explicit adóssággá tette a bér implicit adósságot az adott paraméterek mellett. Nagyon úgy néz ki, hogy ez a modell tovább így nem folytatható, mert a felvállalható explicit adósság hosszú távon is a rendszert ilyen válságidőszakokban és ilyen, hogy úgy mondjam, világgazdasági paradigmaváltás mellett, igen nehezen kezelhető.

Másik oldalról egy ilyen általános jellegű dologként elmondhatom, hogy valamifajta bizalomvesztés is kialakult, vagy a mostani konstrukcióval kapcsolatban megjelenő különböző teljesítményértékek miatt is. A magán-nyugdíjpénztári rendszer egy ilyen, hogy úgy mondjam, úgy van képlékeny állapotban, hogy a benne lévők egyharmada, meg az üzemeltetők nagyon sikeresnek érzik, de lehet, hogy 50 százalék; a maradék 30-40 százalék meg bizonytalan benne, mert információkat vagy kevésbé kap vagy pedig ugye egy 30 éves időtávban kell megítélni, hogy neki ez megéri-e, vagy sem. Azért azt hozzá kell tennem, hogy a rendszerrel szembeni bizalmatlanság magában az üzemeltetők részéről is felmerült, hiszen csak emlékezzünk arra, hogy az előző kormányciklus végén valójában a magán-nyugdíjpénztári formától menekültek volna az üzemeltetők is, mert vagy nem eléggé profitábilis, vagy nem tudnak kezelni benne sem kötelezettségeket, vagy feltehetőleg hatékonyabban tudnák érvényesíteni a portfólió-kezelést, mint amit az elmúlt 14 év adott esetben adott.

Azért mindennek ellenére, és függetlenül attól, hogy a globális megítélés milyen, és ez nagyon fontos, amit hangsúlyozni szeretnék. A kormányzat arra az álláspontra helyezkedett, hogy minden magán-nyugdíjpénztári tag szuverén módon a lábával döntsön. Tehát a visszalépés ez nem egy, tehát ahogy itt beállításra kerül vagy politikai megközelítésre, mintegy adminisztratív kényszer van előadva, miközben mi a 35-40 százalék azt a megítélését adja, hogy a kormányzat úgy ítéli meg, hogy 35-40 százalék a tagságnak saját szuverén döntés alapján, nyilván megfelelő információk birtokában, nagyobb biztonságban van, ha visszalép a rendszerbe. Innentől kezdődőleg ez a visszalépés valójában egy követelésfogadás, és nem arról van szó, hogy úgy mondjam, hogy a magyar állami költségvetés valamiért ezeket a megtakarításokat el akarja vonni. Ahol egyáltalán ez felmerülne, az esetleg az egy 14 hónap, de erre vonatkozólag is meg kell nyugtatnom a tisztelt képviselő urakat, hogy értelemszerű az, hogy az egyéni követelésekhez, megszerzett vagyonkhhoz már nemzetközi jogilag sem nyúlhat hozzá a kormány, tehát ezzel az egy 14 hónapnak a beszámítása vagy adott esetben a pótlása, ha a rendszer fennmarad, magától értetődő, hogy úgy mondjam, ennek a szabályai természetesen kidolgozásra kerülnek. Szó nincs arról, hogy valaki lenyúlta volna az egy 14 hónapot. Erre csak azt kell mondanom, hogy novembertől kezdődően az APEH-be történő járulékbevallás külön soron tartalmazza ezt a 8 százalékot, tehát valójában a 3,5 millió tagra rendelkezésre áll hónapról hónapra, legalábbis bevallási szinten, hogy ez az egy 14 hónap mit jelent.

Az általános tartalék problematikához: valamilyen szinten igaz lehetne ez, ha valóban általános tartalékul szolgálna, de hozzá kell tennem azt, hogy miután 1000 milliárd forintnyi portfólió fogadásáról van szó, és azért ez mégsem olyan, mint – hogy úgy mondjam – az eddig adott opciók, a tavalyi visszaléptetés, ez nagyságrendileg sokkal több. Ehhez tartozik a koncepciónak egyfajta olyan vonulata is, ami alapkérdés. Ha a tagság lábbal lép és dönt a rendszerről, vagy valamilyen szinten dönt, nem mindegy, hogy a visszalépők aránya 35-40, 50-60 vagy 70, mert nagy kérdés, hogy a maradék rendszer innentől kezdve betölti-e a funkcióját. De ez egy folyamat, ebben lehet anticipáció, lehet mindenféle politikai oldalról

megközelítés, de mégis csak maguk a tagok fognak dönteni arról, hogy ebben a rendszerben nekik érdemes-e maradni ilyen feltételek mellett, ilyen üzemeltetéssel, és hogy valójában a globális feltételezések egyéni szinteken is úgy jönnek vissza, ahogy.

Amikor a kormányzat azt mondta, hogy ebben a visszalépés oldalát kezdi el – hogy úgy mondjam – preferálni, vagy ezt a vonulatot megadja, ahhoz azért azt figyelembe kell venni, és azt gondolom, hogy ez nem politikai kérdés, hogy korábban a visszalépési opció, lehet, hogy a rendszer logikájából következőleg, mint egy kegy jelent meg. Valójában innentől kezdődött, hogy a kormány kinyitotta, hogy a visszalépési opció nem kegy, hanem jog. Ezzel a joggal vagy élnek, vagy nem.

A második dolog, hogy ugyanakkor a rendszerben pedig, és ez szerintem elég sokan ismerik is, volt egy visszafogadási opció is, ami egyúttal kényszer volt a társadalombiztosítási alap oldaláról, hiszen azt a kockázatot, amit a rendszer nem kezelt, azt innentől kezdődőleg vissza lehetett a rendszerrel adni. Valójában a visszalépési opció kinyitása a visszafogadási kényszerre is ad valamifajta választ. Lehet, hogy mélyrétegeiben nem tudtam belemenni a dolgokba, de nagyon fontosnak tartom azt a részt, és itt van, ebben az Állami Számvevőszéknek igaza van, ez a bevételi oldalról valóban egyfajta kockázatot jelent, de azért jelent kockázatot, mert itt a civil tényező, hogy a 3,5 millió tag ezt hogy ítéli meg. A közeli jövőnek és a 14 hónapnak nagyon fontos része, hogy valójában az eddig magánnyugdíj-pénztári, hogy úgy mondjam, reklám és propaganda, ami 14 éve megy –, hogy ide lép be, oda lép be, miért előnyös, miért nem – egy olyanfajta korrekt tájékoztatással is kellene hogy párosuljon, hogy vajon tényleg megérte-e, és az illető visszalépő valóban annak birtokában tudja mondani, hogy a rendszerben 14 évet töltöttem el, 12-t, 11-et, 1-et, hogy ítélem meg következő 1, 2, 14 évet, amikor én a szolgáltatásba belépek.

Ahhoz, hogy az állami rendszer mennyire gyenge vagy nem, azt kell hozzátennem, hogy azért az állami rendszer opciójában ott van a törvény szerinti állandó, hogy úgy mondjam, ellátásemelés lehetősége, ami természetesen a másik rendszerben is megvan, ha valaki olyan magas szintű hozamokkal tudja a várományát, a 25 százalékát produkálni, hogy abban az emelés, a várható, a rendszerbe való tartozás idején automatikusan benne van. De én nem gondolom, hogy az állami nyugdíjrendszernek és a magánnyugdíj-rendszernek, ha azonos kockázatokat mérünk, vagy az emelés lehetőségét vagy az együtt haladását, ilyen ég és föld különbségsége lenne, és hogy az állami nyugdíjrendszer ab ovo egy rosszabb választás lenne. Egyébként pedig itt arra hívnám fel a figyelmet, hogy az állami nyugdíjrendszer akkor megy csődbe, amikor a magyar állam csődbe megy, ha a magyar állam csődbe megy, akkor a magyar tőkepiac csődbe megy, tehát itt a rendszer együtt bukik. Elnézést, hogy ilyen más irányba vittem el a dolgokat.

Még annyit az általános tartalékhoz hozzá kell tennem, hogy az alap létrehozása és az alapból történő kifizetések egyértelművé teszik, hogy ez nem úgy általános tartalék, ahogy ezt hagyományosan föl kellene fogni, hiszen ebből csak a nyugdíjcélú kifizetések, fedezetek, garanciák, hozzájárulások finanszírozhatók, és a költségvetési törvény is azt tartalmazza, hogy az e fölött történő portfólióátváltás az, ami pedig államadósság-csökkentésre. Ha az államadósság-csökkentés effektíve tényleges kiadásmegtakarításokkal jár, akkor ez általános tartalék, de csak ekkor. Ez egy célalap, amely a nyugdíjbiztosítási alap mögött áll.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Egy pillanatra Varga László képviselő úrnak adnék szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon köszönöm, és tényleg csak fél percre, és nem kívánom ezt tovább folytatni.

Én nagyon köszönöm, amit elmondott, mert egyébként az elmúlt heteknek a legteljesebb körű, és szerintem a legszakmaibb mondatait hallottam. Sajnálom, hogy a

politika részéről nem voltak ilyen kerek mondatok. Értem is, amit mond, nyilván koherenciájában. Annyiban, ez már politika, az a baj, hogy nem önnel kéne megvitatnom, hogy nyilván ezzel együtt a miniszterelnök úr mondott olyat, hogy kétpilléres lesz a nyugdíjrendszer, tehát ott meg már az önkéntesség kérdése felmerül. Az embereknel ez az explicit-implicit kérdés nem így merül föl, hanem úgy merül föl, hogy megvan a megtakarításom, látom, persze, van a válság idején, hogy csökken, de egyébként összességében ellenőrizni tudom, míg egyébként az állam meg, úgy tűnik, hogy elkölti.

A végét pedig, amit mondott, nagyon fontos mondatnak tartom. Ha jól értem, abban az esetben, ha valóban kétpilléres lesz a nyugdíjrendszer, ami politikai kérdés, az egy döntés kérdése, ahhoz kell egy jogszabály-módosítás, vagy az kell hozzá, hogy olyan szinten csökkenjen le a maradék összessége, hogy az már gyakorlatilag azt feltételezi, hogy az állam akkor az egyéb helyzetet kezeli, na, akkor a végén, mondjuk, a megmaradt összeg általános tartalékként is tud viselkedni. Ez igaz így, ebben a formában? Elnézést, csak ez egy fontos kérdés, bocsánat mindenkitől. Tehát, ha mindenki visszalép, akkor lesz-e ezen a címen olyan forrás, ami általános tartalékként is viselkedhet kvázi?

DR. NESZTOR TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Bocsánat, egy mondattal csak annyit, hogy én erre azért nem tudok pontosan válaszolni, mert valójában a 2011. évi költségvetés tételeiről beszéltem alapvetően. Tehát, ha a visszalépés nagyobb arányú, akkor is van egy gap, mert a portfóliót, ha azonnal át kellene fordítani – és itt azért opciókról van szó, speciális kötvényekről, olyan részvényekről, amelyeket avatott kézbe akarunk adni, hiszen az Államadósság Kezelő Központ van a törvény szerint kijelölve arra, hogy ezt a portfóliót megfelelően kezelje – teljesen nyilvánvaló, hogy romló részvénytőzások mellett ennek a feloldása effektív veszteséget okoz a rendszer egésze szempontjából is. Innentől kezdődőleg majdnem biztos, hogy a költségvetési éven túlnyúló portfólió-kezelésről és pénzforgalomról van szó, és ennek a szabályait természetesen még ki kell dolgozni. Tehát, ha ez igaz, akkor jövőre ugyanitt, ugyanígy megbeszéljük, hogy ez valóban általános tartalék-e vagy sem, de nem kizárt, hogy valójában az 520 milliárd fölötti, hogy úgy mondjam, likviditás is létrejöhet, ami adott esetben, mint mondom, ebben a 2011. évben adósságcsökkentésre fordítható.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Csak tíz másodperc, bocsánat, elnök úr.

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Bocsánat, ha lehet, válaszolnék a kérdésre, elnézést, kiegészítendő.

ELNÖK: Tessék!

DR. NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): A Nesztor úr által elmondottakat kiegészítve annyit szeretnék jelezni, hogy a 2011. évi költségvetésben az, hogy ez általános tartalék lesz-e, ez biztos, hogy ilyen címen nincs tervezve. A XI. Miniszterelnökség fejezet alatt szerepel ez a rendkívüli kormányzati intézkedések soron tervezett összeg, és ez az, ami funkciójában az általános tartalék szerepét tölti be, és a célra felhasználható korábbi keret tartalmával hasonló, egyező tartalmú. Tehát 2011-re, az a válaszuk, hogy ez az összeg szerepel.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szerintem már eléggé tiszta, én is eléggé átlátom, már nem kell tovább. Köszönöm szépen.

Akkor az Állami Számvevőszék részére adnám meg a szót.

BAMBERGER MÁRIA (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Én nem találtam olyan kérdést, amely a mi vizsgálati megállapításainkra, illetőleg a kockázatokkal kapcsolatos megállapításainkra vonatkozott volna, és úgy gondolom, hogy a szakmai kérdéseket a minisztériumok képviselői megadták, úgyhogy köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük.

Akkor, mielőtt a szavazás következne, a helyettesítéseket ismertetem. Kicsit megváltozott közben a bizottság összetétele, megpróbálom megfelelően sorolni.

Ágh Pétert megérkezéséig Talabér Márta helyettesítette, Talabér Mártát most Ágh Péter helyettesíti, Csizi Pétert Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszony helyettesíti, Erdős Norbertet megérkezéséig Tarnai Richárd képviselő úr helyettesítette, Hirt Ferenc képviselő úr Iván László professzor urat helyettesíti, Kapus Krisztián képviselő urat Stágel Bence képviselő úr helyettesíti, Lakatosné Sira Magdolnát megérkezéséig Rónaszékiné képviselő asszony helyettesítette, Székyné dr. Sztrémi Melindát távozása után Erdős Norbert képviselő úr helyettesíti, Tarnai Richárd képviselő urat távozása után Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszony helyettesíti, Szanyi Tibor képviselő urat Szűcs Erika képviselő asszony helyettesítette, Szűcs Erika képviselő asszonyt távozása után Varga László képviselő úr helyettesíti - és ezzel a végére értünk, nem ok nélkül mondom, hogy nem jó ez a rendszer. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

Szavazás következik. Aki a T/1498. számú törvényjavaslat általános vitára bocsátását támogatja, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 16 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Tartózkodás? Nem volt.

A bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a kormány képviselőinek a részvételt és az Állami Számvevőszék részéről ugyanúgy, illetve a kedves vendégeinknek.

Még nincs vége a bizottsági ülésnek. Tájékoztatom a bizottságot, hogy lehetőség van egységes, illetve frakciónként külön-külön vélemény megfogalmazására, kisebbségi vélemény megfogalmazására. Az egyes frakciók álláspontját megfogalmazhatjuk egyben is a kisebbségi vélemény tekintetében úgy, hogy minden egyes pontnál jelezzük, hogy melyik frakciónak volt az álláspontja, illetve lehet teljesen külön is.

Kérdezem a szocialista frakció képviselőjében Varga László urat. *(Dr. Varga László: Külön.)* A Jobbik és a szocialista frakció külön fogja elkészíteni. Holnap délig kérem, hogy a titkárságra juttassák el, és akkor az fog majd bekerülni a Költségvetési bizottság elé.

Egyebek

Tulajdonképpen ezzel a végére értünk a napirendeknek. Kérdezem, hogy az egyebekben kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor nagyon szépen köszönöm a mai munkát.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 15 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Thomas-Takács Aliz